

ગુજરાત સમાજ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૨૨૧૭૮૨૨
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

શ્રી ભજન ભંડાર

શ્રી મંગલાચરણ

૧ ભજન

બલીહારી રમીયા, ગીરધારી, સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ [ટેક]
વામલડી વાગી એવા, ભણકારા વાગે છે,
નજ વાટ લાગે હવે ખારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારીં
જમુનાના કાઠો વહાલા, ખાવાને દોડે છે,
અકળામણુ દે છે હવે ભારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારીં
વૃદાવન કેરી શોભા તમ વીણુ અમને તો,
નજરે દીઠી નવ લાગે સારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારીં
ગોવર્ધન તોળ્યો વહાલા, ટચલી આગળીએરે,
અમ પર ઢોળ્યો ગીરધારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારીં
માઠ મીરા કહે છે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ વહાલા,
પ્રહાય કરી લેજો શુદ્ધ મારી-સુદર શ્યામ હો તણ અમને,
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીએછ-બલીહારીં

૨ રાગ-નદકે લાલા હો મતવાલા.

વિંન હજન ગવરો કે નદન, સમરૂ ગદા મુખકારી-ટેક
જીમે સુમરનમે પાપ કટત હે, નિરમલ હા મતી મોરી-વિં
અવગુન બહોત ગુન નહિ એકે માફ કરો ચુક મોરી-વિં
નિરમલદાસ મતનકો સેવક, બિનતી કરૂ મે તોરી-વિં

૩ રાગ કાલી ગડો.

ભજ મન ગોવિંદા, ગોવિંદાહારે તુ છોડ જગતડા પૂદા-ટેક
નિગઠાર નિરલેપ નિજન, મત્ચિત્ આનદા [૨]
બકો પ્રહ્લાદિક મુનિ ગાવે, પાવે મુખકદા—ભજ
રામ દુષ્ટ પરપ્રહ્લાદ મનાતન, ગાવત મુનિવૃદા [૨]
તાકો જો અવતાર કહત હે, સો નજ મતિમદા—ભજ
મદ્ગુરૂ કરુણા કરહી મીટાયો, મમ ભવ દુખ પૂદા [૨]
દેવ, જી પદ પુરણ પાયો, એહી પરમાનદા—ભજ

૪ રાગ-પામ્યો પામ્યો પદમણી

ભૂલીભૂલી મૂર્ખ તુ ઈશને, જતી વૃથા કરે જીદગાની,
હાજે જતી વૃથા કરે જીદગાની—ટેક
પુણ્ય પ્રભાવે દેહને પામી, પ્રાગ્બધ યોગે સમૃદ્ધિ જામી,
નથીનથી અત્ર એકરે, તુજનાથે કતી આવવાની—ભૂલી
ઉદય તેનો અસ્ત લે માની, બાણી લે અતે થાવુ છે પ્રાની,
ચેતીચેતી મૂર્ખકર ચન્નરે, જેથી થાએ સફળ જીદગાની—ભૂલી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

‘ગુજરાતી કૉપીરાઈટ’ વિભાગ,

અનુક્રમાંક ૨૧૭૮૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ (અંગ્રાજીમાં)

વિષય ૩ - ૧૨)

પ રાગ દાણવીલા.

મીતાપત્ની રામની મેવા, જાણેા મન મીઠા મેવા રે
 કમાઈ તુ શી કમાયો, ગીરધરલાલ ન ગાયો રે
 બેઠા બેઠા કેરવ્યુ નાણુ, ન જાણ્યુ રાત ને વહાણુ રે
 માળા તને ન ગમે દીડી, નિદા તને લાગે મીડી રે
 ડહાપણુ તો રાટ વાળ્યો ધર્મનો માર્ગ ટાળ્યો રે
 ચતુનાઈ ચૂંતે પડી હરિ ભજવાની આ વડી રે
 જોખનીયુ અટક્યુ લટક્યુ, ઘડી એક ચાગ્યુ ચટકુ રે
 જીવાનીના જોરમા માતો, હીંડે છે રંગમા નતો રે
 કાયા તારી કાચનો કુપો, હાંડે ત્યારે દેશનો મુખો રે
 પરપોટો કુટી જશે, શી ગતિ તાકારી થાગે રે
 આળ્યો ત્યારે લાલ લેવા, જાગે ત્યારે મુળયુ ખોવા રે
 આળ્યો ત્યારે બાધા સુડી, જમડા લેશે હુડી રે
 કંદુ છુ તો કર્મ કુટ્યા, કરી લે અનુગ પુત્ર રે
 રાવણુ નમ લકાપત્ની, મહોદરી રાણી મતી રે
 પવન પ્રેર ભરે પાણી, નવે ગ્રહ બાળ્યા તાણી રે
 એવા નર ગયા ઉડી, પગાડે ધુળની સુડી રે
 સગુ તારે મુખનુ બેલી લેશે નાણાની થેલી રે
 અલકાર અળગા રહેશે, કાળમા પુકી દેશે રે
 ડહોરો તો છોડી લેશે, પછાડી ગડીને રહેશે રે
 દયારામ દાસ કહે છે, ભજે તેનો તોલ રહેછે રે

૬ રાગ-રાસડો

સાર છે સાર છે સાર છેરે, મીતાગમ ગટણુમા નાર છે-ટેક
 મનુષ્ય દેહ પામીને રામ વિસાર્યો, ધિક્ક તેનો અવતાર છેરે-સી
 મનુષ્ય દેહ પામીને સ્મરણુ ભૂલ્યો, તેને કલ્યાણની વાર છેરે-મી
 કુસંગ કરનારનો સંગ કર્યાથી, જમનો મોટો માર છેરે-સી
 લક્ષ્યોનામીના ફેરાગે કરતા મનુષ્ય દેહ છેલ્લો અવતાર છેરે-સી
 કહે હરિજન ગુરૂ પ્રતાપે, રામ ગટ્યથી લવપાર છેરે-મી

૭ લજન.

સીતા અને રામજીરે સમારમિધુ તાગશે રેજી,
 કરી દ્યોને લજન તણોરે વેપાર —સીતાં ટેડ
 સમજી અને શાણારે, ગમરમ ચાખજો રેજી
 એ તો દેશે સુખ અપરમપાર —સીતાં
 રઘુનાથ રૂપાળારે, મુઠ્ઠ વનશામ રેજી
 એતો પ્રભુ, દશરથનારે કુમાર—મીના
 રામજી રૂપાળા રે, જનકજીના જામાવ રેજી
 જાનો ગઈ મિત્રીલાયુરીરે મોઝાર—મીતા
 વાલેશના સ્વામીરે, હાં અતરજામી રેજી
 કરજો મારી વાડ જગત કિરતાર—સીતા

૮ લજન

રઘીઆળા રૂપાળા રે, નદજીના લાલજી રેજી,
 એ તો મારા વાહલાજી છે મમપ્રાણ —રઘીઆળાં

મધુર મધુર રે બોલે મીઠું માવળ રેળ
ચાલે કાઠ, લચક મચક રૂડી ચાલ—રઠીઆળ
ઘનશ્યામ મૂર્તિ રે, રાધાજીના વાલમા રેળ,
કરે કેલી, જમુનાજીને તીર—રઠીઆળાળ
વાલેરાના સ્વામી રે, બગીચાલા કાનળ રેળ,
દેજો દરગાઠ, કૃપા કરી કીર્તા—રઠીઆળાળ

૯ રાગ—કરમા તુદીલ સાથ

મન રાખ મદા તુજ હાથ, હરિ, મન રાખ મદા તુજ હાથ
મન પ્રવા દે ઉત્તપાત, હરિ, મન રાખ મદા તુજ હાથ
કુટેવવાળુ, મન છે ભમરાળુ (૨)
વાસનાઓ પોતેમાહે વનાવે એમાથી ઇચ્છા અનેક જણાવે,
વિષયો દેખાય કે તેમા કસાવે, કમો ડગવે ને કાળ ગુમાવે,
છઉ પચવશ એને તાત, હરિ, મન રાખ મદા તુજ હાથ,
હું નવ ચાહુ, છતા હું ખી થાઉ (૨)
તે કંઈના ખરેખર તો તુ, મનનો માલેક તનેજ ગોતુ,
આગ્ની દયા હવે મુજ લગી જો તુ, મેરકના હિતમા ચિત્ત પ્રોતુ,
થઈ શરણે લાગુ પાચ, હરિ, મન રાખ તુજ હાથ

૧૦ રાગ—થયા છોરે પતિ.

પ્રભુછે રે મુખકારક નાના અગણિત બહુનામી,
અગણિત બહુનામી દયાળુ અગણિત બહુનામી પ્રભુ
પ્રેમ ડટાક્ષ ભક્ત નિહાળી, દુર કરે પગિતાપ,

શુભ ગીતે, લજી પીતે, શુભ રીતે, એક ચિતે
 આ સ્તવન કરે છે મહલ નર્તે, ઉ-ધરજો, મ્વાસી-પ્રભુ
 પાલક બાલક મહુ નીજ જનના ટાળક લયથી આપ,
 હુ બ હરજો, મુખ કરજો દીલ, ધરજો ન વિસરજો
 આ ભક્ત મહાને ભક્તિ દેજો, હરિ અતરંગી—પ્રભુ

૧૧ રાગ-માહાદ

રે રે શિવ મોગરી, કર મુખકારી, કડણાગુ વિશ્વનાથ
 તારી મેવા શુકારી, લેજે નવીકારી વિનનિ હમારી,
 કહુ છુ જોડી હાથ રે રે શિવ મોગરી

પ પ હમાગ પ્રવે કરીને આપો અવિચળ સખ
 બાહે પ્રદીને તારજો રાખુ, પામુ નહિ કદી દુખ
 કહુ છુ જોડી હાથ રે રે શિવ મોગરી

આગા તમારી અતર રાખુ, ભક્તિ કર્મ દિન રાત,
 કામ નરે નહિ મેવા કર્યાથી, ઉરે વિચાર વાત,
 એવા કડ્યાણકારી, લેજો ઉગારી કરી આભારી,
 કહુ છુ જોડી હાથ રે રે શિવ મોગરી

શ હે આગે છુ શિવજી તમારે, મુકી ધીજી અશ,
 ભક્તિ બતાવો ભાવ ધરીને, રાખો સદા શિવ પામ,
 શીરે જગની આરી, રીત છે ન્યારી, શિવજી તમારી,
 કહુ છુ જોડી હાથ રે રે શિવ મોગરી

૧૨ આરતી

જય જય ગિવ લોળા, પાર્વતી પતિ હો આપ-પ્રભુ પાગ
જટા વચે છે ગગા (ઢોટે) મણિધર નાપ,
હર હર હર મહાદેવ
કેલાસના છો વાગી, જન શિવ ઓમનાગ-પ્રભુ જય
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદા શિવ (ર) અધાગે દાગ-હર હર
ચદનનુ તીલક છે, ભસ્મ ધરી લલાટ-પ્રભુ ભસ્મ
વનમા શીવજી આદ્યા (ર) તપ કન્વાને માટ-હર હર
ચદ્ર લલાટે જડીયો, ગળે કઢની માળ-પ્રભુ ગળે
ચાર ભુજ છે રૂડી (ર) ગણપતિ આપનુ બાળ હર હર
વાઘાળગ્નુ આસન, અક્ષમાળ વન માળ-પ્રભુ અક્ષ
તપ કરવા ગિવ આદ્યા (ર) મુકીને જ જાળ-હર હર
કરમા રૂડુ કમડાગ, ચક્ર ત્રિશુળ છે હાથ-પ્રભુ ચક્ર
હુ બ હુતા સુખ કરના (ર) એ છે લોળાનાથ-હર હર
નદીના વાહનપર, બેઠા ત્રિપુરારિ-પ્રભુ બેઠા
ભકત મનુષ્યને શિવજી (ર) દીપો બુદ્ધિ મારી-હર હર
લોળા શિવની આતી' હર જે કોઈ જાશે-પ્રભુ જે કોઈ
કહે દાસ હરગોવિંદ (ર) સુખ ન પત થાશે—હર હર

૧૩, થાળ રાગ બનબારા

નરનારાયણ પ્રભુ ખ્યારા, હુ ચણે લાય તમારા [ટેક]
ભવદુખ તમે હરનારા, સુખ મેવકને કરના,

મતિ મારી સુધાનારા, હું ચરણે લાગુ તમારા-નરનાશયણુ
 પ્રભુ અતર ચદન ચર્ચાવું, કૂલ તુલસીની માળા ધરાવું,
 હું તન મન તમપર વારૂ હું ચ-ણે લાગુ તમારા-નર
 પ્રભુ મેવા મીસરી મગાવું પ્રભુ પ્રીતથી આરોગાવું,
 એમા ન્યુન જગ નહી લાવું, હું ચરણે લાગુ તમારા-નર
 પ્રભુ પાનપોષારી મગાવું તજ લવીંગ એલચી નખાવું,
 હરિ હેતેથી આરોગાવું હું ચ-ણે લાગુ તમારા-નર

૧૪ રાગ-માલ.

ડાઠા ધનુષ્યધારી, મુર્તિધારી, લાગે મારી, રઘુપતિ મહારાજ
 પ્રભુ પદરજે અહલ્યા તારી, તારી તાડીકા નાર,
 સુગ્રીવને ગજ નમરાયુ, વિભીષણુ શીરતાજ,
 દીધી લડાની ગાતી, બ્રહ્મ અનાદી, આપ પ્રનાતી,
 થયા છે દામોદા દાસ—૩૬૦

મૂર્ત્ય કુળમા જન્મ લીધો, ઉતાર્યો ભૂભાર,
 રૂપિ મુનીના કાંટજ કાળ્યા લડતોને કીધો ઉદ્ધાર,
 છોજી અતગ્નમી, ને બહુ ન મી, નયી, કર્ક બામી,
 કળ્મે માગ કાજ—૩૬૦

સત્યાનંત્ય હું નવ સમજું, સમજું ન માગ અનાગ
 પૂર્ણ પ્રમથી પધારી સ્વામી, આપ કરો ઉપકાર,
 કાપો કાંટ મારો, દામ તમારો, ઉગ માહે ધારો,
 લકેતો ના શીરતાજ—૩૬૦

દયા તણા દરીયા છે સ્વામી રાજ તણા અધીરાજ,
દામ વાલેરાની વિનતી સુણજે, દગ્ધન દેજે મહારાજ,
નવ જાણુ હુ નીતિ, આપમા પ્રીતિ, ન કઈ અનીતિ,
ગમે ભારી લાજ—૪૩૦

૧૫ રાગ ગરબો

મારા વહાલાના વનમાય, વાગે રૂડી વાસલડી,
હુતો ઘેલી કડ ધમ્માય, કેણે દીધી સાકલડી (ટેક)
કુલ વિના જળ ભરવા ચાલી, શીર પર મેલી ઉઢાણીરે,
ગરણુ લઈ જળ ગળવા ખેડી [૨] કુલની શુષ્ક ખુધ ભુલીરે
દોણીયા વિના ગા દોવા ખેડી, માડી લીજાણી નવ જાણીરે,
વાછરૂ વાળતા ગોપીઓએ (૨) બાળક બાધ્યા તાણીરે
ઘીરે તાવીને છાશમા રેડયા દુધમા રેડયા પાણીરે,
નેતરૂ લઈ નાવલીઓ બાધ્યો (૨) વરનો ધણી નવ જાણીયોરે
પાત્ર વિનાના ભોજન પીગમ્યા, મોલીક મરયા ભેળીરે,
સાકર વડીના શાક વપાર્યા [૨] મેવામા મુઝા ભેળીરે
સામુ કહે વહુને વૈતઝ વળગ્યુ, અવિચરીયા ઉતરાવોરે,
દીયર કહે ભોજનને બાયો (૨) મેવામા મુઝા ભેળીરે
તન મન ધન પ્રાણ હરિને, મારો વહાલો મથુગ જાય રે,
રામકૃષ્ણ પ્રભુ એ ન પીતા (૨) વારે તેને સમજાવુરે

છુપી પોલીસ ગ્રંથમાળા
 દિવાળી પછી] પુષ્પ ત્રીભુ [તૈયાર થશે.
 નીહીલીસ્ટોના પંજમાં ~~જે~~

લવાજમ બાર પુષ્પના રૂપીયા ત્રણ આજે-૪ મોઢલી આપો
 તુર્તમા આહુક થનારને મહાભાન્ત નાટક ગાયન
 લાખણુ સાથે ભેટ વળી નવત ૧૬/૧ ના મલતુ
 દેલે-૩ પાનુ ભેટ મળશે
 પ્રથમ પુષ્પ બહાર પડી ચુક્યું છે

ખૂનીકોણ ? સચીત્ર પૃષ્ઠ ૧૨૦

છુટકે નનુનો મગાવનરે આઠ આનાની પોટલ ટીકીટો
 એક કવરમા બીડવી પસદ પડેલી બાકીના
 જે રૂપીયા આઠ આના મનીઆર્ડની
 મોઢલી આપવા

ડા હરીલાલ અને પ્રાણુલાલ

બુકસેલર્સ ટાવર રોડ—સુરત

૧૬ ભજન

મો લી વાગી, મને રામ નામ લેહ લાગી
 બસી વાગી, મુને રામ નામ લેહ લાગી—(ટેક)
 સદગુરુ શબ્દ તણી ચોટ લાગી, માયા મોહ નિદ્રા શુ જાગી
 તેથી થઇ છુ મગ્સ મોહાગી,
 નહી જાઉ આધી—મુને રામ નામ લેહ લાગી—મેરલીં
 મનડુ સદગુરુ સાથે મોહુ, ચિત્ત પીત્ત નિશ્ચે ગુરુતા ડેયુ
 ઉલટુ આપ તપાસી જોયુ,
 ભ્રમણા ભાગી—મુને રામ નામ લેહ લાગી—મોગલીં
 સદગુરુ અખડ એક અવિનાશી, સર્વાતીત સમઘટ વાગી,
 નહિ જાઉ ગગા જમુના કાગી,
 ભઇ અનુગમી—મુને રામ નામ લેહ લાગી—મોગલીં
 મળીઆ મુગ્તગમ સદગુરુજી, જીનકી પરમાર્થ પર મગ્જી
 ચરણે આવ્યો ધર્મગર ધરજી,
 મળી મેજ માગી મુને રામ નામ લેહ લાગી—મોગલીં

૧૭

વ્રજ વહાલુ રે વેકુઠ નહિ આવુ રે (ર)
 મુને નવ ગમે ચતુષ્ભુજ થાવુ રે [ર]
 ત્યા નદ કુવર કયાથી લાવુ રે—વ્રજ વહાલુ રે
 ત્યા લલીત ત્રિભાગી નથી ગીગ્યાગી,
 સગે સોહે રાધે પ્યારી,
 એમને નીરખતા આખ ઠરે મારીરે—વ્રજ વહાલુ રે

મજ વસવારે શિવ સખી રૂપે થયા રે,
 એવા હુજિનો નખને નીચી રહ્યા રે,
 જેને ઓધવ સરીખા એક સખા થયારે—તજ વડાડુ રે૦
 ત્યા જમુના શ્રીગિરિવર છેજ નહી રે,
 મારુ મનજ સત્ય ઠરેજ નહી રે,
 મારા પ્રાણુ પ્રમન્ન ત્યા રહેજ નહી રે—તજ વડાડુ ચે૦
 સુખ સ્વર્ગનું રૂણુ વિના કડવુ રે,
 મુને નવ ગમે પ્રહ્લનદન અડવુ રે,
 ધિક ધિક એ સુખ પામીને પડવુ રે—તજ વડાડુ રે૦

૧૮ રાગ

મને રૂણુ દેખારો ગોકુળમા મને પ્રભુજી મિલાવો મધુવનમા (ટિક)
 મેરી મનિ હેરી, તેરો મર્મ ન જાણે,
 વનમા ફરે વહલો તનમારે—મને૦
 સડલ ખન દુઢયા, સકલ વ્રજ ઘેર્યા
 અતિઁ ઉદાની માન તનમારે—મને૦
 અમર ચીઁ પહિર્યા મેઘાખર ઓઢયા,
 કુલડા વીણુતી યાગનમા રે—મને૦
 ફાટતા ચીરને, હાજ મારા દુટયા,
 નીઁ ભર્યારે લોચનમા રે—મને૦
 મુગ્ધાન પ્રભુ, તીહારે મીલનકુ,
 અતીરે ઉલટ માગ મનમા રે—મને

૧૯—રાગ માઢ

ગોવિંદો પ્રાણ હમારેરે, મુને જુગ લાગે ખારેરે,
 મુને મારો ગમજી ભાવે રે, ખીજો મારી નજરે ન આવેરે.
 મીરાબાઈના મહેલમા, સાધુ સતનો વાસ,
 કપટીથી હરિ દુર વમે, માગ સતન કેરી પાન-ગોવિંદો
 રાણાજી કાગળ મોકલે, દેજો રાણી મી નિ હાથ,
 સાધુની સગત છોડીદો મીગ, તમે વનો રાણાજીની માથ-ગો
 મીરાબાઈ કાગળ મોકલે, દેજો રાણાજીને હાથ,
 રાજપાટ તમે છોડો રાણાજી, તમે વસો સાધુનગાથ-ગો
 વિષના ખ્યાલા મોકલ્યા દેજો રાણી મીગને હાથ,
 અમૃત કરી મીગ પી ગયા, જેને સહાય શ્રીવિશ્વનોનાથ-ગો
 સાઢવાલા માઢ શણગારજો, જાવુ મો મો કોશ,
 રાણાજીના રાજમા, મારે જલ પીવાનો દોરા-ગોવિંદો
 કાળો મેલ્યો મેવાડને, મીરા ચાલ્યા પશ્ચિમ માથ,
 સર્વે છોડી મીરા નીસર્યા, જેનુ માયામા મનડુ ન કાય ગો
 સામુ હમારી મુક્ષમણા, ને સસરો શીલ સતેષ
 જેઠ જગજીવન જગતમારે, મારો નાવડીઓ નીરદોષ-ગો
 ચુદડી ઓઢુ તો રગ ચુવે, ને'રગ ઘેરગી હોય,
 ઓઢુ હુ કાળો કામળો, દુજો કાઘ ન લાગે કોય-ગો
 મીરા હરિની લાડકી રહેતી સત હજુર,
 સધુ સગાથે રનેહ ઘણો, પેલા કપટીથી દીલ દુર-ગો

મુખડાની માયા લાગીરે, મોહન તાગ—ટેક
 મુખડુ મે જોયુ તાર, જગ સરવે થયુ ખાડ
 મન માડ ગ્યુ ન્યાડ, રે—મોહન તારાં
 મસાગીનુ મુખ એવુ, ઝાઝવાના નીચ જેવુ,
 તેને તુજ કરી પૂનીએરે—મોહન તારાં
 મસારીનુ મુખ કાચુ પરણી રડાવુ પાછુ,
 તેને ઘેર શીદ જઈયે રે—મોહન તારાં
 પરાયુ તો પ્રીતમ પ્યારો, અખડ મોલાખ્ય મારો,
 રાડવાનો ભય ટાળ્યોરે—મોહન તારાં
 ખાઈમીના ખડીહારો, આશા મુને એક તારી,
 હવે હુ તો ખડ લાગીરે—મોહન તાગ

૨૧ ભજન

અરજ કરે છે મીરા રાકડા, ઉભી ઉભી,
 અરજ ઠરે છે મીરા રાકડી—ટેક
 મુનિવં સ્વામી મારે મહીરે પધારો વહાલા,
 સેવા કીશ, દીન રાતડી—ઉભી ઉભી—અરજ
 પુલના તે હાં વહાલા, કુલના તે ગજરા રે,
 પુલના તોરોને, કુલ પાખડી—ઉભી ઉભી—અરજ
 સાવરે મોનાના વહાલા, સોગઠા ઢળાવુ રે,
 રમવા આવો તો, બચ રાતડી—ઉભી ઉભી—અરજ

આઈ મીના કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણ વહાલા,
તમને બેઠાં ઠરે છે આખડી-ઉભી ઉભી-અન્ન

૨૨ ભજન

નિત્યનિત્ય ભજીએ અમે તારૂં નામ, તારૂં નામ તારૂં નામરે
પ્રેમરે ધકી, અમોને પ્રભુજી મળ્યા હોજી (ટેક)

આશી તીરે ગંગા વહાલા, ઓલી તીરે જમુના રે,
વચમા ગાંઠળીયુ છે, રૂડુ ગામ, રૂડુ ગામ, રૂડુ ગામરે-પ્રેમ
વદ્રા તે વનમા વહાલો રાસ રંગ્યો છે રે,
મોળસે ગોપીમા એક, ઘેઝો કાન, ઘેઝો કાન, ઘેઝો કાનરે-પ્રે
અન્ન ન ભાવે, નયણે નિદ્રા ન આવે વહાલા,
એજે પધારો હવે, મારા શ્યામ, મારા શ્યામ મારા શ્યામરે-પ્રે
અહીં મીના કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વહાલા,
છેલ્લી ખાકીના હવે રામો રામ, રામો રામ, રામોરે-પ્રે

૨૩ રાગ—પુનમ ચાંદની ખીલી

પ્રભુ પાલવ પકડીને, રહીછું પ્રેમથીરે,
મારા છેલ છળીલા, અતરના આધાર
ઉભી અરજ કરે, મીરાળાઈ રામને રે—(ટેક)
મારા દાસીપાના હુ ખ સરવે હુ કરોરે,
શીશ નામુ મારા, સદગુરૂને પ્રણામ,
ઉભી અરજ કરે, મીરાળાઈ રામનેરે
સાસરીઆમા સુખ નહી, મહીયરીયે નહિ માન,

સુખ હુ ખની વાતડી ધરતુ નથી કોઈ ધ્યાન
હવે નથી રહેવું, રાણાજીના રાજમારે,
રાણો રોષ ભરેલો, કુડો કપટી રાય-ઉભી અરજો

૨૪ નરસિંહ મેતાની હુડી

મારી હુડી શીકરો મહારાજરે, શામળા ગીરધારી
મારી હુડી શામળીયાને હાથરે, શામળા ગીરધારી
રાણાજીએ ૨૬ કરી, વળી મીરા કેરે કાજ
ઝેરના ખ્યાલા મોકલ્યારે, વડાલો ઝેરના જાગણુહાર રે-શા
સ્થલ થકી પ્રભુ પ્રગટીયા, વળી ધરીયા નરસિંહ રૂપ
પ્રહ્લદને ઉગારીઓરે વહાલે માર્યો હરણાકસ ભૂપરે-શા.
ગજને વહાલે ઉગારીઓ, વળી મુદ્દામાની ભાગી ભૂખ,
દોહલી વેળાના મારા વાલમારે, તમે ભકતોને આપ્યા મુખરે-શા.
ખાડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી દ્રૌપદીના પૂર્યા ચીર,
નરસિંહ મહેતાની હુડી શીકરજોરે, તમે મુલદ્રાખાઈના વીરરે,
ચાર જણા નિગ્ધવાસીને વળી રૂપીઆ છે સો સત
વહેલા પધારજો દુવારકારે, એને ગોમતી નહાયાની ઘણી ખાતરે
રહેવાને નથી ઝુપડું, વળી જમવા નથી જીવાર,
બેટો બેટી વળાવીઆ રે, મેતો વળાવી ધર કેરી નારરે-શા.
ગરથ માડૂ ગોપીચદન, વળી તુલસી હેમનો હાર,
સાચુ નાણુ મારે શામળોરે દોલતમા ઝાઝપખાજરે-શા.
તિરથવાસી સૌ ચાલીયા, વળી આવ્યા નગરની માહે,

આ શહેરમા એવુ કોણ છેરે, જેનુ શામળા શેઠ એવુ નામરે
 નથી પ્રાદ્મણુ નથી વાણીઓ, નથી ચારણુ નથી ભાટ,
 લોક કરે છે ઠેકડી રે, ન શામળશા શેઠ એવુ નામરે,
 તિરથવામી મૌ ચાલીયા, વળી આવ્યા નગરની બહાર,
 વેશ લીધે વણીકનોરે, માફ શામળશા શેઠ એવુ નામરે,
 હુડી લાવે હાથમા, વળી આપુ પૂરા દામ,
 રૂપિઆ આપુ રોકડારે, માફ શામળશા શેઠ એવુ નામરે,
 હુડી શીકારી વાલે શામળે, વળી અરજે કીયા કામ,
 મહેતાજી ફરી લખજોરે, મુજ વાણોતર સરખા કાજરે

૨૫

પ્યાના ગોવીંદના ગુણુ ગાશુ, રાણાજી અમે,
 પ્યારા ગોવીંદના ગુણુ ગાશુ (ટેક)
 ચરણામૃતનો નીચમ અમરે, નીચ ઉડી મદીર જાશુ—રા
 રાણોજી ફોરે તો રાજ તબલવશે, લગવન ફોરે મગી જાશુ,
 વિષના પ્યાલા, રાણાજીએ મોકાયા, અમત કગીને પી જાશુ,
 રામના નામની ઝાઝ બનાવી, તેમા યેમીને તરી જાશુ,
 બાઈ મીરા કહે, પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ,
 ચરણુ કમળ પગ વારી જાશુ—રાણાજી અમે

૨૬

રાણાજી હુ તો ગીરધરને મનલાવી (૨) ટેક
 પુર્વ જન્મની હુ વૃજ ગોપી,

ચુક થતા અહીં આવી, રાણાજી મારી (૨) રાણાજી
જન્મ લીધો નૃપ, જયમલને ઘેર,
તમસગે પરણાવી, રાણાજી મુને (૨) રાણાજી
મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
આવી લગની લગાવી, રાણાજી મેતો (૨) રાણાજી
૨૭

કાયા કારણ લેખ લીધો, રાણાજી મેતો કાયા કારણ લેખ લીધો
રમતોને લમતો ભેગી આવ્યો આગણીયે,
દાસ્તી બાણીને દરશન દીપો—રાણાજી મેતો
ગીરધર વીના મુને, ઘડી નવ ચાણે,
હરી રસ ઘોળી ઘોળી પીધો—રાણાજી મેતો
ધરે કામણ મારા, કાનુડાએ કીધા,
સ સાર માહે ખેડલો લીધો—રાણાજી મેતો
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણ,
જગલ માહે ડેરો દીપો—રાણાજી મેતો
૨૮

પ્રેમ પીયાલો મે પીધારે, જીયો સતો—પ્રેમ
આરે જગતડાને ભેદને વારેરે, અમર પછેડા કેણે લીધારે,
આરે શરી 'ના, સર્વે સુખડારે, તે અમે ત્યાગી દીધારે,
મારારે મનડાને, ખહુ રે સમજાવ્યોરે, ભેગ જગલનો મે લીધારે,
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણ,
સ્વર્ગપુરીનો મારગ લીધારે—જીયો સતો પ્રેમ.

૨૯ ભજન,

ભજનનો વેપાર, હાગિ તારા નામનો આધાર,
 ખેડલો પ્રભુ ઉતારે ભવપાર, કર મન ભજનનો વેપારજી-ટેક
 પ્રથમ સમરૂ ગણપતિ, સરસ્વતિને લાગુ પાવજી,
 દેવના ગુરૂ દેવને સમરૂ (૨) જ્ઞાની જ્ઞાન બનાય-કર મન
 હાડ જલે જેમ લાકડા, અને ખાલ જલે જેમ ઘાસજી
 કથન વરણી કાયા જલમે (૨) કોઇ ન આવે પાસ-કર
 શેરી લગણુ તો મુઢરી, આપા લગણુ માખાપ જી,
 તિગ્થ મુધ્રી બધવો ભાઈ (૨) ખોરીને ખાળે હાડ-કર મન
 માતા તાગી જનમ રોશે, ખેની ખારે માસજી,
 તેર હીવન તારી ત્રીયા રોશે, (૨) બરો ઘગ્ની બહાર-કર મન
 જ્યા સરોવર નીર ભરીયા, પ્રથમ ન બાધી પાળજી,
 ની-સરળા વહી બશે (૨) પાછળથી પસ્તાય-કર મન
 મારૂ તારૂ મીથ્યા બાણે, બુડો જગ વહેવારજી
 નરમયાના નાથને ભજી લો (૨) ઉતારે ભવ પાર-કર મન

૩૦ રાગ ભજન,

દવ લાગ્યોઝે ડુગરીએ, અમે કેમ કરીએ,
 કેમ કરીએરે, અમે કેમ કરીએ, અમે કયા જઈ વમીએ ટેક
 હાલવા જઈએ તો વહાલા, હાલી નવ શકીએરે,
 ખેસી રહીએ તો, અમે બળી મરીએ, અમે બળી મરીએ દવ
 આરે વૃત્તીએ વહાલા, નથી ઠેકાણુ રે,
 પ્રવૃત્તિની પામે, અમે ઉડી ફરીએ, અમે ઉડી ફરીએ-દવ.

સમાર સાગર વહાલા, મહાજળ ભરીયો રે,
 બાહેડી ઝાલો, નીકર બુડી મરીએ, અમે બુડી મરીએ-દવ
 બાઈ મીંગ કહે પ્રભુ, ગીરધરના ગુણે
 શુભ તારે તો, અમે મહેજે તરીએ, અમે મહેજે તનીએ-દવ

૩૧ ગાગ ભજન

દીનનો દયાળ છોડી, કેતને રારણ બાઉ,
 માન તાત તાણી પ્રભુ, ચરણ પ્રત્યે ધાઉ,
 પામીને પ્રમાદ પૂર્ણ, કૃત કૃત કૃતાર્થ થાઉ-દીનનો
 નીતી ભક્તિરૂપ પુણ્ય, તીર્થમા હું નાહું
 પરમ ઈષ્ટ પ્રદાની હું, મૃતિ ગુણ ગાઉ-દીનનો
 પ્રભુ પ્રાણિધાનની હું પ્રણી કૃપા ચાહું,
 સકલ મમય નાથ પદસવ હું સાહું-દીનનો
 નમી નમી પરાતપગ હું જગણ તારે આવું
 પ્રેમ પુણ્ય અજલિ, પ્રભુ પદે વધાવું-દીનનો

૩૨

દામોદર હું બડા કપોરે પાવલે લાગુ
 નદલાલ નિજનદ આપોરે, એ વર મ ગુ
 વાલાજી, હું છું પળપળનો અપરાધિ,
 ભરેલો આધિ વ્યાધિરે, પાવલે લાગુ-દામોદર
 વાલાજી, હું તો તમારા બળથી ઘણો જાણુ,
 જાણુ છો કહું શુ આજુરે, પાવલે લાગુ-દામોદર

વાલાજી, હું તો જોવો તેવો તો એ તમારો,
 આધાર પવર નહિ મારેરે, પ ક્ષે યુ—દામોદર
 વાલાજી, માફ જો નથી, જો તરછોડો,
 શુ ફી કરે મ કોડોરે પાવલે લાગુ—દામોદર
 વાલાજી, જનનુ માન, જગતમા વધારો,
 ગમે તો પ્રમા મારો રે, પ વલે લાગુ—દામોદર
 નૃપના ગજધોડા, મસ્તીખો-ને માન મોટું,
 મારે ના માન ખોટું રે, પાવલે લાગુ—દામોદર
 દયાના પ્રીતમ પાણી, અંધા છે તો નિભાવે
 મારો દાનપાણનો દાવે રે, પાવલે લાગુ—દામોદર

૩૩

કર પ્રભુ મગથે ડઢ પ્રીતીરે, મરી જાવુ મેલી ધનમાલરે
 અતકાળે મગુ નહિ કોઈનુરે,
 મરડારે મળધી નવે મળ્યારે એ છે જૂરી માયાકેરીજાગ—અત
 મહાર મહાર દરીને ધન મેળવ્યુરે તેમા તકાર નથી તલભાગ—અત
 મુખ સ્વપ્ના જેવુ છે સસારનુરે, તહેને જોતા ન લાગે વાગ—અત
 મટે મેવને તુ નાચા સતનેરે, તકાગ ટળશે ત્રિવિધના તાપ—અત
 એવુ સમજીને ભજ ભગવાનનેરે મુખકારી સદા ધનશામ—અત
 દેવ નહનો વડાલો દુખ કાપશેરે મનવાંછિત પૂરણ કામ—અત

૩૪

દેહ નનુપ ધરી, હરિ ના તાણ્યા, તેણે સગવગ ખોચુ,
 માગ વાલાજી મહામાણી મૂત્રીને, પથ્થર ચિત પ્રોચુ,

તે અમૃત ઢાળી વિષપીધુ, તે હાથે કામ કુડું કીધુ,
 તે મિથ્યા માતને દુખ દીધુ—દેહ મનુષ્ય ધરી,
 તને જાળવીયો જઠરા માહી, તારૂં રક્ષણ કર્યું પ્રભુએ ત્યાહી,
 તેને સભાર્યાં સ્વપ્ને નાહી, દેહ મનુષ્ય ધરી,
 તે જગતપતીને નવ જોયો કંઈપણ તણ આવળ મોહ્યા,
 તે ઉત્તમ જન્મ એળે ખોયો, દેહ મનુષ્ય ધરી,
 એની દેહ અશુદ્ધ, અશુદ્ધ વાણી, જેણે પ્રીત પ્રભુશુ નવ આણી,
 એ અધમ જાત પામર પ્રાણી, દેહ મનુષ્ય ધરી,
 એને દૃત ની સગ્ગા કહીયે, તેના સગે તે સગ્ગા-થયે,
 કહે પ્રીતમ એથી અગગા રહિયે, દેહ મનુષ્ય ધરી

૩૫ ગઝલ કબાલી

મન મોહ લીધા શ્યામને, બમીકો બજાડે,
 બેશુ'પ ક્રિયા દિલ્લમાંને જુલકોકો દિખાડે
 પટ પીત મુકુટ મોરકા, હે લટપટી પગિવા,
 ચલતે હ લટક ચાલમે, બ્રહ્મકીકો નચાડે—મન
 અલમન ક્રિયા હમમે વજનારીકો મોહન,
 મુગ્ધી કે નાય કિઝી, નુપુરકો બાજકે—મન
 કુરબાન મનમ તુજપે દિલો જાન હમારા,
 રાખો રલિત કિશોરી, ગલમે લગાડે—મન

૩૬ ગઝલ કબાલી

મુઝે હે કામ કશ્વરમે જગત રૂઠે તો રૂઠન દે
 કુટુંબ પગિવાર સુત દાગ માલ ધન લાજ લોકનકી

હરિકે મજન કરનેમે, અગર છુટે તો છુટન દે-મુઝે
 બેઠ સગતમે સતનકી, કરૂ કલ્યાણ મે અપના,
 લોક દુનિયા કે ભોગોમે, મૌજ છુટે તો છુટનદે-મુઝે
 પ્રભુકે ધ્યાન ધરનેકી, લગી દિલમે લગન મેરે,
 પ્રીત સસાર નિષયોમે, અગર ટુટે તો ટુટનદે-મુઝે
 ધરી સિર પાપકી મટકી, મેરે ગુરૂદેવને ઝટકી
 વો બ્રહ્માનદને પટકી, અગર કુટે તો પુટનદે-મુઝે

કેવુ તે વાશે વાણુ, ઘેલા પ્રાણી કેવુ તે વાશે વાણુ
 લાડીને લાવુ ને પુત્ર પગ્ગાવુ કાલની વાત ન જાણુ રે-
 બળી ગજા કહે લઉં ઇંદ્રાસન યજ્ઞ કીધા નવ્વાણુ -ઘેલા
 જગકર્તા જગતીય ન ઓળખ્યા, લાણુ એકે ન રહેવાણુ રે-ઘેલા
 કાયા જૂઠી માયા જૂઠી જૂઠું તે ઘર કેરૂ નાણુ રે-ઘેલા
 સુરદાસ કહે તમે હરીને ભણ્યો, ઓચિતુ આવશે આણુ રે,-ઘેલા

૩૮ રાગ જલો ત્રીતાલ.

ગોકુળીયુ નાનુ ગામડીયુ શા માટે આવો શ મ
 પ્રથમ વિહારી ઘેનુ હતી ગારીરે,
 હવે તો વિમારી દીધુ નદજનુ ધામ—ગો,
 મથુરાની અદર, મણીમય મદીન,
 ધુળથી રચેલા એવા કેમ ગમે ધામ—ગો

કુબળ નારી કામળગારી

તેનાથી લોભાણા લુવી ગયા છે તમામ—ગો

ઠહે કવી પીંગળ, મુરતી છે મગળ,

મારા મનમા વસો તો, મારે બીજી હુ છે કામ—ગો.

૩૬

બાપુ પધાર્યા સત્ધામમા, નેાને કહ્યા જે શ્રી રામરે,

નામ નિરાતની સાનમા અમો જૈશુ ગોવીંદ ગામરે—બાપુ

ફૂલ બીલીને ખરી પડેજે, એવુ કાયાનુ છે કામરે,

માટે ચેતી ચોપે ચાલવુ મૂઢી મમતા તમામરે—બાપુ

આજે આનંદ મારા અગમારે, પરિગ્રહ વેળા થઈરે

જ્ઞાન રાખીને ગર્વ રાખજે, મત માનો સાચી કડીરે—બાપુ

સ્વાન હતુ તે સમાઈ ગયુરે, મુગ્ધા થઈ એક તારરે,

મગ્નિતા સીંધુમા ભળી ગઈ, પળમા પામી લગ્નથારરે—બાપુ

મવત અઢાર નવાણુવેરે, ઉત્તમ કાગી આંખો માસરે

શુદ્ધ એકાદશી બુધ ગત્રીએ, ગયા ધામ બાપુ દામરે—બાપુ

અવમાન—૪૦

મનજી મુનાકરે, ચાલો નિજ દેગ ભણી,

મુલક ૫૫ જોગજે, મુનાકરી થઈ છે વણી,

મનપુર જવાનો પથ આવ્યો છે, રજો ભૂલતા ભાઈ,

કરીને આ માગ મળશે નહિ, એવી છે અવળાઈ,

મનજીને ચાલો બીપજે, ન જશે ડાખા કે જમાણી—મનજી

વચ્ચે પ્રાગ્નીયા વાટ પાડવાને, એકા છે બે ચાર,
 માટે વળાવા । મો બે ત્રણેક ત્યારે તેનો નહિ ભાર,
 મળ્યો છે એક ભેદીરે, કહેલી ગતિ સહ તે તણી—મનજી
 માલવહોરો તો વહોરો શેઠના નામનો, થાય ન કાઈ અટકાવ
 આપણો કરતા લેખમ આવે, પ્રાચે ધણીનો દાવ,
 એટલા સારૂં, ના થાવુ વહોરના ધણી—મનજી
 જોજો જુગત થકી જાવુ છે, કરજો સભાળીને કામ,
 દામ દયાને એમ ગમે છે હવા જઈયે પોતાને ગામ,
 મુજે છે હવા એવુ રે, અવધ થઈ છે આપણી—મનજી

૫૩

ભાઈ નામ મનજીને બેમી રહીયે,
 આત્મ તેની મગન મનમા થઈ રહીયે—ભાઈ
 રામ ને ગ્હેમાન તમે એક કરી જાણજો
 દાસુ ને કરીમ એક કહીયે,
 વિશ્વ ધીન્નીલામા ભેદ નથી ભાઈ, (૨)
 અમે અલ્લા અલગ નવ કહીયે
 ગફર ગોનિદ તમે એક કની જાણો ભાઈ,
 મોલા માધવ ગુણ ગઈયે,
 હી હકતાલાનો ભેદ મે તો જાણ્યો [૨]
 હવે ચોર શીમા નવ કહીયે—ભાઈ નામ સમજીને
 પગ્ગર હીગર પરમેશ્વર એક કરી જાણજો,

નખી નાગપણ ચોટયો હૈયે,

ચોખા ને ચાવલ પણ ડાગર એક (૨)

એવુ સમજે તેના ચેલા થઈને રહીએ—ભાઈ
આપુ સાહેબ નામ પાક, તેને બીજુ નાપાક,

એવુ સમજાવે કહો કયા જઈયે ?
જે જે પાખડ કરે તેમા પડે તે તો પાછો, (૩)

અમે બ્રહ્મજળમારે નિત્ય નાહીએ, ભાઈ

માયાનો મોહપાશ—૪૩

હરિ હુ શુ કરે મારો માયા ન મૂકે કેડો
કોટી કલ્પ સુધી એણે ભનાવ્યો, ભમુ હજુ નહિ છેડો,
મુજથી ન છુટે તે આપ છોડાવો મારો કીયે કાળ નીવેડો—
સેવા સ્મરણ કામ કરે, મારો દાણ એ ન છોડે હેડો,
શુ ગજુ મારૂં એ અવિદ્યા જીતી, કરે ચરણ કમળ નેડો—
આપ વિના એના મહુ ચેલા, કોને કહુ દુખ દેડો,
દામ તમરો જાય પ્રેરે ત્યાં, પાછો ફરે જગાડે તેડો
કગ્ગી કહુ છુ કૃષ્ણ કૃપાનિધિ, ચગ્ગુ પડયો ન ખમેડો
માયાને કામ અજિથી બચાવી, કૃષ્ણ કૃપા જળ રેડો

માયાનો ભેદ-૫૮

તરણા એયે ડુંગરરે, ડુંગર કોઈ દેખે નહિ,
અજા જુથ માહે રે, અમગ્ય ગાજે મહી—તરણા
સીહ અજામા કરે ગર્જના, કેતુરી મૃગરાજન,

તલને એથે જેમ તેલ રહ્યું છે, કાષ્ટમા હુતાશન
 દધી એથે ધૂતજરે, વસ્તુ એમ છુપી રહી—તગણા
 કે ને કહુ ને કોણ માલગશે, અગમ ખેલ અપાગ,
 અગમ કેરી ગમ નહિરે, વાણી ન ખેલોયે વિન્નાર,
 એક દેશ એવોરે બુદ્ધિ થાકી રહે તહી—તગણા
 મન પવનની ગતી ન ખેલોયે, છે અવિનાગી અખડ
 રહ્યો સચરાચર ભર્યા પ્રહ્લ પુગણ જેણે રંગપ્રહ્લાડ
 ઠામ કો નહિ ઠાલોરે, એક આણુ માત્ર કહી—તરણા
 સફગુરુએ કૃપા કરી ત્યારે, આપ થયા પ્રકાર,
 શાશા દોડી સાધન સાથે, પોતે પોતાની પાસ,
 દાસ ધીરો કહે છેરે, જ્યાં જોઉ ત્યાં તુહી તુહી—તરણા

૪૫

જીવ તુ શીદને ચિતા ધરે, કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે,
 સ્થાવર જગમ જડ ચેતનમા, માયાનુ બળ ઠરે,
 સમરણ કર શ્રી કૃષ્ણ ચક્રનુ, જન્મ મરણ જાન પરે,—કૃષ્ણને
 નવ માસ પ્રાણી કૃષ્ણ ચક્રનુ, ધ્યાન ગર્ભમા ધરે,
 માયાનુ આવગણ કર્યું ત્યારે, લક્ષ ચોરાશી ફરે—કૃષ્ણને
 તુ અતર ઉદ્દેગ ધરે, તેથી કારજ શુ સરે,
 ધણીનેા ધાર્યો મનમુખો, હરી પ્રહ્લાથી નવ ફરે—કૃષ્ણને
 દોરી મર્વની એના હાથમા ભગવંતુ ડગલુ ભરે,
 જનાં વસ્તુ એણી પેર જાશે, જયમ ગજ કોહુ ગરે—કૃષ્ણને

જેવું જેટલું જે જયમ કાળે, છે તેને કર ઠરે,
 એમા ફેર પડે નહિ કોઈથી, શીઠ કુટાણું તું મરે-કૃષ્ણને
 તારૂં ધાર્યું થાતું હોય તો, મુખ સાચે દુખ હરે,
 આપ પાણુ અજ્ઞાન કુલ એ, મુળ વિચારે ખરે—કૃષ્ણને
 યાવાનું અણચીતવ્યુ યાશે, ઉપનિષદ આચરે,
 રાખ ભરૂં નો રાધાવરનો, દયા તું શી-ને ડરે—કૃષ્ણને

પ્રભુ ચરણ ૪૬

રાખોને તમ પામ, પિતા! હવે રાખોને તમ પામ,
 અન્ય ન માગે દાસ, પિતા! હવે રાખોને તમ પામ,
 પતિત બાલ પડ્યો ચરણે તવ, પૂરો તેની આશ-પિતા
 ગઢ તીમીચી છાત્રુ હૃદય આ પ્રકાટાવો મુઉજ્જમ, પિતા! હવે
 આ દીન બાલ કરી ફરી વીનવે, તમ ચ-ણુ દો વામ,-પિતા

આરતી ૪૭

એ હિં મુદર! એ હર્ગ મુદગ મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે,
 મેવક કેરી ભઠિત ભઠિત એ, પ્રતીક કેરા નમ ગોરવે,
 દુખિત જનની વ્યથા વ્યથાએ મુખીના જાનદે મુદગહે!
 મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે
 કાનને કાનને ગ્યામળ ગ્યામળ, પર્વતે પર્વતે ઉન્નત ઉન્નત
 નાગરે નાગરે ગભીરહે, મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે
 ચદ્ર સુરજ બાળે નિર્માળ દીપ, જગમહીર તવ ઉજ્જવળ કરે
 મસ્તક ધરૂ તવ ચરણ પરે

૪૭

ગગને આજ પ્રેમની ઝલક છાંયે—ગગને,
 ધન્યભાગ્ય તેના જેણે, પ્રેમ પી નીહાળ્યો તેણે
 મુખને શુ કહેશે વેણેરે—ગગને આજ
 સાલગશે કેણુ કહેશે, શા થકી વખાણી લેશે
 ન ઈંદ્રે કહેવાઈ રહેશેરે ગગને આજ
 પ્રેમ જે કહી બતાવે, પ્રેમ જે કહી બતાવે,
 મણી જેને મન ભાવેરે—ગગને આજ—

૪૮

સતો અમે વહેવારીયા શ્રી રામનામના રે,
 વેપારી આવે છે બધા ગામ ગામનારે—સતો
 અમારૂં વસાણુ સતો મહ કોઈને ભાવે, (૨)
 અઠારે વરણુ જેને હોરવાને આવે—મતો
 લાખ કરોડે લેખા નહિને પાર વિનાની પુણ (૨)
 હોરવુ હોય તો હોરી લેજો ઝમ્તુરી છે સોધી—મતો
 આવશે ને ખાતાવહીમા, લક્ષ્મીવરનુ નામ
 ચીકીમા ચતુર્ભુજ લખીયા, નરનંદયાનુ કામ—સતો

૫૦

દેખ્યા હોય તો કહી બતલાવો કયા છે ગુપ્તી ગગા ?
 ભાઈ, કયા છે ગુપ્તી ગગા
 ઘુડ઼ગુડને છુપા ચેલા, નહી દીવસ પગદડા ભાઈ,—કયા છે
 આગમ ભાળે કાઈ નવ સુઝે (૨) આપ વખાણે અધા—

ભાઈ આપ વખાણું અધા—ભાઈ કયા

સદગુરૂ મળીયા, સશય ટળીયા, ને મીટગયા મર્વે પ્રદા
મીટ ગયા મળ ક્રદા—ભાઈ કયા

એક તુરી જન મોતી નીરખ્યા, વચન ગુરૂકા વદા

ભાઈ વચન ગુરૂકા વદા—ભાઈ કયા

દાસ અરજણુ જીવણુ કે ચરણે (૨) દયા પુરૂષકા ધધા—ભાઈ
મોતી નીરખ્યા, પિયુકુ પરખ્યા (૨) જલી લયા આનદા—ભાઈ

૫૧

તુ અગાધ તુ અગાધ તુ અગાધ દેવા,

નિગમ નેતિ નેતિ કહે જાને નહિ લેવા—તુ

પ્રહમાદિક વિષણુ શકર, શેષહુ જખાને,

આદિ અત મધ્ય તુમહિ કોઉ-નહી જાને-તુ

સનકાદિક, નાગદાદિક, શામ્દાદિકગાવે,

મુરનર મુનિવર ગધર્વ, કોઉ નહી પાવે—તુ

સાધ બિધ થકિત લયે, ચતુર બહુ શ્યાને,

સુદર દાસ કહા કહે, અતિ હા હેગને—તુ

૫૨

ઐસા દેશ હમાગ સાધો, ઐસા દેશ હમારા હૈ

અલખ અચિત્ય અરૂપ અનામી ગુણુ અવગુણુ તો ન્યારા હૈરી—ઐ

અગમ અગાધ અનત અનાદિ અચલ અખડ અપારા હૈ—ઐસા

સત ચિત્ આનદ પરમ મનોહર, સખ જીવનકા પ્યારા હૈ—ઐસા

મનસે પરે બુદ્ધીસે બાહરે નિર્ભય રામ વિચારા હૈ—ઐસા.
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધો, એ પ્રભુ હમ નિરધારા હૈ—ઐસા.

ગઝલ ૫૩.

કૃષ્ણ ઘર નદકે આયે સિતારા હો તો ઐસા હો
કરે સખ પ્રેમસે દર્શન દુલારા હો તો ઐસા હો
બકાસુરકો મમલ ડારા, પુતના બનસે મારી,
કસકો કેશસે ખેચા, ખિલાગ હો તો ઐસા હો
કુદ પાનીકે અદરસે, નાગકો નાથકર લાયે,
ચણુ ફણુ ફણુપે ધગકરકે નચાગ હો તો ઐસા હો,
તીર જમુનાકે બાકરકે, બબાઈ બસરી મોહન,
ચલી ઘર છોડ બ્રજનારી, પિયારા હો તો ઐસા હો
ચ્યાઈ રામ કુજનમે, મનોહર રૂપબન કરકે
દેવ દર્શનકો ચલ આયે દિદારા હો તો ઐસા હો
ગયેજબ છોડ ગોકુલકો નહી ફીર લોટકર આયે,
સખી રોતી રહી બનમે, કિનારા હો તો ઐસા હો
પુરી દ્વારાવતી બાકર, મહલ સોનેકે બનવાયે,
હબરો રાનીયા વ્યાહી પસારા હો તો ઐસા હો
કુર પાડવ લડે રણમે, જીત અર્જુનકી કરવાધ,
અચાઈ લાજ દોષદીકી સહારા હો તો ઐસા હો
ઉતારા ભાર ભૂમિકા સીધાયે ધામ અપનેકો,
એ બહાનદ દુનિયાસે નિયારા હો તો ઐસા હો

મે ભરોસે અપને રામકે, મે ભરોમે અપને ગમકે
 ચોર ન હય કષ્ટ કામકે, મે ભરોમે અપને ગમકે—મે
 જો માગે સો દેતપદાગ્રથ વારી જાઉં દસિ નામપે
 દોઉં અક્ષર હય સખકુલ તારક અત દેત સુખ ધામકે—મે
 તુલસીદાસ પ્રભુનામ દયાધન, ચોર દેવ સખ નામકે—મે

૫૫

રામ રતન ધન પાચો મૈયા મેતો ગમ રતન ધન પાચો
 સત સ ગત સદ્ગુરૂકી કૃપામે—[૨] લાગ્યખડો ખની આયો—મે
 ખરચ્યો ન ખુટે વાકો ચોર ન લુટે(૨) દિન દિન હોત સવાયો—મે
 નીર ન કુખે વાકુ અગ્નિ ન જાલે તો ધગણી ધર્યે ન અમાયો—મે
 બાઈ મીરા કહે પ્રભુગીરીધરનાગર[૨] ચરન કમળ ચિત લાયો—મે

ગજલ કવ્વાલી —૫૬

નામહરીકા લીના નહીતેને મુગ્ધ કામ નિકામ કીયા—નામ
 બાલપણા મળ ખેલનમે, ઔર જોખન કામીની સજ ગય
 ભુટેહુયે તન ક્ષીણ લયા, તખ રોગને આય મુકામ કીયા—નામ
 તેરે લીયે પન્મેશ્વ-ને, સખ વન્તુ રચી બહુ ભાતનકી
 ચાદ કીયા ન કળી ઉસકો, તૈને બાયકે માલ હરામ કીયા—નામ
 માનુષ જન્મ મીલા તુજકો, ચહ મોક્ષ દુવાર ખુલા જગમે,
 ઘરબાગ કે કાગ વિહારણમે તેને ભુલકે નાશ તમામ કીયા—નામ
 ઝલ ખિતાય ચલા સખહી અળતો, કર શોચ જરા મનમે
 બ્રહ્માનંદ ખિના પ્રભુકે સુમરે તૈને નામ તેરા બદનામ કીયા—નામ

હરી નામ ખીના નર જૈસા હય, દીપક ખીના મદીર જૈસા હય-હ.
જૈસે બિના લુનકી રસોઈ હય, જૈસે ગુરૂ બિનાકા ચેલા હય-હરી
જૈસે પુરૂષ બિનાકી નારી હય, જૈસે પુત્ર બિનાકી માતારી હય-હ
ગુનકા ઘર પુત્રજ જૈસા હય, હુંકર બિના વૃક્ષ બનાયા હય-હરી
જૈસે સૂમ સ ચરી માયા હય, જલ બિના સરોવર જૈસા હય-હરી

૫૭ ગજલ કવાલી

નાગ હઠ છોડ મળી ચલ મગ મેરે-

નામ લીયા હરીકા જીમને, તૈને આરકા નામ લીયા ન લીયા
પશુ પક્ષી મળી જગ જીવનકો, જીમને અપને મમ જાન સદા,
સબકા પરિપાલન નિત્ય કીયા તેને વિપ્રકુ દાન દીગા ન દીયા-નામ
જીનકે ઘરમે પ્રભુકી ચર્ચા, નિત હોવન હે દીન રાત સદા,
સતસ ગ કથામૃત પાન કીરા, તૈને તીગ્થ નીર પીયા ન પીયા-નામ
જૈને કામ કીયે પરમા-થકે, તનમે મનમે ધનમે કરકે,
જગ અદર કીગ્ત છાય ગહી, દીન ચાર વિષેષ જીયા ન જીયા-નામ
ગુરૂકે ઉપદેશ સમાગમસે, જીમને અપને ઘટ ભીતગમે,
પ્રહ્લાનદ સ્વરૂપકો જાન લીયા, તેને સાધનયોગ કીયા ન કીયા-નામ,

૫૮ રાગ દેશ

કાયા છે ત્યા સુધી કર સમરણ કિરતારનુ રે,
જતન કર્યું જઠરામા જેણે, તારો દેહ રચ્યો છે તેણે,
તેણે કામ કર્યું છે, અતી ઉપકારનુ રે-કાયા

પ્રમવ થયા પહેલા પય પીધુ, માતાના સ્તનમા રચી દીધુ,
 તેણે ડારજ સીદ્યુ તારા આહારનુરે-કાયા
 કાનનેત્ર દીધા છે કેવા, સર્વે અગ અમુલ્ય એવા,
 અત કરણ કીધા છે, વિવિધ વિચારનારે-કાયા
 દાત દીધા તને આવણુ આવવા, અન્ન સરજ્યુ ઉદર ભરવા,
 કર દીધા કારજ કરવા વહેવારનારે-કાયા
 સન્દુર્લભ મનુષ્યા દેહ પામી, લપટ ન થવુ લુણ હરામી,
 છોટમ શરણુ ગ્રાહી લે, સરજનહારનુરે-કાયા

૫૬ ગજલ કબાલી

દીન દયાળ દયા કરકે, ભવનાગર સે કર પાર મુઝે ॥
 નીર અપાર ન તીર દીસે, કીમ ધીર વડૂ અળ મૈ મનમે
 મેરી નાવ ડુબાય રહી મધમે, શણાગત બનકે તાગમુઝે-દીનદયાળ
 ગ્રાહ બમે બલવાન બડે, જલ ઘેર પડે બહુ મારગમે,
 બાજ રહી બીપરીત હવા, તુહી એક બચાવન હાર મુઝે-દીન
 છુટ ગયા સખ સાથ મેરા, કુઠ હાથમે જોર ગહા બી નહી
 અબનાથ ન દેર લગાય જગ, નિજ બાહ પસાર ઉબાર મુઝે-દીન
 તેરા નામ જહાજ બડા જગમે, સખ વેદ પુગણ બતાવતહૈ,
 પ્રહ્લાન દજપુ દીન રાત સદા, પ્રભુ કીજ્યે પારકિનાર મુઝે-દીન

૬૦ ભજન પ્રભાત

ભજ મન રામચરણ દિનગતી,
 રસના કમ્પ ન ભજે ત હરીપદ, સુમીરત કયો અલસાતી-ભજ

બાકે કહત દહત હું બ દારણ, સુની જીયા તાપ બુઝાતી-ભજ
 પડતે શ્રવણ મુચશ ગુવરકે, અતિ બુઝાત હિય છાતી-ભજ
 આતા સુમત મુશીલસો હરીજન, દેત સલાહ મુહાતી,-ભજ
 રામચંદ્રકે નામ અમીરસ, સો રસ કાહે ન ખાતી-ભજ
 સવત સાલકુ સે ઇકતીમા જેઠ સુદી છઠ રવાતી-ભજ
 તુલસીદાસ ચહુ બિનય લિખત હૈ, પ્રથમ અરજ કી પાતી-ભજ

૬૧ લાવણી

કયા દુનીયા કો દેખ ભુલાયા, જગમે જીવન દિનચારા,
 સુન દિલ ખ્યારે લજન કરલે, હરિકા બાર બાર-ટેક
 ઇસ દુનીયામે એક બગીચા, રંગ રંગ કે ફૂલ ખિલે,
 કોઈ સાબન કોઈ મુરજે, કોઈ આજકે હૈ નિકલે,
 આગે પીછે બિરખાવેગે, વારી વારીમે સકલે,
 કોઈ કીમીકા સગ ન સાથી, આવત જાવત હું ઇકલે
 ઇનસે પ્રીત કરે કયા મૂરખ ઇક દિન હો જાસી ન્યારા,
 સુન દિલ ખ્યારે લજત કરલે, હરીકા બાર બાર
 ઇસ દુનીયામે એક રતન હૈ, મીલતા બાગબાગ નહી,
 જૈસે ફૂલ ગિરા ડાલીમે, પ્રીત હોતા ગુલજાર નહી,
 ઉસકી કીમત હૈ બડ ભારી, જાનત લોક ગવાર નહી,
 પરમેશ્વર કે મિલનેકા ફિર ઉસકે બિના હવાર નહી,
 કાચ ખરીદ કરકે બદલેમે, દેકઁ ઉસકો મતીમારા-સુન.
 ઇસ દુનિયામે ઇક પુતલીને, ઐસા ભારી જાન રચા,

સ્વર્ગ લોક પાતાલ જીમીપર, કોઈ ન ઉમકે હાથ બચા,
 કયા જોગી કયા પી- પેગ બર, મળકો ઉસને દિયા નચા,
 પ્રમા નહી જો ઉસ બધનમે, ચોઈ હૈ નરખીર સમ્યા,
 મોક્ષ માગગે જાનેમે, મો વિન્ન બડા દુસ્તર ભાગ-મુન
 ઇમ દુનિયામે એક અચલા, હમને દેખા બહુત બડા,
 એક છોડકર ચલા જીમીકો, દજા કરતા હૈ અગડા,
 વે નહિ મનમે સમજે મૂઝળ, મૈ લી જાવનહા બડા,
 ઘડી પલકકા નહી કિનાના, કિસકે ભરોમે ભૂલ પડા,
 આગે જાનેકા મમાન કરલે, તિયાર નહિ કર બાગ-મુન
 ઇમ દુનિયામે એક કૃપ હે, જીમકા પાર કોઈ નહી પાવે,
 જીસકે ભન્ને કારણ પ્રાણી, દેશ દિગત-કો જાવે,
 ધ્યાન ભજન ચિતન ઠંશ્વરકા, ઉસકે કારણ બિસગવે,
 દીન ભયા પરધરમે જાકર, સેવા કર કર મગ જાવે,
 જીસને બનાયા ચોઈ ભરેગા, શોચ પિંકર તજદે સારા,-મુન
 ઇસ દુનિયામે એક ખીરછપર, પછી કરત બમેરા હૈ,
 માઝ પડે જળ મિલ જાવે, બિછુડે હોત મવેરા હૈ,
 ચાગ વડી કે રહને કાણુ કરતે મેગ મેગ હૈ,
 ઐમી બાત ન મનમે લાવે, બમ બમ ગયા બડેગ હૈ,
 કયા લે આયા કયા લે જામી, વૃથા કરત હૈ હકારા-મુન
 ઇસ દુનિયાકે ખીચ નિગતર, એક નદી ચલતી ભારી,
 દિન દિન પલ પલછિન છિન ઉસડા બેગબડા હૈ બલકારી,

પશુ પક્ષી નહિ દેવ દનુજ, જીસમે દુનિયા બહતી મારી,
 જામે ન હો મેં દેવ દિગ્ગા, કાળે જનન સખ પચકારી,
 બીન ઇશ્વરકે સુમરણુ તેરા, કબી ન હોગા નિસ્તારા, -સુન
 ઇસ દુનિયામે એક અધેરા, સખકી આખમે જો છાયા,
 જીસકે કારણુ સૂઝ પડે નહિ, કૌન હુ મેં કહામે આયા,
 કૌન દિશામે જાના મુઝકો, કિસકો દેખકર લલચાયા,
 કૌન માલિક હૈ ઇમ દુનિયાકા, કિમનેરચી ચહ હૈ માયા,
 પ્રજ્ઞાનદ જ્ઞાન બિન કળહુ, મિટે નહી ચહ મસાગ-મુન.

૬૨ રાગ જગસા તાલ ૩

જન્મ જન્મ કો મૈ દાન તુમારો, કરૂણાકર અખ તાર મુગરે
 લવમાગર જલનરણુ કઠીનહો, કિમવિધ જાઉ પાર મુરારે-જ
 તુમ બિન આ-ન પાલક મેરો, બચક સખ પરિવાર મુગરે-જ
 મ ગુણુકીન દોષ પરિપૂર્ણુ, અપની ઓર નિહાર મુરારે-જ
 પ્રજ્ઞાનદ વિલખ ન કીજે, મુનિયે મેગી પુકાર મુરારે-જ.

૬૩ રાગ જગસા તાલ ૩

નાય ત્રિયે અખ દગ્મ તુમારે, મકલ કરા પ્રભુ જેન તમારે
 તેજ પુજ મય અગ મનોહર, ગવિશરિ કોટી દબાવન હારે-ના
 ગીગ મુકટ માણી જડીત વિરાજે, કાનન કુડલમકગકારે-ના.
 રાખ ચક્ર કર કમલ મુહાવે, પીત મખન તન ઉપર ધારે-ના.
 પ્રજ્ઞાનદ ચતુર્ભુજ સુદર, મદ હવન હરિ ગરૂડ મગારે-ના.

૬૪ રાગ જગલા તાલ ૩

જય રાક ડૈલાસપતી શીવ, પૂરણ પ્રહા સદા અવિનાશી,
 અગ વિભૂતિ ગલે મુડમાલા, શીશજટા જલ ગગખિલામી-જ
 ચદ્રકલા મન્નકપર મોહે, તીન નયન ત્રેલોક્ય વિકાશી-જ
 કર ત્રિગળ પહુરે મૃગછાલા, સગ ખમે ગિરિજા નિત દાસી-જ
 પ્રહ્લાનદ કરો કડણા પ્રભુ, ભવભજન ભકતન મુખરાશી-જ

૬૫ ગજલ તાલ દાદગ

જાગ જાગ જાગ, મોહ નીદમે જરા,
 ભાગ ભાગ ભાગ ભાગ ભલમે પરા,
 વિષયોડે ભલમે પ્રતા, છુટે નહી કળી,
 જનમ જનમમે વિષય નગ હોત હૈ મળી, બીજી
 મિના વિરાગડે ન ભવ સિધુ કે તરા—જાગ જાગ જાગ
 વર્ષ ગયા માસ ગયા દિન ગઈ ઘડી,
 દુનિયા કે ડાંગળા-મે ખખર નહી પડી,
 નજદીકે ડાલ આ ગયા મનમે નહી ડરા,—જાગ જાગ જાગ
 સગતમે દેહુદી સ્વરૂપડા વિનારિંગા,
 જગતડો અન્ય માનકે મનકો પસાગિયા,
 દિનગન કેરે શેષ રાગ દેષમે ભરા—જાગ જાગ જાગ
 આપને સ્વરૂપકો ખિચાઈ દેખલે સહી,
 ઇન્દ્ર હૈ તેરે પામ વાતુકમે જુદા નહી,
 પ્રહ્લાનદ ચેહી વેદકા મુનલે ખચન ખગ—જાગ જાગ જાગ

૬૬ ગજલ તાલ ધમાલ

નજર લગ દેખલે મુઝકો, શરણમે આપડા તેરી,
તેરા ફરખાર હે ઉંચા, કઠીન જના હૈ મ જલકા,
હજારો ફત મારગમે', ખડે હૈ પથકો ઘેરી—નજર
નહી હૈ જો પૈરોમે, ન ફજા સગમે સાથી,
સહાગ દે મુઝે અપના, કરો નહિ નાથ અખ દેરી—નજર
નહી હૈ લોગ કી વાછા, ન દીવમે મોલ પાનેકી,
ખ્યાસ દર્શનકી હૈ મનમે, નફલ કર આશકો મેરી—નજર
ક્ષમાકર દોષકો મેરે, ખિરદકો દેખકે અપને,
વો પ્રહ્લાનહ કં કરૂણા, મિટા દે જન્મકી ફેરી—નજર

૬૭

જુનુ તો થયુરે દેવળ જુનુ તો થયુ,
મારો હસડો નાનો ને દેવળ જુનુ તો થયુ,
જુનુ તો થયુરે પજર પડયુ તો રહ્યુરે—મારો
કુડી કુડી કાયા રામા, જુડી જુડી માયારે (૨)
કુડા તો દિલામા અમને દર્ડ ગયોરે—મારો
આરે કાનાની સાથે પ્રીત બધાણી રામા (૨)
પડી ગયા દાન રેખુ પડયુ તો નહ્યુ રે—મારો
કાયાનો ગઢ હસા ડોલવાને લાગ્યો રે (૨)
ઉડી ગયો હસ પાજર, પડયુ તો રહ્યુ રે—મારો
ખાઈ મીરા કહે પ્રભુ, ગીન્ધગના ગુણ વાલા (૨)
છેવટમા હૃદયે તેનુ સ્મરુ નહ્યુરે—મારો હસડો

૬૮ લાવણી

સખી જન જગત વહેવાર, રેનકામુખના,
 તુમ કાચકુ કહેત હો ચાર, ભુલકર અપના,
 નીજ માત તાત દારા સુત ભગિની બ્રાતા,
 એ સખી સ્વારથ જન પરસ્પર નાતા-સખી,
 શીર કાળ અચાનકે, ખબર નહી એક પલકી,
 કયા ડરતે હો અભીમાન, આગ નહી કલકી

૬૯ ગગ ગજલ કંવાલી

ધ્યાનકા વાચદા કરકે સજન તૈને, ધ્યાન લગાના છોડ દીયા-ધ્યા
 શીશ તલે પગ ઉપરથે, જળ માતકે પેટમે લેટ રહા
 તળ ઈશ્વરમે ઇંડારા કીયા, તેને ભુલકે વો સળ તોડ દીયા-ધ્યા
 દેળ ભુલાય ગયા જગકી, ગ્યના સળ મુદર સાજ ખની
 ઉસ મર્જનહારકી સાર નહી, તેને ભોગન મે મન જોડ દીયા-ધ્યા
 ઘર કાજ ન ખીચ ફનાય રહા, દીન રાત ન માતકી યાદ રહી,
 ઉમગ સળ ખીતત જાય ચલી, તેને કયો પ્રભુમે મુખમેાડ દીયા-ધ્યા
 ખાહી પાર કીગ જગ ભીત-,, જીવનકી સળ જૂનનમે,
 પ્રહ્માન દ ભજ ભગવત નહી ભવસાગ મે શીર જોડ દીયા-ધ્યા

૭૦

ગગ—નાથ તુમ જનનોદા અળ ઘટકી—
 નાય વિના મકટ કોણ નિવારે,
 ધર્મ ડર્મ અમે નથી કીયા, આવ્યા શરયુ તમારે,

ફીનાનાથ વિના પ્રભુ અમને, હુ ખથી કોણ ઉગારે—નાથ
 ત્યા ક્ષમાના ગુણ પ્રભુ ધારે, એ વિશ્વાસ અમારે
 મગળમય પ્રભુ પરમરૂપાથી, પાપ નકળ સહારે—નાથ
 દુષ્ટ વાસના દુર કરીને, જ્ઞાન વિવેક વધારે,
 વિશ્વપિતા વિશ્વેશ્વર અમને, ભવથી પાર ઉતારે—નાથ

૭૧

સકટ સર્વ હરો, ભવપતી ! સકટ સર્વ હરો,
 અપગધો અનિશય મે કીધા, અનુગ્રહ પુર્ણ કરો—ભવપતી
 અનન્ય ભાવથી રાખુ તમારો (૨) આશ્રય એક ખરો—ભવપતી
 કરજોડી હુ વીનતી કરૂ છુ તે પ્રભુ ચિ તે ધરો—ભવપતી.
 કરૂણા દ્રષ્ટીથી મુજ હૃદયે, (૩) પ્રેમળ ભકતી ભરો—ભવપતી

૭૨ રાગ ગજલ કવ્વાલી

જાગ મુસાફીર દેખ જાગ ચેતો કુચકી નોખત બાજ રહી,
 સેવત મોવત મીત ગઈ, સખ ગત તુમે પગલાત ભઈ,
 સખ સગઈ સાથી તો લ દગયે, તેરે નૈનમે નીદખીગજ રહી—જાગ
 ડોઈ આજ ગસા, કોઈ ડાન ગયા, જાવન કાજ તીય - ખડા
 નહી કાયમ કોઈ મુકામ રહ્યા, ચીગક લમેયેહી મીનાજ રહી—જાગ
 ધસ દેરામે ચોર ચકોર અને નિજ માલકી રાખ સભાલ સદા,
 બહુતે હુશીયારલુ ટાય ગયે, નહી ડોઘકી સાખત લાજ રહી—જાગ
 અખતો તજ આલમકો મનમે કર, સગ સમાન તીયાર સખી,
 બ્રહ્માનંદ ન દેખ લગાયજગ, ખીજલી ગીર ઉપજ ગાજ રહી—જાગ

૭૩ નાગ ગજલ કન્વાલી

પૂરણુ ઘડા સનાતન તુ, મહાદેવ મદા શિવ શ કર હે,
 અગ વિભુતિ ખીગજ રહી, નિત સગ ખસે ગિગિરાજ મુતા
 સિર ઉપર ગગ તરગ ચલે, ગલખીચ ભુજગ વીષ કર હૈ-પૂરણુ
 ચદ્રકલા શુભ મસ્તકમે, દ્રગ તીન મનેહર જુટ જટા,
 કટીમે મૃગ ચર્મ સુહાય ગહા, કર ખીચ ત્રીગુલ લયકર હ-પૂરણુ
 કેલામડે ખીચ નીવામ કરે, ગણુ યુથ નિરતર સાથ રહે,
 મુનિ ધ્યાનધરે મનખીચ સદા, મુગ વૃન્દ સગી પદકી કર હે પુરણુ
 ગુણુ ખાન વિમોહ નિધાન નદા, મગણાગત જ્ઞાન દયા કરકે,
 ઘડમાનદ કરે પ્રભુદાન મુકે, તેગ નામ અપા મુખ કર હે-પૂરણુ

૭૪

મીરા મનમોહનશુ માન્યુ, વરિયા વગિયા શ્રી ગીરધરલાલ
 જાણે જગ નથી કાઈ છાનુ,
 જેમલ નાંઠોડની દીકરીરે મુણે મીડના ધામ
 રૂપગુણુ ડોઠ સમોવડ નહી, રૂડુ ધર્યુ મીગખાઈ નામ-મીરા
 જોશીયે વાચી જન્મોતરીરે, તેમા લખ્યુ નીકળ્યુ એહ,
 વગશે વિવલગ નાથનેરે, કરશે નદકુવરજીસુ નેહ-મીરા
 ઉઘેતપુરનો ગણો ગજયો રે, તે સાથે કઠી છે મગાઈ,
 પરણાવીરે વળાવ્યા સાસરે રે, કઈલોકિક રીતે મીગખાઈ-મીરા
 દેવીને દેતા વધામણા રે ચાદા, વગ કન્યા સહુ જન,
 રાણે પારવતીજી પુજ્યારે, મીરાનુ તો મોહનમા મન-મીગ

સાસુ કહે મોભાજ્ય વધેરે, વહુ, નમો ગઝિતને પાય,
 મીરા કહે મસ્તક માડ નહી નમે, વિના શ્રી ગિરિવરધરગય-મીનાં
 સાસુ કે'રે સામી બોલી આજથી, મારે, નથી એ વહુનું કામ,
 પુત્રને કહ્યું એહને રાખો પરી, એક ન્યાડ રચાવોએનું ધામ-મીંગાં
 એવું મુણીને મીરા મગ્ન થયારે, ભલું થયું ભાગી જાળા,
 સાધુની મગે દિનરેણુ નિર્ગમશુ, મુખે એવીશુ ગાઇશુ ગોપાળ મીરાં
 નદનદન સાથે ન્યારા રહ્યા રે મીંગ હરીજન આવે ઘણા ઘેર,
 નિત્ય ભજન કથા કીર્તન આરંભ, હનીને લાડ લડાવે કરે દંડેર
 નણુદ આવી મીરાબાઈની પામે, લાભી આ શો માડયો ઉત્પાત,
 સાસરે રાણાજીનું કુલ લખાવ્યું વહુ, મહીએ લખાવ્યા માતતાત મી
 અખર આજણુ પહેરો અનુપમ, મળે મુદર શણુગાર,
 મેહેલે પધારો રાણાજી તહેરે, રમી રીઝવી ટ્યો ભન્ધાર-મીંગાં
 છાપા તીલક આ શો તુલ્સીની માળા, નાચો ખુદો વેરાગીને વેશ,
 સગ મુકી ઘો આધુ સતનોરે, રાણાજી તો મુણી કરે કલેશ-મીંગ
 મીરા હહેરે બાઈ કલેશ ટાળવાનો, એકજ છે ઉપાય,
 કહેજો રાણાજીને આધુને એવે પ્રેમે, નૃત્ય કરીને હિં ગાય, -મીના
 વળી સોનું રૂપ પહેર્યે શુ મુધર્યું રે, કહાડી નાખો ડાડમાળ,
 છાપા તીલક ધરી સાધુઓમા બેસો, આટ્યો ખહેરો તુલ્સીની માળ,
 તમે પણ જાઓ ગિદ સામરે રે બાઈ વૃથા વગાજો શાને દેહ,
 મનગમતા મોહનવર સાથે તમે, મગ્ન તજીને કરો સ્નેહ-મીરા
 કાળે તમારી મતને રે, વૃદ્ધ કયા ગોવિદ ગુણ ગાયે,

હરિ વિના કોઈ દેવ મેવશો તોયે, જનમ મગણ નહી જાએ મીંગ
 સુણી એમ છણતી ખીજતીરે જળ, આપી બધવની પાળ,
 એ લાઈલાલી કહે છે યાઓ વેરાગી સહ મુકી દ્રોણ અવાસ-મીં
 એવું સુણીને આવ્યો રોષ રાણાને, પ્રયો સેવક મીરાને અવાસ,
 લાવો ખખ છે શા રગમારે, કોણ બેઠું છે એની પાસ-મીં
 અનુચરે આવી એમ કહ્યું જે નથી ત્રીજું માણુન આ વાન,
 ગણીજી સાથે કોઈ પુરૂષ ખીજે છે, ઘરમા થઈ રહી છે વૈથે કાર-મીં
 મુજુતામા રાણો થતો નાતડો, ખેચી ખડગ ધાયો છે તેણીવર,
 આવી જોયું તો મીંગ એકલીજે, કોઈ આવે ના ધાઈ દીધા દાર-મીં
 પેઠો મી ને મહેલે એકલો, પ્રભુએ તેને ના દીધું દરશન,
 પુરુષ મીંગને પેલા પુરૂષ કયા છે, તાહાજે લાગ્યું જે મુલગન-મીં
 કયા છે પુરુષ રાપુ રે પમા, તે તો સઘળે વમે છે ભૂપૂર,
 ધ્યાનમા જુએ જોગી પ્રેમ પ્રત્યક્ષ દેખે, રહુ તે દુષ્ટ થકી દુ-મીં
 ઠાહાડી નાખે જી અ કંઠેશ ડપટ, ન જો, નિર્મળ કરો મન,
 પ્રેમ ભકિતએ પરબ્રહ્મ ભજો તો, તમને યાત તેહેના દગન-મીં
 એવું સુણીને અગ લગી ઘણેરી, પણ ભવન આવ્યો ભૂપ,
 કાંઈ કરીને શરૂ વવર એહવે, દીઠા મીંગના જે રૂપ-મીં
 તે થે મુગળ મજયો નહિ, મન આવે ન રીપે વિચાર,
 તીજુ ખડગ એણે ખેચીકુર, ત્યજે હરીએ દેખાડી મીંગચાર-મીં
 છે ભે પડ્યો પાટો પ્રયો, રાણા આવ્યે પેતાને વે,
 વિપનો પ્યલો મોહ્યો પીજે, કહ્યું રાણાએ આણી ઝેર-મીં

લીધો મીરાએ મન મગ્ન થઈને રે, પ્રભુને દેખાડી કર્યું વીષયાન
 અમૃત મીષુ થઈ ગયું રે, એનો અમર્થ ધણી ભગવાન—મીરાં
 મીરાબાઈ આવ્યા વૃદ્ધાવનમા રે, પ્રેમે નીરળ્યા શ્રી વ્રજગય,
 શ્રી જમુના પયપાન કર્યું ને કરી, જીવા ગોનાઈને શિદાય—મીરાં
 હરિજનજાણી મીરા મળવાનું કહાવ્યું, તેણે કાવ્યુના જોઈ સ્ત્રીનું મુખ
 મીના કહે નાડું વયુ નવાડું મુજને પગપુરૂષ જોએથી દુખ—મીરાં
 આજ લગી હું એમ જાણતી જો, વૃજમા કૃષ્ણપુરૂષ છે એક,
 વૃદ્ધાવન વગીહજી પુરૂષ રહ્યા છો તેમા ધન્ય તમારો વિવેક—મીરાં
 એવું મુણીને જ્ઞાન પામ્યા રે, જીવા ગોસાઈ મળ્યા છે ધાઈ,
 હુણી મળીને હીની વાત કીને આવ્યા, મેવાડ દેરા મીરાબાઈ—મી
 ડરી તૈયારી આલ્યા દ્વારિકા રે, પ્રેમે નિરખ્યા શ્રી જીજી દે,
 વાન પુરીને પ્રભુની પાસે નહ્યા મદા, પહોંચ્યા છે મનના ડોડ—મી-
 પાછળ પગ્તાંયો રાણાને થયો રે, ગયું ઉતરી મનનું ઝેર,
 મુખ માગે તે આપુ તેહને જો કોઈ, લાવે મનાવી મીરા પ્રેર—મીરાં
 ઉપરા ઉપરી તેડા મોકલ્યા રે, આવીને લાગ્યા સહુ પાય,
 માજી પધારો મેવાડમા વેહેલા, રાણાજી તો અન્ન ન ખાય મી
 જ્યાર લગી તમે રહોશો દ્વારિકા રે, ત્યાં લગી કડું અપવાસ,
 આગ્રહ દેખી મીરા વિદાય માગવ ને, આવ્યા શ્રી પ્રભુજીની પાસ—મી
 હરીએ હકીકત સાલળીને રે, હમી ચાપી હૃદય નાથ
 શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપમા સમાઈ ગયા રે મીના જોજો શ્રીદ્વારિકા નાથ—મીરાં
 ચરિત્ર એ મીરા બાઈનું રે જો કો, શિખે ખાલળે ને ગાય,
 પ્રેમ ભકિત તેહેને મળે ને ત્રુકે, દયાનો પ્રીતમ વ્રજરાય—મીરાં

પખીનો મેળો લેળો રહે કેમ લાઈ ?

કોઈ કયાહિથી કોઈ કયાહિથી આવે એમ તણાઈ, પખીં

તુટે સાથ સર્વનો જ્યારે ખરચી જાય ખવાઈ,

કોણ સદૈવ ગહે છે સથે, પ્યારામા પથરાઈ ? પખીં

દુર ગહીને દોરી ખેચે કુડો કાલ કસાઈ,

જુદુ જુદુ સૌને જાણુ ઘાટવિના ધસડાઈ,

કોના સૂતદારા ને મેવક કોના બાધવ બાઈ,

જુડી માયા જુડી કાયા, જુડી સર્વ સગાર, પખીં

સ્નેહ સખધ રડાવે, અતરમા અથડાઈ,

શોક તબે શાન્ત ગહો શાણા કેશવ હરીગુણ ગાઈ પખીં

૭૬ રાગ કાફી

અમે તો આજ તમારા, ખે દિનના મેમાન,

મફળ કરો આ સહજ સમાગમ, મુખનુ એજ નિહાન-અમે

આવ્યા જેમ જશુ તે રીતે, સર્વ એમ સમાન,

પાછા કોઈ દિને નહિ મળીએ, કયા કરશે સન્માન ?

સાચવળે સખધ પરસ્પર, ધર્મે રાખી ધ્યાન,

સ પી સદગુણ લેળે દેળે, દુર કરી અભીમાન

લેશ નથી અમને અતરમા, માન અને અપમાન,

હોય કશી કડવાસ અમારી, તો પ્રિય કરળે પાન, અમે

કેશવ હરી એ કરુણ કીધી, ન લામે ભુલી લાન,

તત્વે તાન ગહે છે તેને, થાય ન જરીએ જાન અમે

૭૭ ખરો પરત્વો

રે મનમા આવે તો માનો, પ્રભુ નામ ખરો પગ્વ ને રે, મ ટે
 શ્રી હરિવરની છાપ પડે તો, અતે ઉદય થવાનો, રે મન
 ભવમ ગળે ભરે ઉત્પત્તા, ન નડે તજ તોફાનો, રે મન
 હરિવ તુ બહાનુ છે તેને, કાલ નથી નડવાનો, રે મન
 કેશવ હરિઠ્ઠપ દ્રુમ સાચુ, મશય રે છે શનો? રે મન

૭૮

અતગ્ન કાચા કેમ રહ્યો છે કુટી ?
 ઉતમ અવસર આ માનવ તન, છડમાળય વધુટી, રે અત
 આતા ખીતા ને વાપગતા ખરચી જાશે ખુટી
 પૂણ્ય કર્મને કાળે દમડી છેડેથી નહિ છુટી, રે અતર
 કામ ક્રોધ લોભ લુટાના, ધીરજ ધન લે લૂટી
 ભુડા ભુડે હાલે ભટકયો તોય ન આશ તુટી, રે અતર
 કાચા કુલ નમાન કલેવર કુલણ જાશે કુટી,
 શમ દમ નાધન સપ સગલતા, ચોપ વડે લે લુટી, રે અતર
 ખગડી ખાજી ખેશ ખનાવા ખીજી કયા છે ખુટી?
 કેશવ હર્મિનામ સુધા સાચો, ઘેરો ન્ય લે છુટીરે, અતર

૭૯ રાગ રાસડો

રામનુ રામનુ રામનુરે, તુ રટણ કરીલે રામનુ—તું
 અતરના અભિરામ નિરતર, ઠરવા લાયક ઠામનુરે, તું
 સુત દારા સેવક જન શાના સગપણ સૌનુ નામનુરે તું

કેમ વૃથા અભિમાન ધરે છેક કામ ધન ધન ધામનુરે, તુ
કાલ કરાલ રહ્યો છે તાકી, જોર ન આવે જામનુરે, તુ
વિદ્યા વિનય વિવેક વજેરે, સાધન કાઈ ન કામનુરે, તુ
શ્રી ભગવાન ભજનથી સુનુ આ તન કુટલ બદામનુરે, તુ
આયુષ એળે જાય તજીદે ચિતન ચરખી ચામનુરે, તુ
કેશવ હરિ હીરો કર હાથે ઉતમપ આગમનુરે તુ

કબ્જાલી ૮૦

ભરોસે શુ ગહ્યા ભુલી, પલડમા પ્રાણુ જાવાના
જુવોછો અન્યના એવા, નકી નિજ હાલ થાવાના ટેડ
વળેલી મુઠીયે અગા, નથી સાથે કશુ લાગ્યા,
ધરા ધન ધામને મેલી, સ્મશાને મૌ મમાવાના, લ૦
સુખેથી શુ હજી સૂતા, ખરેખર ખાડમા ખુતા,
સમય વિત્યાપછી પગ, કુગળ કયાથી કમાવાના, લ૦
રહેને સર્વદા સપી, જગત જ જાળમા જ પી,
મમત્વે મોહ થાવાથી, વિના મોતે મગવાના, લ૦
તમારૂં શુ તમે લેજો, કરી ઝીણી નજર દેજો,
ધન ધન ધામને કમે, નથી નિશ્ચિ ધરાવાના, લ૦
ભમાઈ ભૂલ કીધાથી, વિષયની વાટ લીધાથી,
પરાણે પાપને યોગે, ભવે ભાઠે ભરાવાના,
ખખર પલની નથી પડતી, નથી ગુણ દોષની ગણતી,
ચડીલા કાલની કાઢે, ચડી ચોપે ચવાવાના, લ૦

સદા સત્મગને સાધો, વિસારો વેધને વાધો,
ઉપાયો આદરો અતે, મહાસુખને જમાવાના, લ૦
સદા સન્માર્ગના શોધે, સખા શુભ વાતના બોધે,
કૃપા હીરામની થાતા, નથી દુ ખે દબાવાના, લ૦

૮૧ રાગ-હોરી

ચાલો ચાલ ચતુર નરસારી, વેગે વિષયની વાત વિસારી-ચાલો૦
આજ અમુલ્ય મળ્યો છે અવસર, ભુલ કરો કેમ ભારી?
હીરો ચડ્યો હાથ આજ તમારે, હરિ જાઓ ન હારી,

લઈ કર જ્ઞાન કટારી,—ચાલો૦

શોધો સુગમ પથ પ્રેમ ધરીને, વિનય વિવેક વધારી,
શમ દમ સુલટ સહાય થઈને, ભાવે ભજ્ને ત્રીપુરારી,
અનુમતિ એમ અમારી,—ચાલો૦

એક અખડ અરૂપ અજન્મા, એને અત-મા ઉતારી,
સસાર સાગર તરવા, વિવિધ પ્રકાર વિચારી,
વિષય વાસનાને વિદારી—ચાલો

પશુ પણ ખાય પિયે સુખ માણે, એ માહી શુ મોથ મારી ?
આ લોકને પગલોક સુધારે, એમાજ શેલ તમારી,
કેશવ પ્રભુ લેશે ઉગારી,—ચાલો૦

૮૨ રાગ ધનાશ્રી

ભકતી વડે વશ થાય ન્મા પતિ, ભકિત વડે વશ થાય,
જો ઈશ્વર વશ થાય નહિ તો, જન્મ મરણ નહિ જાય-રમા

ભક્તિ પરમ સુખનુ શુભ સાધન, સફલ કરે છે કાય-રમા
 બળિયાના બળરૂપ દયાધન, નિર્બળ થઈ બધાય,-રમા
 સકટ સેવક પર આવેતો, ત્યાં ધરણીધર ધાય,-રમા
 ભકતાધીન દયાનીધિ ભૂધર, ભક્તિ વિના ન પમાય-રમા
 ભક્તિ વિના વૃત જપ તપ આદીક, અફલ અનેક ઉપાય-રમા
 ધન યૌવન બલ બુદ્ધી ચતુરતા, નિષ્કળ તેથી સદાય-રમા
 રાગ રૂપ કુળ ભતિ વિશેષે, ન કરે કોઈ સહાય-રમા
 અભભીલ નારદ મુની શખરી, કયા ગણીકા જજરાય?-રમા
 કેશવ હરિની ભકતી તણા ગુણ, એક મુખે ન ગવાય-રમા.

૮૩ રાગ ભૈરવી

દીનાનાથ દયાળ નટવર, હાથ મારે મૂકશોમા
 હાથ મારે મૂકશોમા, હાથ મારે મૂકશોમા,—દીનાનાથ૦
 આ મહાભવ સાગરે, ભગવાન હુ ભૂલો પડ્યો છુ,
 ચૈાદ લોક નિવાસ ચપળા-કાન્ત, આ તક ચુકશોમા, દીનાનાથ૦
 આથ ઇશ્વર આપનો, સાધન વિષે સમજુ નહિ હુ,
 પ્રાણ પાલક પે'ત બોઈ, શબ આખર કૂકશોમા-દીનાનાથ
 માત તાત મગા સહોદર, જે કહુ તે આપ મારે,
 હે દુપામૃતના સરોવર, દાસ સારૂ સૂકશોમા,—દીનાનાથ૦
 ગચ્છ કેશવલાલનુ છે, ચરણ હે હગિરામ તારૂ,
 અખિલ નાયક આ સમય, ખોટે મસે પણ ખુટશોમા,—દીના૦

૮૪ રાગ કલ્યાણ

ભવભય ભાગો ભારે જય જગદીશ—ભવ૦

જન્મ મરણની બાળ જબર છે, હુ તે શુ હવે કરીશ—ભવ૦

આધી બ્રાધી ઉપાધી વધારે, એવા હુ શી રીતે કરીશ—ભવ૦

તપ ત્રિવિધ તનમનને તપાવે, એમા હુ શી રીતે કરીશ—ભવ૦

કેશવ પ્રભુ કરજેડી કહુ છુ, ઉગારે હવે ઇશ—ભવ૦

૮૫ રાગ દેશ

મારી લાજ તમારે હાથે નાથ નિભાવજેરે,

દિનાનાથ દયાળ દયા, અદ્ભુત દર્શાવજેરે—ટેક૦

સડટથી મોનાઉ મોરારી, લેજે અન્તર્યામી ઉગારી,

હવે ગયોછુ હારી બાપ બચાવજેરે—મારી લાજ૦

કર્મ કંઠણ માઠા ગ્રહ બેઠા, હાથ પડયા છે હુમણા હેઠા,

પરમેશ્વર કયા પેઠા, પણ પરખાવજેરે,—મારી લાજ૦

અહિત અને હિતમા અણુસમજુ, કૃત્યા કૃત્ય નિષે શુ સમજુ?

ભજુ તજુ શુ, માધવ માર્ગ બતવજેરે,—મારી લાજ૦

કેશવ હરિ હેતે સભારુ, પ્રભુ પદ હોય હજી જો પારુ,

મગળ કરવા મારુ, અગદ અવજેરે—મારી લાજ૦

૮૬ રાગ દેશ

હડ લઈ બેઠા છો હરિરાય, હવે હદ થાય છે રે,

જગદીશ્વરજી જન્મ જડેલો, નિષ્કૂળ બાય છે રે,

શો અપગધ થયો છે સ્વામી, પુષ્કુપુ પ્રણયે ગિગ નામી,
 અતરયામી અતિ અતર ઉભરય છે રે,—હૃં૦
 છે ભગવાન મને ભય ભારે, આપ વિના નહિ કોઈ ઉગારે,
 આ સમારે અધવચ વડાણ, તણાય છે રે—હૃં૦
 ઘણા ઘણાની વારે ધાયા, સેવકને ટાણે ગતાયા,
 માધવ ન કરો માયા નયન ભરાય છે રે—હૃં૦
 કેશવ હર્ગી બહુ ડહણ ન થાશે, નિર્દય યધને દુર ન તાશે,
 પ્રિય કરુણમૃત પશો જીવન જાય છે રે—હૃં૦

૮૭ ગગ જલો ત્રીતાલ

શામળિયા છોડી દેશો, હવે ફળજનો મગ,—
 મથુરા વામી, કમની દામીરે,
 રમીયાજી તેની માથે, કેવી રીતે લાગ્યો મગ—શા
 નહી મરમળુ, નહી લટકાળુ રે,
 એણુ ઘાટાળુ ને કાળુ એવુ, શુ રૂપાળુ અગ—શા
 અવગુણુવાળી, અતિ ધરશાળીરે,

તેની માથે વાતુ કરતા, કેમ આવે છે ઉમગ—શા
 શ્રીહર્ગી શાણુ, થઈને લોભાણુરે,

પી ગળશી કડે પુર્વ જનમનો, લાગે છે પ્રસગ—શા

૮૮ ગજલ તાલ ધમાલ

અગર હું પ્રેમ મિલનેકા, તો દુનીયાને કયુ શમ્ભાવે૦
 પિતા પ્રદહાદકો મા ૧, નામ હગિકા ન છોડા હૈ,
 પલુ! ક્ષા કરે જનકી, તો મનમે ડોન ડર પાવે—અગર૦

ચલા બનમે તપસ્યા કેા, મના ધ્રુવકો કીયા નબ્બ,
લગન ભ્રમકો લગી પુરણ, હિમે ક્રીં કૌન અટકાવે—અગર૦
મલાકે ખીચ દુપદીને, પુકારા નામ માધવકા,
લરોસા હે ભસે હરીકા, કયો દૂજેકી શયણ જાવે—અગર૦
સદા સતસગમે જાકર, કરો હરીકા ભજન પ્યારે,
વો પ્રદ્ધાનદ જાતા હૈ, વકત ક્રીં હાથ ના આવે—અગર૦

૮૯ ગજલ તાલ ધમાલ

ખીના હરી નામકે સુમરે, ગતી નહી હોયગી તેરી—
લગાલે ભગ્ન ઇસ તનમે, કરો તપ જાકે વા બનમે,
સમઝલે પ્રાણ વહ મનમે, મીટે નહી જન્મકી ફેરી-ખીના૦
ફીરે મયુરા વા કાશી હૈ, મદા તીર્થ નિવાશી હૈ,
રહો સખમે ઉદામી હૈ, છુટે નહી આશ મન કેરી-ખીના૦
કરો પ્રત નેમ અરૂ દાના, ફીરો જગલમે મમ્તાના,
જો પ્રભુકા રૂપ નહી જાના, જલે નહી કર્મકી ઢેરી-ખીના૦
જગા હરીનામ સુખકારી, ઝુક દુનીયાકી હ ચારી,
પ્રદ્ધાનદ કાલ બલકારી, ડરે મત ભૂલ કર ઢેરી-ખીના૦

૯૦ ગજલ-તાલ-ધમાલ

દીલાદે નાવ અણ દર્શન, ખડા હુ દ્વાગપે આકર—
સુના જગ ખીચમે તેરા, જખીસે નામ લવ તાગળુ,
ફીગ મૈ પૂછતા તેરી, ખબરકો નખત જાકર-દીલાદે૦
નહી લાયક હુ મૈ ગરચે, તેરે દીદાર પાનેડા,

ક્ષમા કર દોષકો મેરે, દયા દિલ બીચમે લાકર-દીલાદે
 ન માયુ ભોગ દુનીયા કે, ન પદવી મોલકી કેવલ, - (૨)
 તેરે દગ્ગારમે મુઝકો, બનાલે, ચચ્ચુકા ચાકર-દીલાદે
 ન જીવુ દાન્કા નગરી, ન મથુરા હુઢને તુઝકો,
 વો પ્રહમાનદ ઘટઘટમે, દીખાદે રૂપ કર્ણા કર-દીલાદે
 ૯૧ રાગ ગઝલ તાલ ૩

ટેક (મીલદાર ચાગ પ્યારે ગલીયોમે મેરી આબ-)
 કયા ભૂલીયા દીવાને, દુનીયામે સાગ નાહી,
 દિન ચાગકા તમાગા, આખીગ કરાર નાહી-કયા
 રજા વજીર રની, પડીત મુખીગ જાની,
 સખ હો ગયે હ પ્રાની, જીનકા મુમાર નાહી-કયા
 સૂજ વા ચાદ તારે, સાગર પહાડ ભારે,
 હોવેગે નારા સારે, તનકા આધાર નાહી-કયા
 દુનીયામે હોય ન્યાગ, મતસગ કર પીયારા,
 મુન જાનકા વીચાગ, નગ જન્મ હાર નાહી-કયા
 ભવગીજી નીજ ભારી, હરી નામ પાર તારી,
 પ્રહમાનદ મોલકારી, દીલમે બીના નાહી-કયા
 ૯૨ રાગ ગઝલ તાલ ૩

ગાફીલ તુ શોચ મનમે, હરીનામ કયો બીનાગ-
 સુનતા નહી બજેહે શીર કાલકા નગારા — ગફીલ
 બેખન ભગી હૈ નારી, દીલકો લગે પીયાગી
 જન્મ મૈનકી તીયાગી, તુઝમે કરે કીના — ગાફીલ

ધર માલ ધન ખજાના, સગમે કેઈ ન જાના,
 ડ્યો દેખકે લુલાના, સખ ગુઠ હૈ પમરા—ગાફીલ૦
 સુદર હૈ દેહ તેની, હોવે જનમડી દેરી,
 પલકી લગે ન દેરી, ખીરથા કરે ખીચારા—ગાફીલ૦
 માયાકે જલમાહી, મૂરખ રહા ફનાઈ,
 પ્રહ્લાનદ મોક્ષ પાઈ, હરી ચરણકે। મહારા—ગાફીલ૦

૯૩ ભૈરવી તાલ ૩

મેરો મનરે લજલે ચરણ મુરારી,—
 દીનદયાળ જગત પ્રતી પાલડ, ભકતનકે હીતકારી—મેરો૦
 હરીકા નામ જહાજ જગતમે, લવમાગર જલતાગી—મેરો૦
 કયા મયામે ફીરન ભુલાયોરે, મીરપર કાલ મવારી—મેરો૦
 પ્રહ્લાનદ લજન ખીન હીકેરે, જન્મ મરણ લય લાની—મેરો૦

૯૪ રાગ પહાડી તાલ ૩

મેરી મતીયા કર કર હરી લજના—
 સીરપઠ કાલા, ફીરત કરાલા ડર ડર ડર મરણા—મેરી૦
 લખચારાગી, લવ હુખ નાશી, ફીર ફીર ફીર ફીરન—મેરી૦
 દીન દયાલા, સખ જગ પાલા, પડ પડ પડ શરણા—મેરી૦
 પ્રહ્લાનદા, કરનીત વદા, પ્રભુ પ્રભુ પ્રભુ ચરણા—મેરી૦

૯૫ રાગ—ગોડી

નાથ કૈસે ગજકો બધ છુડાયો, એહી અચરજ મોહિ આયો
 ગજ એાઝ ગ્રાહ લડત જલ ભિતર, લડત લડત ગજ હાર્યો,

જળભર સુઠ રહિ જલ ઉપર, તખ હરિનામ પુકાર્યો-નાથ૦
 શિવગીટે જોઁ સુદામાકે તાદુત, રૂગિ રૂચિ ભોગ લગાયો,
 દુરભોધનકા મેળા ત્યાગ્યા, ભાજી વિદુર ઘર પયો-નાથ૦
 પેઠ પાતાળ કાળીનાગ નાથ્યો, ફેણ પર નૃત્ય કરાયો,
 ગીરી ગોવરધન કંપર ધાર્યો નદધર લાલ કહાયો-નાથ૦
 અગાસુર માર્યો, બગાસુર માર્યો, દાવાનલ પાન કરાયો,
 સ્થભ દ્રોડી હિંગુકશ માર્યો, નરઅગ નામ ધગયો-નાથ૦
 અન્નમેલ ગજ ગુનકા તારી, દુપતિકો ચિર પુરાયો,
 પય પાન કરત પુતના મારી, કુમળકો રૂપ બનાયો-નાથ૦
 કૌરવ પાડવકો યુદ્ધ રચાયો, કૌરવકુ માર હગયો,
 દુરભોધનકો માન ઘટાયો, મોહો ભરસો આયો-નાથ૦
 સખ અખિયન મીઢી કગન બાંધ્યો, દેનમ ગાઠ બધાયો
 છુટે નહિ ગધાજીકો કગન, કેસે ગોવરધન ઉઠાયો-નાથ૦
 ખોલ કોટડી ખ્યાદલ ધાયો, ગરૂડકુનાહી સનાયો
 છુટે નહિ રાધાજીકો કગન, આ બલ કહામે છુપાયો-નાથ૦
 ભોગી બ્યાકો ધ્યાન ધગત હે, ધ્યાન ધગત નહી આયો,
 સૂરદાસ પ્રભુ તિહારે મીલનકુ, જમોદાકી ધેન ચરાયો-નાથ૦
 ૯૬ રાગ બીહાગ

કાયકુ દેહ ધરી, ભજન બીના કાહેકુ દેહ ધરી-ટેક૦
 ગરભવાનમે ભજિત કબુદી, બાહેર કાઢ્યો શ્રી હરી-ભજન૦
 કોલ લગ્ન કર બાહેર નીકાલો, પિછે બુધી ફીરી-ભજન૦
 સુદાસ ભગવત ભજનબીના, જનુની તે ભારે મરી-ભજન૦

૯૭ રાગ—ખીહાગ

કોઈ મેરે કામ ન આવ્યે, ત્રીહુરિ બિના કોઈ મેરે કામ ન આવ્યો,
 આ બુડી માયાકે લીને, રતન સો જન્મ ગુમાયો—શ્રીહુરિ ટેક.
 કચન કળશ ચીતાર વિચીતર, રચી રચી ભુવન બનાયો,
 તામે તતક્ષણ ગ્રહી કાઢ્યો, એકપલક રેને નહી પાયો—શ્રીહરી૦
 ઘર તરીયા કહે મે સંગ ચલુગી, ધુત ધુત ધન ખાચો,
 અત સમે છુપી ઘર ભીત, ડગ એક ન પોચાયો—શ્રીહરી૦
 એ સુકીત કર એક ગુત બયો, ખોતહી લાડ લડાયો,
 કાઢ લીયો કટકો ધાગો, અગનયુ બદન જલાયો—શ્રીહરી૦
 અધમ ઓધારણુ ગુણુકા તારણુ, સોઈ પ્રભુ કયુ તે ખીસાર્યો,
 ના લીનો નામ રહ્યો મન ધોખો, સૂ દાસ પછતાયો—શ્રીહરી૦

૯૮ રાગ—ખીહાગ

મન તુ શ્યામસો કર હેત, મન તુ શ્યામસો કર હેત,
 શ્રીકૃષ્ણ નામકી ખાડ કરલે, તો બચે તેજે ખેત—મનતુ, -ટેક
 પાચ હરણુ પચિન હરણી, ખુદ ખાયો ખેત,
 સાર બસ્તુ સખ ખેચ લિની, લુણેગો કહ રેત—મનતુ ૦ ૧
 મન સુહ તન પિજરા, તાઓ લાગ્યો નેહ,
 મબાર રૂપિ કાલ ડાલે, અબ ઘડી તોયે લેત—મનતુ ૦ ૨
 કર બિચાર બિકાર તજહે, ઉતગ સાયર ખેત,
 સૂર હરિકી ભક્તિ ક-લે, ગુર બતાયે દેત—મનતુ ૦ ૩

૯૬ રાગ બીહાગ.

રાખો તેસે રહુ, જેસે તુમ રાખો તેમે રહુ
 જનતહો હુ ખ સુખ સખ જનકો, મુખ કરી કહા કહુ-રાખો ૦
 કબુહુકે ભોજન દોહો કૃપાકરી, કબુહુકે ભુખ સહુ,
 કબુહુકે ચડત તુજ મહાગજ, કબહુકે ખાર સહુ-રાખો ૦
 કમલ નેન ઘનશ્યામ મનોહર, અનુચર ભયો રહુ,
 સુરદાસ પ્રભુ ભકત કૃપાનિધિ, તુમરો ચરણ ગ્રહુ-રાખો ૦

૧૦૦ રાગ બીહાગ

મન તોયે ભુલે ભકિત ખીમારી, મન તોયે ભુલે ભકિત ખીમારી
 સીંખર કાલ સદાસર સાધત, દેખત બાણ હારી-મન ટેક
 કોન જનમ તે સુકૃત કીનો મનુષ્યા દેહ ધરી,
 તામો નીમ કન્મ - ગ રાખ્યો દુષ્ટ વસના ધારી-મન ૦ ૧
 બાલપનો ખેલનમે ખેલ્યો, જોખન ગયો સગ નારી,
 વૃદ્ધ ભયો જખ આળસ આયો, સર્વેવ હાર્યો ભુવારી-મન ૦ ૨
 અજહુ જગ રોગ નાહી વ્યાપે, નહાલો ભજલે મુરારી,
 કહે મુર તુ ચેત મહેરો, અત કાલ ભય ભારી-મન ૦

૧૦૧ પદ

હુનીયા દીવાની કે હમહે દીવાના, નકો હૈ ભાઈ અનહદ ગાના.
 હુનીયા કુમા ગ અપનો દહગવે, હુગીજન ઉલટા રાહ ચલાવે
 હુનીયાકુ સાહેબી હસ્તીને ઘોડા, હમ હૈ પાવ પદમે દોડા
 હુનીયા કૃપા પીતાબર ભોગી, હમહે મેજ સરૂપન્મતા ભોગી

હુનીયા પાવન સખરન ખ્યાલા, હમ હૈ પ્રેમ મગન મતવાલા
કહત કખીર હેમ નહી નાહી, જીવતાકે સગે મુવાકે માહી.

૧૦૨ પદ

જયા દેખે મો હુ ખીયા બાબા, સુખીયા કેઈ નહીરે
જોગી બી હુ ખીયા જગમ હુ ખીયા તપસીકુ હુ ખ હુના,
આશામનસા સખ ઘટ વ્યાપી, કેઈ મેહેલ નહી ગુના—જયા
રાજાખી હુ ખીયા પ્રજાખી હુ ખીયા, હુ ખીયા સખ વેગગી,
હુ ખ કારણમે શુકદેવને, ઉદરી માયા ત્યાગી—જયા
સાચુ કહુતો સખ જીન હુ ખીયા, જીઠા કહા ન જાઈ,
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શકર હુ ખીયા, જોણે મૃષ્ટિ કમાઈ—જયા
ધુતા હુ ખીયા અવધુત હુ ખીયા, હુ ખીયા હેધની રકા,
કહત કખીરા મો નહી હુ ખીયા જીન્ને મનકુ જક'—જયા

૧૦૩ રાગ ખીહાગ

કયુરે નિદલગ મોયા મુસાફર કયુરે નિદલર સોયા, મુનાફર,
મનુષા દેહિ દેવનકુ ફુલલ, જન્મ અઝાગ્ય ખોયા, મુસાફર,
ધનદારા જોખન તેરા વામે મન તેરા મોયા મુસાફર,
સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પથકુ પિછે નેનુ ભગ ભર રોયા—મુસાફર,

૧૦૪ રાગ કુમરી

દરસ વિના તરસત મોરી અખીયા
તુમહી પીગામોહી છાડ મીધારે, ફગન લાગી છતીયા—દરન
બસ્તી છાડ ઉજજડ કીનો, વ્યાકુલ લઈ મળ સખીયા—દરસ
સુરદાસ કહે પ્રભુ તુમહારે મિલનકુ, જયુ જલતી મુખ બતીયા—દરન

૧૦૫ પદ

કળ મુમરોગે ગમ, અળ તુમ કળ મુમરોગે રામ,
 ગગલ કુલીમે જપ તપ કીનો, નીકલ હુવા બેઠમાન-અળ૦
 ચાલપનો હન ખેલ ગુમાયા, તરૂન પનામે કામ,
 હાથ પાવ જળ કપન લાગે, નીચલ ગયો અવસાન-અળ૦
 જૂઠી કાયા જૂઠી માયા આખર મોત નિદાન,
 કહેત કબીર સુનો ભાઈ માધુ, ઘડી ઘોડેકી લગામ-અળ૦

૧૦૬ ભજન-તાલ-૩-

તળે અળ નીંદરે, મુસાફીર કરે ત્યારીરે-
 ઇસ નગરીકે નૌ ફવાગે, ખુલી પડી સળ ખારીરે,
 દીન દીન લોક સળી ચલ જાવે, કાહેકો તેને ઘરકી યાદ
 ખીસારી રે-તળે

રાજા રાણી પડીત જાની, શૂર ધીર નર નારીરે,
 અપને અપને માગ્ગ જાવે, ગહન ન પાવે કરે જતન હજારીરે-તળે
 જાતા ફૂલ રાત અધીયારી, શીરપર ગડડી ભારી રે,
 ચાલ ખરે માગ્ગમે લટે, કરસે જતન પીછેહોયગી ખુવારીરે-તળે
 પ્રભુકા નામ મુમરસે પ્યારે વો તેગ હીતકારીરે
 પ્રહ્લાનદ વિલ્લખ ન કીજે, શી-પે ખડી હૈ તેરે કાલકી સવારીરે

૧૦૭ રાગ, પહાડી તાલ કે-વા

મત એના મુસાફીર નીંદ લરી-
 તુમ પદ્દેશી ભૂલે પડેહો, ગહ મળ ચોરનકી નગરી-મત૦

પલ પલ છીન છીન તાક લગાવે, ચ પત માલ ચુકા નગરી-મત
લોક લુટાય ગયે બહુતેરે, વીરલા જાપ બચા ગઠરી -મત
પ્રહ્લાનદ કરો અબ ત્યારી, રૈન બીનાય ગઈ સગરી-મત
૧૦૮ રાગ ઝીઝોટી હુમરી

મુસાફીર કયા મોવે અબ જાગ-
ઇન બીનજનકી, થીર નડી છાયા, દેખ લુલાયા બાગ-મુસા
ઇમ સરાયમે રહના નાહી, કાઢે કગત હૈ રાગ-મુસા
ચહ સખ ચોર લગે સગ તેરે, ઇનમે બચ કા ભાગ-મુસા
પ્રહ્લાનદ દેર મત કીજે, અપને મારગ લાગ-મુસા
૧૦૯ રાગ ઝીઝોટી હુમરી

ભજન બીન બીરથા જનમ ગયો-
બાલપણો સખ ખેલ ગમાયો, જોબન કામ બહો-ભજન
ખુદે રોગ ગ્રસી નબ કાયા, પગ્વશ આપ ભયો-ભજન
જપ તપ તીરથ દાન ન કીનો ના હરી નામ લયો-ભજન
પ્રહ્લાનદ બીન પ્રભુ સુમરણ જાગર નગ પયો-ભજન
૧૧૦ રાગ હુમરી ચલતી-

મુજે દે દર્શને ગીરધારીરે,
તેરી નાવની મુગત પગ વારીરે —મુજે
જમુના તટ હરી ધૈનુ ચરાવે, મધુર મધુર સ્વર બૈન બજાવે,
કાધે કમરીના કરી રે—મુજે દે દર્શન—ગીરધારી
મેર મુકુટ પીતાબર સોઢે, દેખ રૂપ મુનીગણમન મોઢે,

કુડલકી છળા ખ્યારી રે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી૦
 વૃન્દાવનમે રામ રચાવે, ગોપ ગોપીકા સજ મીલ જાને,
 નૂપરકી ધુન ખ્યારી રે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી૦
 ભકત હેત હરી રૂપ બનાયા, પ્રહ્લાનદ મેરે મન લાયા,
 ચરણ કમલ બલીહારીરે—મુઝે દે દર્શન—ગીરધારી૦
 ૧૧૧ રાગ માઠ તાલ દાદર'

રમ સુમર રામ ઉમર ખીત જાયગી,
 એક એક શ્વાસ બડે મોલકા મીલા,
 ભજન ખીના વ્યર્થ દેહ નાશ પાયગી—રામ૦
 બાર બાર જીયા જૂન ભટકતા ફીરા,
 મોક્ષકી ખીડકી ન ફેર હાથ આયગી—રામ૦
 કરલે પ્રભુકા ભજન નહી દેર કર જરા,
 આવેગી જખી માત પલક ના રૂકાયગી—રામ૦
 સુમનસુ કરે જો ગમનામ પ્રેમ લાવમે,
 પ્રહ્લાનદ મોહ પાશ સહજમે કટાયગી—રામ૦
 ૧૧૨ પદ

માઘ મૈ નો લિયો કનેયા મોલ-ટેક
 કોઈ કહે છાની કોઈ કહે ચોરી, લિયોહું બજતા ઢોલ,
 કોઈ કહે કારો કોઈ કહે ગોરો, લિયો હૈ મૈ આખી ખોલ,
 કોઈ કહે હલકા, કોઈ કહે ભારી, લિયો હૈ તરાજુ તોલ,
 તનકા ગહેના મૈ સળ કુછ દીના, દીયો બાજુબદ ખોલ,
 મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, પુરણ જનમક હે ક્ષેલ માઈ૦

૧૧૩ પદ (રાગ-સૌરઠ)

જો તુમ તોડો પિયા મૈ નહી તોડુ મેં
 તોરી પ્રીત તોડે કૃષ્ણ, કોણ સગ જોડુ મેં
 તુમ ભયે તરુવર, મૈ ભઈ પળિયા મેં
 તુમ ભયે સરૌવર, મૈ તેરી મછિયા જો મેં
 તુમ ભગિરિવર, મૈ ભઈચારા તુમ ભયે ચન્દ્રા, હમ ભયે ચકોરા જોં
 તુમ ભયે મોતી પ્રભુ, હમ ભયે ધાગા મેં
 તુમ ભયે સોના, હમ ભયે ચ્વાગા મેં
 મીરા કહે પ્રભુ વ્રજકે વાસી, તુમ મેરે ઠાકોર મૈ તેરી દાસી-જોં

૧૧૪ પદ (રાગ—કાર્તીગડા, તાલ—ત્રિવટ)

માઈ મૈને ગોવિંદ લિન્ડો મોલ
 કોઈ કહે હલકા કોઈ કહે ભારી લિયો હૈ તરાબુ તોલ-માં
 કોઈ કહે સસ્તા કોઈ કહે મહેગા કોઈ કહે અનમોલ-માં
 બિદ્રાવનકી કુજગલીનમે, લિયો હૈ બળકે ઢોલ-માં
 મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર પુરમ જનમકે બોલ-માં

૧૧૫ પદ (રાગ કુમરી)

નાથ તુમ જનતડો સખ ઘટકી, મિરાભક્ત કરે પ્રગટકી-નાં
 ધ્યાન ધરી પ્રભુ મિરા સભારે પૂજા કરે અટપટકી-નાં
 શાલિગ્રામકો ચદન ચઢત હૈ, ભાલ તિલક બિચ ખીંદકી-નાં
 રામ મહિરમે મિરાબાઈ નાચે, તાલ બજાવે ચપટી-નાં
 પાઉમે નુપુર રમજુમ વાજે લાજ સભાર ધુગટકી-નાં

ઝેર કટોરા રાણિજિયે લેજ્યા મત સગત મીરા અટકી,
લે ચરણામૃત મિરાયે પીધુ હો ગઈ અમૃત બટકી-નાથ૦
સુરત ડોરીપર મીરા નાચે, શિરપે ઘડા ઉપર મટકી
મીરાકે પ્રભુ ગીરીધર નાગર સુગતી લગી જેસી નટકી-નાથ૦

૧૧૬ રાગ પહાડી

મેરે તો ગિરીધર ગોપાલ હુસાર ન કોઈ મેરે તો ટેક
જાકે શિર મોગ્ધુકુટ મેરા પતિ સોઈ, શક ચક્ર ગદા પદ્મ
કઠ માલ સોઈ
મૈ અપના પિયા દેખ હસી લોક જાને રોઈ,
આસુજલ મીચ સીચ પ્રેમ બેલ બોહી

લોકલાજ છોડ દિની કયા કરેગા કોઈ,
દામ મિંગ લાલ ગિરિધર હોની હો સો હોઈ મેરેતો૦

૧૧૭ રાગ-ગૌરી, તાલ-ધુમાળી

જુલત રાધા સગ, ગિરિધર જુલત ગદાસગ ટેક
અણિ ગુલાલકી ધુમ મચાઈ ભર પિયકારી રગ ગિરિ૦
લાલ ભઈ બિદ્રાળન જમુના, કેશર ચૂવત રગ ગિરિ૦
નાચત તાલ અઘર સુરભર, ધિમિ ધિમિ બાજે મૃદગગિરિ૦
મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરણ કમલદૂ દગ ગિરિ૦

૧૧૮ રાગ ભૈરવી, તાલ ત્રિવટ

તુમ બિન મેરિ કોન બખર લે, ગોવર્ધન ગિરિધારીરે ટેક
મેર મુકુટ પીનામ્બર મોહે, કુણ્ડલકી છબિ ન્યારીરે, તુમ૦
ભરી સભામો દ્રૌપદી ઠારી, રાખો લાજ હુમારીરે તુમ૦
મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરણ કમલ બલહારીરે તુમ૦

૧૧૯ રાગ-કલ્યાણ, તાલ-ધુમાળી

કૃષ્ણ કરો જજમાન, પ્રભુ તુમ—ટેક
જાડી કિરત કોન બખાનત, સાક્ષી હેત પુરાન પ્ર૦
મોર મુકુટ પીતામ્બર સોભત, કુણડલ ઝલકત ઝાન પ્ર૦
મીરા પ્રભુ ગિરિધર નાગરકે, દે દરમનકો દાન પ્ર૦

૧૨૦ પદ

કુખજને જાહુ ડારા, મોહ લીયો રામ હમારારે-કુખ૦ ટેક
દિન નહી ચેન રેન નહીં નીદ્રા, તલપત જિવ હમારારે કુખ૦
નિગમલ નીજમુનાજકે છાડયો, જાન પિમે જલ ખાગરે, કુખ૦
ઘત ગોકુલ ઇત મથુગ નગરી, છાડ્યા હો પિયુ ખાગરે કુખ૦
મોર મુકુટ પીતામ્બર શોભે, જીવન પ્રાણ હમારારે કુખ૦
મીરાકે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, મિરહ સમુદ્ર સારારે કુખ૦

૧૨૧ પદ રાગ—ઝિઝોટી

અળ તો મેરે રામ નામ, હુમરા ન કોઈ ટેક
માતા છોડી પીતા છોડે, છોડે સગા ભાઈ,
સાધુ સગ બેઠ બેઠ, લોક લાજ બોઈ—૧૫૦
સત દેખી દોડે આઈ, જગત દેખી રોઈ,
પ્રેમ આમુ ડાલ ડાલ, અમર બેલ બોઈ,
મારગમે દોઈ, તારણ મિલે, સતરામ દોઈ,
સત હમારે શીશ ઉપર, રામ હૃદય હોઈ—અબ૦
અતમેસે જળ કાઢ્યો, પિછે રહી સોઈ,

રાણે મેલ્યા વિષકા ખ્યાલા, પીને મજ્જ હોઈ—અબ
અબ તો બાત ફેલ ગઈ, બને સળ કોઈ,

દાત્ત મીરાબાઈ ગિરિધર, હોનીથી સો હોઈ—અબ૦

૧૨૨ પદ ગગ કાલીગડા

મેરી લાજ તુમ રખ લૈયા, નદજીકે કુવર કનૈયા—ટેક
પેમ ખ્યારે કાલી નાગનાથા ફેણપર નૃત્ય કરૈયા—મે૦
જમુનાકે નીર તીર ધેનુ ચરાવે, મુખ પર મુરલી બજૈયા—મે૦

૧૨૩ પદ

વાડો વાળી બેઠારે, પોતાનો પથ કરવાને
છળ કરીને છિતરીરે, પરાયા ધન હરવાને ટેક૦
રામાનદીને મહાનદીને સ્વામી સહેબનદ સમજાવે
કબિરપથી તુખીરે વાળા, એ તો લણે ને ભુલાવે
ઝપટસગ દોડેરે, ઉપાય ઉદર ભરવાને,—વાડો૦
અબનો વાડો, ગાય ભેસનો વાડો કોઈવાઘનો વાડો દેખાડો
અબધ નશ કેમ બાધામા આવે, તેને કયમ કરી દેખાડો,
ગુરૂ થઈ ગગન ગાજર, અચળ ઠામ ઠરવાને—વાડો
પ્રીતે કરી પથરને, પુજાવે, પુજાવ ધાતુ પાપાણુ,
વરતર સગ તે કબર પુજાવે, તેમા કોણુ કરે કટ્યાણુ
તીરથ વૃત દોડેરે, અફળ એ મરવાને,—વાડો
સિંહ રાજથી ડરેરે દુનિયા નિહ તે ડરે નહીં કોય,
સોહ સોહ વીબનદ સ્વામિ, એમ અખિલ આત્મા બ્રહ્મહોય,
મુર રગવા ધીંગરે ધણીનુ ધ્યાન ધરવાને—વાડો

૧૨૪ પદ

કળીબુગ તો આબ્યોરે, દુનિયામાથી ઘટી દયા
 મોટા મોટા માજનરે, લક્ષાપતિ લોભી થયા,
 ધરતીમાથી ધરમ ગયુને, પપતુ વાધ્યુ પુ-
 પન્નન તો ખાગળા થઈને, વરમે, મેઢની થઈ ચડ્યુર,
 ધન્નીએ નય ચોર્યોરે, વાબ્યા કણે વણગી ગયા—કળી૦
 શુરાતુ શુરપણુ ગયુ, ગયુ નતીનુ મત,
 વેદી લેદી પડીત પુરાણી, નૈની મટી ગઈ મત
 કળબુગનુ એતુ કારણરે, લોભમા લાગી રહ્યા—કળી૦
 પૃથ્વીમા પાખડ પૂજાશે, વિપ્ર કરે વડપાર
 સન્યામી ધન નચવા લગ્યા, પતિવ્રતા નહી ના,
 સત્ય ના જડે શોધ્યુ રે, અસત્યના શોધ થયા—કળી૦
 છત્રપતિ તો વાચા ન ચુકે, તે દુખ કેને ઝંઘવાય
 કથા તો કુપાત્રની સુણશે, પ્રશ્ન તો ગરોડાને પુછાય,
 ફાસ ધીરો કહે છે રે, અજ્ઞાની તે તો અધ થયા—કળી૦

૧૨૫ પદ

માયાનો મર્મ મોટોરે, મોહ્યા જન માયા વડે
 મમર્થ સત સુરારે, પલકમા પાર પડે—માયાના૦
 હેત પ્રીત ગતિ માયા, કહીએ ચાતુરી વિવેક વીચાર
 લાલણા માયા બોલણા માયા, માયા હરીનો દેદાર,
 શક્તિ માયાનીરે, માયા તો મન રાખે ઘટે—માયાનો૦

માન ધ્યાન હરી સ્મર્ણ શક્તિ, માયા તણુ પ્રમાણ
કુરાન પુરાણ વેદ લેદ ભારે, માયા મુળ મહાણ,
આદી દેવી શક્તિરે, શુણ્વત ઘાટ ઘડે—માયાનો
બ્રહ્મા માયા શકર માયા, મયા વિષ્ણુ રૂપ,
માયા કરડામા કર હો માયા, માયાનુ અકળ સ્વરૂપ,
જતુ જીવ જાયજરે, અન્નણ્યા અન્નણ્યામા તે અરે—માયાનો
મુગ્ધ કહે મે માયા મુકી, ત્યાગ કર્યો નસાર,
માયા ત્યા મુધી કાયા ગહેશે, સગ મહુજનહાર
કાયા વડે ધીરોરે, માયા વસ્તુ જડે,—માયાનો

૧૨૬ પદ

ધાહમુણી ધાજેરે, ધીગડ મલ ધીગા ધણી
પ્રભુનુ પત પાળોરે, લાવે લાળો ભગતે લણી ધાહ
હુ પતીત તમે પતીત પાવન, હુ દીન તમે દયાળ,
હુ ચાકર તમે ઠાકર મારા, પ્રભ તણા પ્રતીપાળ,
મલાળી લેજે સ્વામીરે, અતરભમી આપ ધણી—ધાહ
ભુમી અસ્માન તણો ત્રાસ બધાણો, વાયુજગ પવન અગન,
દહી વિરચી વિષ્ણુ શકર, તમે તોડયા ત્રણ ભુવન,
પારકા મોદીકનો સ્વદ વખાણે, એતો મીથગ માથાકુટ
વિવેક વિના વસ્તુરે વિચાર વિના દૂર રહી,—ધાહ
અતર ઘરમા આણી ઉછળે, નીહાળો નીરજન નળ,
સ્વેદ જગ ઉદભી અરે, બાણ તો તારે હાથે બની—ધાહ

કોટી અપરાધ કોટી ગુના અમ બક્ષો ગરીબ નીવાજ,
તુ તાગ મામુરે જોજે કરી, કડગુનિધી સુખકાજ
લજ્જા મારી ગળોરે મહાન નત ચીતામણી—ધાહ
ભારે ભરૂં સો વિશ્વાસ વિશ્વલર, આશા પુરો અનાથના નાથ,
હૂં ખ વિલસ સકટકપટ ટાળો, હરિહૃત કરીને ઝાલો હાથ,
ચી-ની વારે ધાળેરે, તારે ને મારે પ્રીત ઘણી—ધાહ

૧૨૭ રાગ રેખતા

ખલક સખ રેનકા મપના, સમજ મન કો નહિ અપના-ટેક
કંઠુ હે બોજકી ધારા, ખડે સખ જાત ન સારા—ખ
ઘડા જયુ નીરકા ફૂટા, પના જયુ ડારમે ફૂટા—ખ
એમી નરજન જિદગાની, સમજ મન ચેત અભિમાની—ખ
ભુલે મત દેખ તન ગોરા, જગતમે જીવના થોરા,—ખ
તજો મદ લોભ અતરાઈ, રહો નિમગ જગમાઈ—ખ
કુટુખ પરીવાર સુતદારા, એક દિન હોયગા ન્યાના—ખ
નિકન જખ પ્રાન જાવેગા, કોઈ નહિ કામ આવેગા—ખ
મદા મત જાનો એ દેહા, લગાવો ગમમે નેહા—ખ
ડોંગી જન્મકી ફામી, કહે કખીઁ અવિનાશી—ખ

૧૨૮ રાગ દેરાની હુમરી

હરીસે કોઈ નહિ ખડા, દિવાને કયુ ગફલતમે પડા—ટેક
પ્રહલ્લાદ જખ હરીસે લપટા, તખી ખલ કડકડા—દિ
ગોપીચદને ખચન સુના તખ, મેકેલ મુકુક મખ ઘોડા—દી.

હનમાનને એવા કીની, લે દ્રેનાગિરી ઉડા—દિ
 પુડરીકને એવા કીની, વિઠ્ઠલ ઇટ પર ખડા—દિ
 કહેત કપીંગ મુને ભાઈ સાધુ, હરિ ચરણ ચિત ચડા—દિ.

૧૨૬ રાગ ધનાશ્રી—

ભજેરે લેયા રામ ગોવિંદ હરી—ટેક

જપ તપ સાધન કંઈ નહિ લાગત, અગ્યત નહિ ગઠરી—ભ
 સતતિ મપતિ મુખ કે કારન, જામે ભૂલ પરી—ભ
 કહેત કપીરા રામ નહિ જન મુખ, તા મૂળ ધુર પરી—ભ.

૧૩૦ રાગ ધનાશ્રી—

નિધનકો ધન ગમ, હુમાંગે નિરધન કો ધન રામ—ટેક
 ચેર ન લેરે ઘટહુ ન જાવે, ધાડ પડે દે કામ—હ
 એવત બેઠત જાગત ઉત્ત, જપ હુ નિરત નામ—હ
 દિન દિન હોત મવાઈ દોલન, ખુટત નહિ એક દામ—હ
 ઠાકોર ચલે નગ દારેમે, પામ ન એક બદામ—હ
 કહેત કપીંગ મુને ભાઈ સાધુ, પારનકો નહી કામ—હ

૧૩૧ પદ

શુભ ચગ્ગે વાલી, શુભ રેટવાલી તેરા ચગ્ગા બોલે
 રામ નામ નિજ તુહી તુહી હર તુહી અલખ તુહી—ટેક
 એ જલ માહી થલ કરે ને, થલ માહી ઘર વાગ
 એક અચ્ચો એમો દેખો, બેટી જનમ્યો આપરે—શુભ
 બેટી કીએ છે આપને તુ, અન્નપુરો વગ લાવ,

અબાણ્યો વગ નહિ મલે તો, મેરો નેરે ઘન વામરે-શુભ્ર૦
 રૂ પીળવા હું ગઈને, પીજ પીજરા ભાઈ,
 પીજતા પીજતા ઉઘી ગયારે, મારે રૂઠડા ગમમનાએરે-સુભ્ર૦
 ચગખા તેરા અજબ રંગીલા, પુણી લાલ ગુલાબ,
 હાસ કખીરકો ચરખો ઉડયો, ઉલટ સુલટ શબ માહેરે-શુભ્ર૦

૧૩૨ ૫૬

પાણી મે મીન પીયાસીરે, પાણી મે મીન પીયાસી,
 મુને અચરત લાગે ઘણી હામીરે, પાણી મે મીન પીયામી-ટેક
 મસીદ ચડકે મુલ્લા પુઝારે, આડી જમ કેરી ફાનીરે,
 જોગી હોકે જટા વધારે, બન બન ફીરત ઉદામીરે-પાણી૦
 ખેરી હોકે ખેદજ વાચે, તો એ ન મલે અવિનાશી,
 કસ્તુરી મૃગ નાલી ખસત હે, ડોલત કરે અખધામીરે-પાણી૦
 દુરકી ખાતે સચ કરી માનો, નિકટ પ્રગટ નહિ બામીરે,
 કહેત કખીરા મુનો મેરે સાધુ, ગુરૂ ખીતા નીશ્ચે ચોરામીરે-પાણી૦

૧૩૩ ૫૬

ચાહું હું જીની હું જીની, તેરી મદા રામ રંગ લીની-ટેક
 આઠ ચક દલ ચરખો ચાલે, પાચ તત્વસે પીની,
 આઠ માત્ર નવ વણુતા લાગી, મૂઝખ મેલી ફીની-ચા૦
 જલકા સૂત પવનકી રેતી, ઠોક ઠોક કર ફીની,
 એ ચાહર સુરિનર મુનિ ઓઢી, દિન દશતોકો દીની-ચા૦
 ઓઢ નિશક શક નહિ મનમે, ચોર ડિસી ના ચીની,

ધ્રુવ પ્રહલાદ વિભીષણ ઓઢી, શુકદેવ નિરમલ કીની,—ચા૦
રકે ઓઢી વકે ઓઢી, ઓઢી મજન કસાઈ
મુવા પડાવત ગુનિકા ઓઢી, મીરાને ઓઢી લીની,—ચા૦
સાધકી સગત ગુરૂકી સેવા, અણુ આણે કંઈ લીની,
દાસ કેમીર જુગતસે ઓઢી, જીસકી તીઉ રખ લીની—ચા૦

૧૩૪ પદ

હારે કાળજની વાત, કેનં કહિયે, ગોવાળીએ ઘેલા કીધારે ટેક
ચીતલડા ચોરિયા ને કાળજડા કેરીઆ,
હારે એવે વિયોગે રોઈ રોઈ રહીએ—ગોવા
વગર વાકે શીદ કીધા વગીકરણ,
હારે છોગા વાળે જસોદાના છેયે—ગોવા
વાસે પ્રિયે તો કરે લોકો વખરાત,
હારે ઘેર સાસુ જાયાની ભય હૈયે—ગોવા
ઉઘલડી ના આવે ના ભાવે ભોજનીઆ,
હારે નથી જાકી નાખ્યુ નિરદેયે—ગોવા
આધળા ભેત કરી નાખ્યા આહીરડે,
હારે સખી જાગુ કહેતા વૈન જૈયે—ગોવા,
દુધલડે પેટ સખી ભરિયે દયાળના,
હારે એના કામણુ વળે તો ગુણુ ગહિયે—ગોવા
રગીલી! નાથ રૂપિરાજ કહે રૂપાળો,
હારે એને ન્યાળિ ન્યાલ થૈએ—ગોવા

૧૩૫ પદ

દયા ધરમ નહી મનમે, મુખડા કયા દેખે દગ્ગનમે,—ટેક
જળ લગ પુલ રહે કુલવાડી, બાસ રહે પુલનમે,
એકદીન એસી હો બવેગી ધુળ ઉડેગી તનમે,
ચુવા ચદન અખીર અગરમ, શોભે એરે તનમે—મુખડાં
ધન જોખન ડુગરકા પાની, ઢલ બવેગા છિનમે,
નદીયા ઘેરી નાવ પુરાની, ઉતરી ચાહે ક્ષણમે,
ચુર મુખ હોય સો પાર ઉતરે, નુગરા ડુબે ઉનમે—મુખડાં
કવડી કવડી માયા જોડી, મુરત હરી નિજ ધનમે,
દશ દરવાજા ઘેર લીયા, જળ રહે ગઈ મનકી મનમે—મુ
પગડીયા બાધે પાગ સવારે, તળ ઝુલા ઝુલનમે,
કહે કખીરા સુનો ભાઈ, સાધુ, એકયા લડ રહે મનમે—મુખડાં

૧૩૬ પદ

જખરો કામ ઝપાટો રે, માથે મરણ બીક છે મોટી,
જતર જાણે મતર જાણે, જાણે તતર તાળા,
મહોત ખડે મરદાન મર્દ, જ્યા મુજ પડે ધારાળા,—જખરો.
વૈદ જોલાવો સૈદ જોલાવો, કરો ઉકાળા કુટી,
ખુટી તે તો જરૂર ખુટી, પણ ખુટી નહી ખુટી—જખરો.
લોચર જોદો શીખો શરોદો, તત્વ વિચારો તાજા,
ખાડી લેદ દહાડી રમો પણ વળશે ઉધા વાજા,—જખરો
જોષ જુઓ નિર્દોષ લણીને, કેશ શુકનના કાઠો,

જમ કોકરનો અજળ ઝપાટો, ગજળ કંઠે છે ગાઠો ૦-જખરો.
 વેગ ઉતારો કેશ ઉતારો, દેશ ઉતારો દુજે,
 પકડે આવી મોત પલકમા, જીવલડો શુ ઝુકે-જખરો
 રોટી બદલો, ચોટી બદલો, લોટી બદલો લાખો,
 દરદ મદ્દ જે ગરદ કરી દે, મોત મદ્દ છે આખો-જખરો.
 ધર્મ ધરો અધર્મને મેલી, ખાતેથી લ્યો ખેલી,
 ઋષિરાજ -ધુનાથ વિના નથી, કોઈ ખરાખર બેલી-જખરો.
 ૧૩૭ પદ

(પ્રીતડા વાચદા કરકા પ્રીયા, તુને પ્રીત લગાના દોડદીયા)
 જીને ધરિકમે શિર ના દિઆ, જગમે જીઆ તબ કયા હુવા, ટેક-
 ચરખા પોડારે રૂઈ રૂઈ, આશકે પુકારે તુહી તુહી,
 જીને પ્રેમ રમ્યાખ્યા નહિ, રમીઆ બના જબ કયા હુવા-જીને
 દરિયા કીનારે માલમ ખડા, માલમ જાને દરિયા મેગ,
 ડુબકી દિયે મોતીના મિલા, માલમ બના જબ કયા હુવા-જીને
 જોગી જૂગત જાને નહિ, કપડા રગા તબ કયા હુવા,
 જીન આપઘટ રગા નહિ, પરઘટ રગા જબ કયા હુવા-જીને
 કાજી કીતાબે ખોલ કે મશલા, સુનાવે આરકુ,
 આપે અદલ ચલતા નહિ, કાજી બના જબ કયા હુવા-જીને
 મકકે મદીને શેહેરમે, શજદા કીઆ તબ કયા હુવા,
 દિલકા કુકર જાતા નહિ, કલમા પડા તબ કયા હુવા-જીને
 કેહેવે અલી મુન બે વલી, પીચુ પીચુ કિયે મેગ જી ગયા,
 જીન સાલ ગુન ગાયા નહિ, રે તા ફિરા તબ કયા હુવા-જીન.

૧૩૮ પદ

પુલ્કેશ શુ કરે છે રે, ભુલ્યો લવ કુપમા પડ્યો,
 મનુષ્ય દેહ રૂપીરે, ખોયો મણિ હાથે ચઢ્યો—પુલ્કેશ'૦
 ડાહ્યો થઈ દુનીયામા પ્રેરે છે, તેણે શુ સર્થ તાર કાજ,
 તમે જાણ્યુ જે જાણ પલકમા, કેમ રહેશે લાજ,
 ડાહ્યાપણ તાર જાણ્યુ રે, જ્યારે જમ હાથે ચડ્યો—પુલ્કેશ'૦
 વાકી મુછ પર વાટજ ઉઠી, નર્ડની વાટે મચ્યો,
 મીથ્યા જનની ભારે મારી, અલ્યા જન્મ ધર્યો ન ધર્યો,
 માટે જોને જાગીરે, અવસર આવી અડ્યો—પુલ્કેશ
 શુ થયુ જો મપતિ ઘણી મળી, મળ્યા મોટા ઘરના ,
 નિશ્ચિત થઈ હુગિ નવ લજ્યા, ધિક પડ્યો અવતાર,
 ધિકક તાર જીવ્યુ રે, હુરિએ તને શાને ઘડ્યો—કુલ્યો'૦
 મનમા લે શીખામણ મારી, મમતા મુકી પરી,
 કર સ્મરણ તુ નજનહારનુ, જનમ સપ્રજ લે કરી,
 દાસ ધિરો ઝહે છે રે, સઉથી તુ સગ્ગ નીવડ્યો—કુલ્યો'૦

૧૩૯ પદ

ખજાનદાર મન સુખાજી, ખાડાની ધારે ચડ્યુ છે,
 હિમત હુથિઆર બાધીરે, સત્ય લડાઈએ લડ્યુ છે,—ખ
 એક ઉમરાવને બાર પટાવત, એક એક નિચે ત્રિસ ત્રિસ
 એક ઘણીને એક ઘણીઆણી એમ વીગતે માતમે ને વીસ,
 પાચ પાચદળ તારી પુઠે પ્રેરે છે ને વળી કામ કોધ
 લોભ મોહ અને માયા મમતા એવા બુલમી જોર વગ જોધ,

આતી બળીષ્ઠ સ્વારીરે, એ સાથે અથડાવુ છે-ખ૦
 પ્રેમ પલાણુ કરી જ ન ઘોડે ચઢી, અજુર શબ્દ લગામ,
 શીલ મતે પને ક્ષમા ખડગ ધરી ભજન ભડાકે રામ
 ધર્મ દાલ આલીરે, નિરભય નિશાને અડવુ છે,-ખ૦
 સુરત નુસ્તને ઇંડા પિંગળા, સુક્ષ્મણા ગગા સ્નાન કીજે
 મન પવનેથી ગગન મડળ ચઢી ધીરા સુધારજ પીજે,
 રાજ ધાણુ રીઝેજે, ભજન વડે તરવુ છે-ખ૦

૧૪૦ પદ

જેને રામ રાખેરે તેને કોણુ મારી શકે,
 અવર નહિ બુદ્ધોરે, નાવે મારા પ્રભુની પખે ટેક૦
 ચાહે સદ્ધરને ભીખ મગાવે, ને રકને કરે રાય,
 સ્થળને સ્થાનક જળ ચલાવે, જળ સ્થાનક સ્થળથાય
 તરણુનો મેરૂરે, મેરૂનો તરણુ કરે, જેને૦
 નિભાડા માથી બળના ગળ્યા મઝારીના બાળ,
 ટીટોડીના વહાલે ઇંડા ઉગાર્યા, એવા છે રાજરખવાળ
 અત વેળા આવોરે, પ્રભુ તમે તંની કને, જેને૦
 બાણુ તાણીને ઉભો પારધી સીચાણુ કરેરે તકાવ
 પારધીને તો પગે ડક્યા સીચાણુ શિર ધાવ,
 બાજ પડયો હેઠેરે, પખી ઉડી ગયા મુખે જેને૦
 ગજ કાતરણી લઇને ખેઠા, હ-જી તો દીન દયાળ,
 વગે ઘટે તેને કરે બરાબર, સઉની લે સલાળ
 ઘણી તો ધીરાનોઝે, હરિ તો મારો ચાલે હકે, જેને૦

૧૪૧ રાગ—ખિહાર

ગુરૂવીના ગમ નહી પડે મુરખ નર, ગુરૂ વિના ગમ નહિ પડે
 ગુરૂ કરેા તો જ્ઞાન બતાવે, મુકતીનો મારગ જડે
 અળગા રહીને લકતી કરે તો, બેલડી અધવચ બુડે-ગુરૂ.
 ભજન કરે પણ ભેદ ન જાણે, ખાત્રી મુરખા લડે,
 કહેણી કરે પણ રહેણી બીના તો, કાચી, કાચા સડે-મૂરખ.
 સઉ કુતરાઓ ટોળે મળીને ભૂભૂ કરીને રડે,
 એમના રડયાથી ધ્ય ન ઉપજે જ્યાં જાય ત્યાં થાય હડે હડે,
મૂરખ -

સુગંગ નર સતોષ, હોય તો તુગંગ નર બડબડે,
 દાસ સતાર સત ગુરૂ પ્રતાપે મુકતીનો મારગ જડે-મૂરખ
નર—ગુરૂ કરેા

૧૪૨ રાગ—ભેરવી

પહેરી કફની થયો જોગી હવે દુનીયા અકારી છે,
 નથી પરવા અમીરીની, ફકીરી સૌથી સારી છે
 ગયા ધનવાન મોટા શેઠ કે મહારાજા કહેવાયા,
 પરતુ તુજ સખાવતની સરીખા નીજ ગુણ ગાયા
 ગયા લક્ષ્મી પતી અને, હવે તારી પરવારી છે,
 હમો રહીશુ ફકીરીમા હવે, તો આજ ધાર્યું છે
 પરમાર્થ કાર્યને માટે આ તન મન ધન અર્પ્યું છે,
 તમે જો ધન તરફ જરા સતાર ઇમાનનો લીખારી છે

૧૪૩ રાગ—આશાવર્ણી

એક દિન જાનારે જાના આખર મીટીમે મીલજના,
 મીટીમે મીલજના, એક દીન સળકો હૈ જાના,
 એ દુનીયા છોડકર જાના, આખર મીટીમે મીલજના—એક
 મીટી પુછે કુભારસે ભાઈ તુ કયુ ગુદેકા મુજકુ,
 એક દીન એસા વખત આયગા, મે ગુદ લુગી તુજકુ—એક
 કપડા પુછે દરજીસે તુ કીયુ બે મીયેગા મુજકુ,
 કપડા પુછે દરજીસે ભાઈ કયુ બે કારેગા મુજકુ
 એક દીન એસા વખત આયગા મે ગાઠ લઉગા તુજકુ,
 એક દીન ગાઠ લુગા તુજકુ—એક
 લકડા પુછે સુથારમે તુ કયુ બે કારેગા મુજકુ,
 તુ કયુ બે કારેગા મુજકુ—એક
 એક દીન એસા વખત આયગા મે કુક દુગા તુજકુ,
 મે પુક દુગા તુજકુ—એક
 મિટી ઓઢના મિટી બિછાના મિટીકા કર શી રેના,
 કહત કપીરા સુનો ભાઈ સાધુ એહી પદ નીગવાના—એક.

૧૪૪ રાગ—બજારા લજન

મય તો હુઠ ફીરી જગ સારા, મુજકો મીલે ન મેરા ખારા
 પૂર્વ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ, દેખા સળ સસારા,
 મસજીદ મદિર સળમે હુઠા, હુઠા ઠાકુર દ્વારા—મુજકો.
 માતામે હુઠા પિતામે હુઠા, કુટુંબ કપીલા સારા,

મહેલ માલીયા સળમે હુઠા હુઠા સળ ઘરખારા—મુઝકો
 શાહકી સલ્લતનતે હુઠા રાજનકા દરખારા,
 નદી નાલેમે જાકર હુઠા હુઠા ઘાટ ઓવારા—મુઝકો
 આડમે હુઠા પહાડમે હુઠા, બનમે જાકે પુકારા,
 ગગન મહલમે નજરસે હુઠા, ચાદા મુરજ તારા—મુઝકો
 કમી હુમરી કમી લાવની, કમી ગાતા કેદારા,
 પિયુ મિલનકે કાગળ મયને કમી લજન લલકારા,—મુઝકો
 હૃદય કે ભીતર મહપ રચીયા ઉસમે પિયુજ પચાગ,
 મય કયા જાનુ મુઝે બતાયા, ગુરને કરકે ઈસારા—મુઝકો
 ખોજત ખોજત સદગુર મળ્યા, મટી ગયા ભટકારા,
 સત ચરણે સતાર કહેતા, ગુર લેદ હે ન્યારા—મુઝકો

૧૪૫ લજન

કાનુડાની મોરલી વેરણ થઈરે, કાનુડાની મોરલી વેરણ થઈ,
 હવે ખાવરી હુ તો બની ગઈરે, કાનુડાની મોરલીવેરણ, થઈ—કાં
 વદ્રાવનની કુજ ગલીમા, ચાલી હુ વેચવા મહી,
 ન દનોલાલ મને સામો મળ્યો હુ તો જોતાજ સરમાઈ, ગઈ કાં
 વહાલો વગાડે મીઠી મીઠી મોરલી, સાલજતા સુધ ગઈ,
 એરે ઠગારે કામણ કીધારે, હવે હુ તો ઠગાઈ ગઈરે—કાં
 સાવરી સુરત મોહિની સુરત, ઉપર મોહિત થઈ,
 દાસ સત્તાર પ્રીતમનીરે, દાસી બનીને રહીરે—કાનુડાની,

૧૪૬ રાગ હીચમા

રામબાણુ વાગ્યા હોય તે જાણે,

ઓવ્યા મુરખ મનમા શુ આવે—ટેક.

ધ્રુવને વાગ્યા પ્રહલાદને વાગ્યા, એ તો બેકા ઠેકાણે,
ગર્ભવાસમા શુકદેવને વાગ્યા એતો વેદ વચન પ્રમાણે—રામ.
મોરધવજ રાજાનુ મન હરિ લેવા, હરી આવ્યા જે ટાણે,
લગ કરવત મન્તક પર મેલ્યુ, ને પત્ની પુત્ર બેઉ તાણે—રામ
મીંગબાઈ પર કોધ કરીને, રાણોજી ખડગજ તાણે,
વિખના ખ્યાલા ગીરધરલાલે, આરોગ્યા અમૃત ઠેકાણે—રામ
નરસિંહ મેહિતાની હુડી શીકારી, વહાલે ખેપ ભરી ખરે ટાણે,
આગલ સત અનેક ઓદારી એવુ ધનેા ભગત ઉરઆણે—રામ.

૧૪૭ ભજન

કાચબો કાચબી જળમા રહેતા, હતા હરિના દાન, હતા હનિ
દર્શન કારણુ ખારણે આવ્યા [૨] ગંખીને વિશ્વાસ,
પારધીએ નજરે ભાળ્યા (૨) ઝ ક્ષીનેખાતી માર્યાજી,
કળકળમા કાચબી કુડી (૨) રામૈયાની રીત છે રૂડીજી—ટેક.
કાચબો કહે છે કાચબીને, તુ રાખને ધારણુ ધીર—રાખને
આપણને ઉગારશે (૨) વહાલો ભુગતે જાલવ વીર,
ચીંતા મેલી ચરણે આવો (૨) મગ્વા તુને નહિ દે માવોજી—કાળ
વારતીતી તે વખતે માડૂ, કથે ન માન્યુ કહેણુ, કથ ન
કાળ આવ્યો કોણુ રાખશે (૨) થાથે આવી મોત નીશાનીજી—કાળ

અખળાનો ઇતખાર ન આવે, કરીએ કોટી ઉપાય, - કરીએ
 કહ્યું ન માને કોઈનું (૨) એતો ગાયુ પોતાનું ગાય,
 એવી વિશ્વાસ વિનાની (૨) પ્રથમ પડેલી મતછેપાનીજી - કા
 કાચખી કહે છે કયા ગયો, તારો રાખણુહારો રામ,
 પ્રાણ ગયા પછી ગાયશે આવી, શુ કરશે તારા શ્યામ,
 મરવા ટાણે મતી મુઝાણી (૨) તુટ્યા પછી ઝાલવુ તાણીજી - કા
 ત્રીકમજી ત્રણ લોકમા મારે, તમારો ઇતખાર,
 અટક પડી હરિ આવજો (૨) માગ આતમના આધાર,
 છોગાળા બહાર છે છેલ્લી [૨] થાજો બળતાના બેલીજી - કા
 કાચખી કહે હવે કોણુ ઉગારે, જતો રહ્યો જુગદીશ,
 ચારે દીશાએથી સળગી ગયું (૨) ઓરીયા વીચો વીચ,
 આમાથી જો ઉગરીએ (૨) પાણીબહાર પગ ન ભરીએજી - કા
 બળતી હોય તો બેસીને મારી, પીક પર ગણુ પ્રાણુ, - પીડ
 નિદા ન કર મારા નાથની (૨) ઘેલી મારે છે મુજને બાણુ,
 વહાલો મારો આવશે બહાર [૨] આમાથી ઉગારવાસાડજી - કા
 કાચખી કહે કીરતા ન આવ્યો, આપણો આવ્યો અત,
 હરિ નથી કોઈના હાથમા (૨) તેનો તમે શુ બાધ્યો તત,
 જેનો વિશ્વાસ છે તારે (૨) તેનો ઇતખાર ન મારેજી - કા
 વીડલજી માગી વાડે ચડજો, શામળા લેજો સાર,
 લાજ લોપાશે લોકમા (૨) પછી બીજી કોની બહાર,
 હરિ મારી હાશી થાશે (૨) પ્રભુ તારી પતીત જશેજી - કા

કેશવજીએ કરુણા કીધી, મોકલ્યા મેઘ મહાન,
આઘણુથી ઉગારીયા (૨) આવી કાચબાને કીરતાર,
લોભે કહે ભરોએ જેને (૨) ત્રીકમજી તારશે તેનેજી-કાં

૧૪૮ ભજન

જેશળ કરીલે વિચાર, માથે જમ કેરો માર, સ્વપ્ના જેવો આ સસાર,
તોળી રાણી કરેરે પોકાર, આવોને જેશળગયજીરે,
પ્રેમ થકી આપણુ મળીએરે, પુરા મત હોય ત્યા જઈ
ભળીએરે, હોજી હોજી

અનુભવી આવ્યો છે અન્તાર, સાચા સદગુરૂ ધાર,
જાણુ મારે ધણીને દુવાર, ખેડલો ઉતારે ભવ પાર,-આવોને
ગુરૂના ગુણનો ન પાર, ભક્તિ ખાડા કેરી ધાર,
નુજારો શુ જાણે સસાર, એનો એજો ગયો અવતાર,-આવોને
ચંદ્ર સૂ-જ વને છે આકાશ, નવલાખ તારા જેની પાસ,
પવન પાણીનો પ્રકાશ, સહુ લોક કરે એની આશ,-આવોને
છીપ તો સમુદ્રમા થાય, એની ધન્યરે કમાય,
સ્વાતીના મેહુલાવરસાય, ત્યા તો સાચા મોતી થાય,-આવોને
મોતી એરણુમા ઓરાય, પડે માથે ધણુ કેરા ઘાય,
ફટકીયા કુટી જાય, સાચાની ખરે ખબરૂ થાય,-આવોને
નવલાખ કાથળીઓ બધાય, ત્યારે પુરા ગાધીડા કહેવાય,
હીંગ માણેક હાટે જઈ વેચાય, એતો મુલે મોઘા થાય,-આવોને
જીવની ગતી ગુરૂની પાસ, જાણું મે કસ્તુરીની વાસ,

તોળી રાણી તેજનો અબા-, એવકોની લેવા આવે માર, -આવોને
 નિન્ય ઉઠી નહાવા જાય, કોયલા ઉજળા ન થાય,
 ચુણીકાનો એટો બાપ કોને કહેવા જાય, માવઠે ડણનાવેડાય, -આવોને
 દેખાદેખી ક-વાને જાય, એતો નર અધુરીયા કહેવાય,
 હાથમા દીવો લઈને કુવે પડવા જાય, ચાર યુગની વાણી
 તોળી રાણી ગાય, -આવોને૦

૧૪૬ રાગ—પીલુ

રામકો આધાર, તેરે નામકો આધાર,
 મીતા રામકો આધાર, તેરે નામકો આધાર-ટેક
 ખેલત ખેલત ગેદ ગીરી, જમુના ખીચ ડારોરે,
 ગેદ કાગ્ન કુદ પરે, નદકો ફુલારો—તેરે નામકો
 કાલી નાગ નાથ્યો તુમ, જાનત જગ સારોરે,
 ગજ હુન્તીકો હત તોર્યો, કમકો પછાર્યો—તેરે નામકો
 લક્ષ્મણકો ભીર પરી, જાહી ખલ પ્રાર્યોરે,
 હીરણ્યકેશ મારકે, પ્રહ્લાદકો ઉગાયો—તેરે નામકો
 આધરેકુ એક આળ, તુમહી આધારોરે,
 એર એર બિનતી કરત, સુરહી ખીચારા—તેરે નામકો

૧૫૦ લજન

મળ્યો મનુષ્ય જનમ અવતાર માડ કરીને,
 તે લજ્યા નહી લગવાન, હેત કરીને,
 અતે ખાશો જમના માર પેટ ભરીને
 તેથી રામનામ સભાર—હેત૦

ગઈ પળ પાઠી ફેરન આવે, મુજબ મુઠ ગમાર,
લવસાગરની ભુલવણીમા (૨) વીની ગયા જુગચાર,
ફેરા ફરીને—મળ્યો મનુષ્ય

જઠરા અગ્નિમા જુગતે રાખ્યો, નવ માસ નિરધાર,
સ્તુતી કીધી અલખેલાની (૨) બાર ધર્યો અવતાર
માયામા મોડિને—મળ્યો મનુષ્ય

કળીયુગ કુટો ગે રૂઠે, (૨) એક નામ આધાર
જપ તપ તીરથ ન કરીયા, કહેતા ન આવે પર,
કૃષ્ણ કહીને—મળ્યો મનુષ્ય

ચુરૂ ગમ પાયો મનમે સાચો, જુગતિ કરીજહુરાય
ગગાદામકો જ્ઞાન બતાયો (૨) રામદાસ મહારાજ
દયા કરીને—મળ્યો મનુષ્ય

૧૫૧ લજન

મન કરી લેને વિચાર, જીવન થોડા,
તારા હી કથાની માહે, કાન જે બોડા,
અતે જાશે બમપુરીમાહે, જડશે જોડા,
તથી રામનામ સભાર—ટેક

મેર મુગટ ધર્યો શીર ઉપર, દર્પન કર મોઝાર,
વેઢ વીટીયુ હાર ગગામા (૨) ખુબ ધર્યો શણગાર
પગમા તોડા—મન કરી લેને

હસ્તી ઉપર કનક અળાડી, ખમા કરે છડીદારે,
 રવ મીરાના ઉટ પાલખા, (૨) કહતા ન આવે પાર
 ચડવા ઘોડા—મન કરી લેને,
 લોભ ન મુકે કામ ન ચુકે, ઘર ધધાની મ્હાય,
 મુખ મનવા કણુ ન ખુજે તીગ્ધ ગમનની મ્હાય
 પાવ છે ખોડા—મન કરી લેને.

સસાર સાગર મહા જળ ભરીયો, રામ નામકો ઝાઝ,
 ગંગા દામકુ જ્ઞાન ખનાયો (૨) ગમદામ મહાગજ,
 ખરાની વેળા—મન કરી લેને.

૧૫૨ રાગ કન્વાલી

થવાનુ ના થવાનુ કહે, નમ્રમી ડોણુ છે એવો
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
 અરે લકેશ બહુ બળીઓ, થયો બેહાલ ના જાણ્યુ,
 જગત ના દાખલા આપે, સવારે શુ થવાનુ છે
 જુઓ પાડવ અને ડૌરવ બહુ બળીરા ગણાયા છે,
 ન જાણ્યુ ભીમ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 થઈ રાજ રમ્યા જુલુ, ગુમાવ્યુ પની સૌ સાથે,
 અરે થઈ નારી સદયા તે, કહો શુ વાત છાની છે,
 જાણ્યુ તે ન ગૌતમથી, સવારે શુ થવાનુ છે
 સ્વરૂપે મોહિની દેખી, સહુ જન દોડતા ભામે,
 ભૂલ્યા યોગી થઈ ભોળા, સવારે શુ થવાનુ છે

થવાનુ તે થવા દેજે, લલે મદ મસ્ત થઈ રહેજે,
 ખની મન્તાન બાપુ ના, મવારે શુ થવાનુ છે
 હજારે હાય નાખે છે, હજારો મોજમા મશગુલ,
 હજારે શોચર્મા છે કે, અમારૂં શુ થવાનુ છે

૧૫૩ રાગ—ભેરવી

મન તુ ગમાર થામા, દોષમા દબાઈ જા મા—ટેક
 રાચુ કેમ નગરગે, સુખ લોગ ને પ્રસંગે,
 મુત મિત્ર ને સગામા, મનતુ ગમાર થામા—મન તુ
 આ અમુદ્ય જન્મ પામી, હારમા હવે હરામી,
 ચર્મ ચુથ કા નકામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 માર તુ વિચાર બહાલા, ઠેળા ખાય કેમ ઠાલા ?
 ઠેક ઝા ન રહે ઠામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 લવ જળ જાણુ ભારે, તે થકી ન કોઈ તારે,
 તેગમા હવે તણામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 કોધ કામ લોભ ચાર, ચારે તારૂં ચારે કાર,
 મોહ મત્નરે મરામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 આધિઓ અનેક રાખી, વ્યાધીઓ વિશેષ શાખી,
 હાય વાઝમા હણામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 વિવિધ ઉપાધીઓમા, મુખી હોય કોક સોમા,
 દીનતા લગી દગામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
 સુખ દુખ જોઈ જોઈ, દિનરાત રોઈ રોઈ,

ધન જન કાજ ધામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
તન બળ બુવિશાળી, પિનય વિવેક વળી,
સમજણ બાય વામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ
કેશવ કૃપાળ હરી, શોધી લે વિચાર કરી,
માણ તુ પછી મઝામા, મન તુ ગમાર થામા—મન તુ

૧૫૪ રાગ માઢ

અવતારી છો ગીરધારી, તમ પરવારી, હો મુખકારી, સુદૃશ્યામ
મજનારી મર્વ વિસારી, લીએ છે કુજ ગિહારી, નિત્ય
તમારૂં નામ—ટેક

મધુવનમા, ગૌ વનમા, ગોપનમા, મુનીજનમા,

અગનમા, દિસો આપ

દર્શનમા, પરશનમા, મધુરી મુખલાવનમા, તનમનના, ટાળો
છો તાપ—અવતાગી

જળમાથી, થળમાથી, બળમાથી, પળમાથી, હાથી રાખ્યો હુશીયાર,
છળમાથી, કળમાથી, કેળવના દળમાથી, પાડવનો કીધો ઉદ્ધાર—અ
હુ ખહરવા, સુખ કરવા, ફરી નહીં અવત વા, રકની સુણુને રાવ,
ચીત ઠરવા, કૃત સરવા, જમડાથી, નહીં ડરવા ભર તરવા,
પીગળનો ભાવ—અવતારી

૧૫૫ રાગ—માઢ

મન હીત તણી શીખ આ સૂણુને, દિલ ગ્હાય ભલે પ્રિય તો ગણુને,
કિસ્તાર નહિ કેમ યદ કરે, 'બસ એક દિને મરવુ જ ખરે?'—ટેક

ધનમાલ અને ઘરખાર તણ, પડશે જવુ હાય વિના મરણ,
 સુતદારા કુટુંબ સદા વરણ, પડશે તુજન જવુ આખરણ
 જેમ દોર તૂટેજ પતંગ પડે, જેમ શુષ્ક થયેલુ પુષ્પ ખરે,
 તેમ માન અરે મન મુરખરે “બસ એક દિને મરવુ જ ખરે?”
 જન જે નીજ હુપદમા ફરતા, મન ચ્હાય શુ મોજ સદા કરતા,
 નવ કોઈની શીખ રૂદે ધરતા, પરમેશ્વરથી પણ ના ડરતા
 જન તે પણ કાળ અપાટે ચ્હુડે, જેમ તેતર ઉપર ખાજ ફરે,
 નવ યત્ન કરે પણ તે ઉગરે, ‘બસ એક દિને મરવુ જ ખરે?’
 ધર ધ્યાન સદા ધરણીધરનુ નવ કાજ તુ જાણુ અરે પરનુ,
 પરકાજ વિષે જર વાવર તુ, પરનુ હિત પ્રાણુ જતા કરતુ
 શીખ “શકર” ની મન ધ્યાન ધરે,

કિ-તાર નહિ કેમ સહાય કરે, ?
 જગ નાયકનો ભરૂં મો કરરે ‘બસ એક દિને મરવુ જ ખરે’ મન

૧૫૬ રાગ—ગોડી

ગર્વ કીયો સોઈ નર હાર્યો, સીયા ગમણમે,
 ગર્વ કીયો મોઈ નર હાર્યો—ટેક
 ગર્વ કીયો સ્તનાગર સાગરે, નીર ખારો કરી હાર્યો—મીયા
 ગર્વ કીયો ગડવા ને ચકવી, રેન વિયોગ કરી હાર્યો—મીયા
 ગર્વ કીયો અજનીકે પુત્રે, પાવ ખોટો કરી હાર્યો—સીયા
 ગર્વ કીયો હિરણ્યકંસ રાજાએ નોર વધારીને માર્યો—સીયા

ગર્વ કીચો લકાપતિ રાવણે, દશ મુકુટ કાઢી ડાર્યો—મીયા
ગર્વ કીયા આવળકર પુલડ, લઇન ચમાર કુડ ડાર્યો—સાવા.
કહેત કળીરા સુનો ભાઈ સાધુ, શરણે આયો વાઠો તાર્યો—સીયા.

૧૫૭ રાગ—કાલીંગડો

કયા બોલે, અબ કયા બોલે,
મન મગ્ન ભયા, અબ કયા બોલે—ટેક
તેરા સાહેબ હે તુજ ભીતર, બાહેર નેના કયા બોલે—મન
મુક્ષભાણા નાઠી અમીરસ લાવે, ખ્યાલા ભરભર અણુતોલે—મન
હસે પાયા માન સરોવર, દૂજી જગ્યાપર બગ ડોલે—મન
કહેત કળીંગ સુનો ભાઈ સાધુ, સદ્ગુરૂ પાયા અણુમેલે—મન.

૧૫૮ રાગ—ગઝલ

શ્રીરામ કહેનેકી મઝા, જીસકી જખાપે આ ગયા,
જીવન મુક્ત હો ગયા, ચારો પદારથ પા ગયા—ટેક
હુટી મઝા પ્રહલાદને, ઉમ નામ કે પ્રતાપસે,
નરસીંગ હો દર્શન દીયા, ત્રીલોકમે જશ છા ગયા—શ્રીરામ
એગી ભીલન મીવરી, કીસ પ્રેમને સુમરન કીયા,
પગ્માત્મા ધર આચકે, ઉમ નખી હાવકે ફલ ખા લીયા—શ્રીરામ.
વાદમીકી બડા અધમ, ઉમ ન મઝા સુમરન કીયા,
સતકોટી રામાયન કરકે, પ્રભુ પદારથ પા ગયા—શ્રીરામ.
સતકોટી કી તકસીરમે, જખ શબુને પાયા ઉમે,
જાપે કૃપા ઉનકી ભઈ, સદ્ગુરૂને દર્યા દીયા—શ્રીરામ.

સખમે બડા દગ્ગલ કીયા, ભકતોકા ઈન્દ્ર કલીકાન્દમે,
 નરમિ હુકી હુડી દ્વારીક મે, શામ । સીદગ દીયા—શ્રીરામ
 છા રહી કીરત બીમલ, રૂતરાજસી સસારમે,
 અપ્પ કે માર્નીદ તુલસી, પ્રેમ રમ બસા દીયા—શ્રીરામ.

૧૫૯ રાગ—ગઝલ કબાલી

મુઝે કયા કામ હુનીયાસે, મેરાશ્રી કૃષ્ણ ખ્યારા હે,
 જશોદા નદકે નદન, મેરી આખોકા તાગ હે—મુઝે૦
 ઉઠાયા આપને ગિરિવર ઇંદ્રકા માન મારા હે,
 ગએ જળ આપ મથુરાકો, પકડકર કન માન હે—મુઝે૦
 કહે હરીદાસ જીવણજી, પ્રભુકી યાદ આતી હે,
 મીલો ગર આપ ખુશ દીલમે, જખી મેગ ગુનગ હે—મુઝે૦

૧૬૦ રાગ—બીલાસ

વેણુવ જન તો તહેને કહીએ, ગીડ પરાઈ જાણેરે,
 પગ દુખે ઉપકાર કરે ને, મન આંમમાન ન આણેરે—વૈ૦
 સકળ લોકમા સહુને વહે, નિદા તે ન કરે કેનીરે,
 વાચ કાછ નિશ્રલ રાખે, તે, ધન્ય જનુની તહેનીરે—વૈ૦
 સમ દ્રષ્ટિને તુષ્ણા ત્યાગી, પરસ્ત્રી જેને માતરે,
 જીહવા થકી અનત્ય ન બોલે, પરધન નવ ઝાલે હાયરે—વૈ૦
 મોહ માયા વ્યાપે નહિ તેને, દ્રઢ વેરાજ્ય જેના મનમા રે,
 ગમ નામ શુ તાળીરે લાગી, સકળ નીચ તેના તનમારે—વૈ૦
 વણુ લોભ કપટ રહિત છે, કામ કોધને નિવા ૧ રે,
 ભણે નગ્નૈયો તેનુ દર્શન કનતા, કુળ ડોકોતે તાર્યારે—વૈ૦

૧૬૧ રાગ મહેતાનુ શુ મહી મુલ બતાવુ
મસ્તાનારે, દેખ વિચારી દીવાના, તુ સમજ ગુરૂકી-સાના,
નર દેહી અનુપમ પાચારે, બની કચન જૈસી તેરી કાચારે,
મુખ દેખીરે, દર્પન ડયા સુરકાના, તુ સમજ ગુરૂકી-સાના-
મન રજન વેષ બનાયા રે, અગ અત્તર તેલ લગાચારે,
દીલ બની રે, તામે નાહિ લોલાના, તુ સમજ ગુરૂકી-માના-
જેમે પુર ચક્ષાઈ પાનીરે, તૈસે બાર ચલી તેરી બુવાની,
મુત નારીરે, સખી છોડકે બના, તુ સમજ ગુરૂકી-માના
દેવીદાસ બુરાઈ ના કીજેરે, સખ મીની રામ રસ પીજેરે,
સખ છોડેરે, બાય જગલ બનાના, તુ સમજ ગુરૂકી-સાના

૧૬૨ ભજન

પાપ તાગ પ્રકાશ બડેબ, ધર્મ તારો સભાગરે,
તારી બેડલી બુડવા નહી દઉ, બડેબ તોરલ કહેછે રે-ટેક
તોડી સરોવર પાળ સતી મે તોડી સરોવર પાળરે
ગૌધણ તરસ્યા વાળીયા, તોળા દે રે જેશળ કહે છે રે-પાપ
હરણ હણ્યા લક્ષ ચાર સતી મે હરણ હણ્યા લક્ષ ચારરે,
વનના મોરલા મારીયા, તોળા દેરે જેશળ કહે છે રે-પાપ-
લુટી કુવારી બન સતી મે, લુટી કુવારી બનરે,
સાત વીન મોડ બધા મારીયા, તોળા દેરે જેશળ કહેછે રે-પાપ
વાળી ચરતી ગાય મતી મે વાળી ચરતી ગાયરે,

ખેન લાણેજને દુભીયા તોળા દે રે જેશળ કહે છે રે—પ પ
 જેટલા માથાના વાળ કાઠા રાણી, જેટલા માથાના વાળરે,
 એટલા કુકમોં મેં કર્યાં, તોળા દે રે જેશળ કહે છે રે—પાપ.
 બોલ્યા જેશળ પીર કાઠી રાણી, બોલ્યા જેશળ પીરરે,
 મુને સત ચરણમા રાખજો, તોળા દે રે જેશળ કહેછેરે—પાપ

૧૬૩ રાગ—રામઝી

પઢારે પોપટ રાજા રામના, સતી સિતા પઢારે,
 પાસે બધાવી પાજડૂ, મુખથી રામ જપાવે—ટેક
 પોપટ તાહરે કારણે, લીલા વાસ વઢાવુ,
 તેનુરે ઘડાવુ પોપટ પાજડૂ, હીરા રતને જડાવુ—પઢારે
 પોપટ તાહરે કારણે, શી શી રસોઈ બનાવુ,
 સાકરના કરી ચુરમા, ઉપર ઘી પીરસાવુ—પઢારે
 પાખ લીલી ને પગ પાકુરા, કોટે કાઠજો કાળો,
 નગસયાના સ્વામીને લજો, રાગ કાઠી રૂપાળો—પઢારે

૧૬૪ ગઝલ મોરડી

હરદમ દૃષ્ટુ કહે, દૃષ્ટુ કહે, જળા મેરી,
 યહી મતલબંઝે બાતીન, ડરતા હુ ખીદમત મેં તેરી—હરદમ
 દહી ઓઁ દુધ સકકર, દેતા હુ હરબખ્ત તુમે,
 તોભી હરરોજ હરિ નમ, મુનાતી ન મુમે—હરદમ
 મારી જીદગાની ખોઈ, મોહી ગુન્હા માપ તોગ,
 દન પ્રીતમ ભુલે ના નામ, આખીર બખ્ત મેરા—હરદમ.

૧૬૫ આત્મી

જય દેવ, જય દેવ,
 જય જય જગત્તા, પ્રભુ, જય જય જગત્તા
 ભગવત તુ ભવભત્તા હરકત સહતા—જય
 પુણ્ય પગ્મ પરાક્રમી, પ્રભુ નિભુ પરમાત્મા—પ્રભુ વિભુ
 સકળ કળાધર શ્રીમત (૨) ધીમત ધરમાત્મા—જય
 તુ સચરાચર સ્વામી બળવત બહુ નામી—પ્રભુ વિભુ
 વિભળ મહા વિશ્રામી (૨) ધન્ય અચળ ધામી—જય
 તત્ત્વ સકળ ગુણ તારા, સર્વ થકી સાગ—પ્રભુ સવ
 અતર્યામી હમારા (૨) પ્રાણ થકી પ્યારા—જય
 કર્ણા કર ઉપકારી, ધર્મ ગિરદ ધારી—પ્રભુ ધર્મ
 તે ભવ પાર ઉતારી, (૨) અગણિત નરનારી—જય
 તુજ મહિમા બહુ મોટો, શુભ તારી શક્તિ—પ્રભુ શુભ
 સુરનર મુનિવર માગે (૨) લલી તારી ભક્તિ—જય
 હે હરિ ! હરકત હજ્જે, કર્ણા ધણી કરજે—પ્રભુ કર્ણા
 અભય અણ આદરજે (૨) ઉર અરજ ધજે—જયદેવ

૧૬૬ રાગ-પદ

ચાલો જઈએ દરશન કરવા, ઠાકોરમા ઠાકોર ખીરાજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દરશનથી દુખ ભાગે છે—ટેક
 પડેલુ દુખ બ્રહ્માનુ ભાગ્યુ, શખાસુરને મારીને,
 શખ નારાયણ બેટમા પેઠા, વેદ લખ્યા ચાર વાળીને,

કર્ચ સ્વરૂપે સાગર મથિયો, ચૌદ રત્ન બહાર કાઢીને,
 અમ્રત તો અમરોને પાયુ, વિષ પાયુ વિષ ધારીને,
 વરાહરૂપે પૃથ્વી લાવ્યા આઘ નિરજન આજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે
 પ્રહલાદની પ્રતિજ્ઞા પાળવા, નંદુર નરસિંહ રૂપ ધર્યું,
 હિરણ્યાકશ્યપુ નખે વધેયો વિધિનુ વાક્ય સપૂળ થયુ
 વામનરૂપે બળિને આપ્યા, ઇંદ્રગયનુ કાર્ય કર્યું,
 છખીલો છડીદાર થઈ હસા, બલિગજનુ ભાગ્ય ભળ્યુ
 કૃષ્ણી ચહી નક્ષત્રી કીધી, જઈને કોકણ ખીરાજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર દર્શનથી દુખ ભાગે છે.
 અનેક દુખ દેવતાના ભાગ્યા, રાજા રાવણ મારીને,
 વિભીષણને લકા આપી, પથરા પાળજ તારીને,
 કૃષ્ણસ્વરૂપે કનને માર્યો, ગોકુળમા ગો ચારીને,
 મોરલીમા મહા મોહ પમાડ્યા, ત્રણ લોક નર નારીને,
 બુદ્ધરૂપે જગન્નાથજી, ઝગમગ જોત ખીરાજે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે.
 અકળકળા નવખડમા બ્યાપી, ઘટઘટમા તમે રમી રહ્યા,
 ડાકોરમા ડાકોર ખીરાજમા, ખોડાણા પર કરી દયા
 ગગાખાઈના ગુણ વધાર્યા, સવા વાલથી ઓછા થયા,
 ભક્તિ જાણી સારગપાણી, ગુગળી પાછા ઘેર ગયા,
 માખણિયો મારો છે મારો, લીંબડો મીઠો ભાગે છે,

દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે ૪
 ઉચુ દેવળ ઉચુ શિખર ઉપર ધન પ્રર ફરે,
 જે દરવાજો મોખત વાગે, રત્ના ગીર ત્યા ગડગડે
 ગોમતી તીરે સગત તીરે, સગ આવી ત્યા પડાવ પડે,
 આઠે દહાડે શુકવારે, વાલમનો વરઘોડો ચડે
 રણછોડ રસિયો, સૌમા વસિયો સૌને માથે ગાળે છે,
 દીનાનાથ દયાળ દામોદર, દર્શનથી દુખ ભાગે છે ૫
 ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમના, લોક દર્શને આવે છે,
 મોટા મોટા સઘવી થઈને સઘ ડાકોરમા લાવે છે
 નયણે નિરખુ હૈડે હરખુ, રૂપ ઉપર નહ બલીહારી,
 શખ ચક્ર ને પદ્મ બિગળે, ગદા ધરી છે ગીરધારિ
 સાકર માખણ તુળસીની માળા, નાય રણછોડને ચઢાવે છે,
 ઇચ્છારામના સ્વામી અતરજામી, ભક્તને લાડ લડાવે છે ૬

૧૬૭ ગગ—ગઝલ

હરિ સજનવિના દુખ દરિયા, સસારનો પાર ન આવે,
 જઠ ભુધિ જીવ સન્ત વિના, શુદ્ધ માર્ગ કોણ બતાવે
 તે અનેકવાર અવતાર ધર્યા, કે કર્મ તણા કોઠાર ભર્યા,
 અધ યોધ તણા અખાર કર્યા, હરિ૦૧
 ફર્યો ચાર ખાણ લખ ચોનાશી, થયો જળચર સ્થળચર ગર્ભવાસી,
 માયા બધનથી ન થાક્યો નાશી, હરિ૦૨
 પામ્યો મનુષ્ય દેહમા નહિરે મણા, ધન ધામ
 પુત્ર પરિવાર ધણા,

હવે ગાઈએ ગુણ ગોવીંદ તણા હરિ૦૩
 તુ ઝાડ પહાડ જડરૂપ થયો, તે શીતવ-સા સુરનાપ સહ્યો,
 તારા કપ્પનો પાર નવ જાય કહ્યો, હરિ૦૪
 દુખ જન્મમરણ એવું જાણી, શું બેઠો છું આજસ આણી
 કહે પ્રીતમ ચેતી લે પ્રાણી- હરિ૦૫

૧૬૮ ભજન

ઉડો! કુવો સતો જળ વિના, નિત્ય ભરે પાણીયારી
 અમત જુકું નવ ખોલાયે, બ્રહ્મા જુવોને વિચારીરે—ઉડો
 હેઠે કુભાર ઉપર ચકડો, મે તે ફરતા દીઠો,
 કીડી કેગ નેત્રમા હસ્તી જાતો મે દીઠો—ઉડો
 નદી કેગ નીર ઉલટયા, જઈ પવત ચડીયા
 હરણુ પામે ખાધીયો માહી પારાધી પડીયા—ઉડો
 હેઠે ભમર ઉપર કમળ છે, માળી છાબમા દીઠો,
 તેને પ્રમે વાપરે, ચૈદ લોકમા મીઠો—ઉડો
 હેઠે જાગર ઉપર પનીયાની, તે મે ભરતારે દીઠી,
 ગોળખ ખોલ્યા વિનતી વાણી છે બહુ મીઠી—ઉડો

૧૬૯ અખા ભગતના ભજન

એક દીન એવો આવશે, તે સળળ મારા રૂદીયામા સાલેશ
 મગારે મીત્રને કાણે, કોઈનું જો નવ ચાલેશ
 કાઢો કાઢો એને સૌ ડરે, જાણે જનમ નોતારે—એક૦

પડતો ધુધટ અળગો કરો, રોકયા દશે દરવાજા,
 કાળે કાયાનો ગઢ ઘેરીયો, રોકયો દેહનો ।જાજી—એક૦
 સોળરે વરસની સુદરી, ઉભી ટગમગ જીવેજી,
 આરે કાયામા હવે કાઈ નથી, ઉભી ધુસકે રૂવેજી
 વેઠ વીંટીને સાકળા, નાના વીધના વાઘાજી,
 કુટુંબ મળ્યુ સહુ સામઢુ, સરવે લુટવાને લાગ્યાજી,
 બેની વળામયુ શેરીયે, માતા આપેથી વળશેજી—એક૦
 સગારે સગા તમે શુ કરો, સગા વળાવીને વળશેજી,
 સગ રે વન કેરા લાકડા, લેળા આવી બળશેજી,—એક૦
 કેના છોડે ને કેના વાછડે, કેના માઈ ને બાપજી,
 અતકાળે બહુ એકલુ, સાથે પુન્યને પાપજી—એક૦
 એક નહિરે ત્રાપો નહિ તુબડા, નહિ કાઈ ઉતારાને આરોજી,
 કરજોડી અખો એમ બોલીયા, પ્રભુ મને પાર ઉતારોજી—એક૦
 ૧૭૦ ભજન

જા ધર કથા નહિ કિરતન નહિ, સત નહિ મીજમાન',
 તાઘર જમકે ડેરા ફીના સાજ પડે સમશાના—જાધ-૦
 પુત્ર્યે' ફગરો ઈહા કિરતહે, કયા દિખલાવત અગા,
 એક પલકમે ફના હોયગા, જેના રગ પતગા—જાધર૦
 નાલી કમળમે નાવ ચલતહે, દ્વાદશ મીન ઠેરાના,
 અધર તખ્તકા દેખા તમાસા સોઈ સતગુરૂકી સાના—જાધર૦
 ેર વૈરાગે ગુરૂ ગમ જાગે, સતગુરૂ નામ નિશાના,
 સાધુજનકી સેવા ન કીની, કિસવિધ હોય કટયાના—જાધર૦

મેરી મેરી કર કર મુગ્ધ, મિટો નહિ માન ગુમાના,
કહત કબીરા મુશોભાઈ સાધુ, કીમ વિધ હોય કલ્યાના—અધર૦

૧૭૧ ભજન

લાચ ઘરેઘર લાગી, સતો કયા ઉગરીયે ભાગી,—ટેક૦
પાપ હતુ તે પૃથ્વીમા પરવર્યુ, ધરતી ધધી ભાગી,
કિદુ મુસલમાન થયા હાલક ડોલક, ઉઠ્યા ઘર મેત્રી ત્યાગી—સતો
ઇંદ્ર ડોલ્યા ઇંદ્રાસન ડોલ્યા, લાત ગેળીની લાગી,
બ્રહ્માનંદ નવ માસ ડોલ્યા, લેહેર હવાની લાગી—સતો
ગુરૂખી જલીયા ચેલાખી જલીયા, જલીયા મહા ત્યાગી,
બાર પથ પટ દર્શન જલીયા, રાગીને અધરાગી—સતો
ત્રણે ભુવનમા ત્રાસ પડીયા મત ન ડોલ્યા મુભાગી,
કહત કબીરા મુનો ભાઈ સાધુ, આતમ દર્શન અનુરાગી—સતો

૧૭૨ ભજન

મોકો રોકને વાલા ડોન, મગનમે જાઉં ચલી
ઇંડા હતા તબ બોલતા, બચા બોલત નાહી, ટેક૦
પડ દર્શનમે સાચા પડીયા, ગોરબકુ ગમ નાહિ મગનમે
આગેમે તો આપ જનમીયા, પીછુ બડા ભાઈ,
ધામધુમમે બાવા જનમ્યા પીછુ જન્મી માઈ, મગનસે
આગેસે તો દુધ જમાયા, પીછુ દોઈ ગાય,
વાછરે ગાયકે પેટમે, વાકો દુધ હાટોહાટ વેચાઈ મગનસે
કીડી બાઈ ચલે માનરે, નવ મણ કાજળ વાઈ,

હતી લીયા હાથમે, ઉટ અપટ લે બાઈ મગનસે
કહત કળી- કફીર મન્તાના, એહી પદ હે નીરવાઈ,
એ પદ તો કેઈ વિરલા બુજે, હમા ઉતર ગયા બાઈ મં

૧૭૩ હજુરદાસના ભજન

માયા તે મ તાનીરે, મોહ્યા જન મોટા મોટા,
લુટાયો એક પળમારે, વેરાગી જોગીયોના જોટા—ટેડ
જટા ધારીને થયા જોગી, રાખ ચે જીને કરે રાન,
ભગવા વસને વાળે લગોટા, પછી આરોગે મુર પાન
ગાળે ભાગ પીનેરે કાઢે, ધુવાડાના ગોટા—માયાં
નાઈ પોઈને આવો શરીરને નીરખે, ફરે મગન મસ્ત ન,
આરતિ વેળા જ્યારે માણુમ આવે, તેની પેલા ધાય ગુલતાન,
તાન તો લાવીનેરે, પ્રીતે વગાડે ઘણુ મોટા મોટા—માયાં
નીલક બતાવી મા હે શરીયોરે તારે આડળધ બાધે કેશ,
દાતો વીક શીને જુએ દર્પણમા, એ કેવો વેગગીનો વેશ,
ઘરેઘર ભટકેરે લાજ હીણુ લગોટા—

માયાં

બાવો તે એક ને બે ત્રણ બકશિ, બે ચાર બાળક બળ,
ધન નાફે બાવો ધુણી ધખાવે, પછી કુટી કાઢે કપાળ,
પરાયા માલ બાઈનેરે, ડબરીના પોટા

માયાં

ઝાટો વેચીને બાવો વ્યાજેરે આપે, બનાવે મેડીરે માળ,
જાન પુછતા ગાળોરે ભાડે, રડી કરીને ઉડાવન લક,
દુઃખના પેટાણુરે દુનીયામા કાઢે ડોટા

માયાં

૧૭૪ નથુરામના લજન

જુડી કાયા રાપી જુડુ ન જોડે, જટશે તુને તારે ઘડનારે
 જુડી કાયા જુડી માયા, જુડા જગ ભરમાયારે,
 અતકાળે જાણુ એકલુ, મરમ કોઈએ નવ પાચારે—જુડીં
 આરે જન્તમા વહેલા વળશે, આવી ભાવઠમા ભરાણા,
 મગાકુટુંબીની લાલચલાગી તરીયાને બોલે બધાણા—જુડીં
 અહિ પદાન્થ મોટું પામ્યા લજન કરી લે ગુરૂદેવના,
 દુધ પુત્ર ઘર અત ધનલક્ષ્મી, એકજ છે તારે મેવના—જુડીં
 અરે જુગમા કેક નર ગયા, હથી ઘોડાના ચડનારા,
 ઘટ ગલીર ગુણુગાવે નથુરામ અહિ નથી કોઈ રેનારા—જુડીં

૧૭૫ દુગરપરીન—લજન

કાચે ઘડે નીર કચુ રહે, કચુ ગ્રહે ડાગળમા પાગરે
 બગલા મોતીડાકુ કયા કરે, મોતી હસા કેરા ચારારે,
 વન્તુ જોઈ જોઈ પોરીએ, એથી અવગુણુ ન હોયજી—કાચેં
 દિપક વિનાના મદિર કેમા, કેસા માટીકુ તાળારે,
 કિયા વિનાના જોગી કેમા, જેસા સમદર ખારારે,—કાચેં
 અધા આગ્નીકુ કયા કરે, કયા મુગ્ધકુ માળારે,
 કાફર તસખીકુ કયા કરે, તીનમે તો હે બિબારારે કાચેં
 પુત્ર વિના કેની માવડી કેસેપાવૈયાકુ પાનારે,
 દુગરપરી ગુરૂપ્રતાપે બોલ્યા, સખ જુગ સારાહે કાચેં

૧૭૬ ભજન

તારી અકલકળા નવજાણી, મેરેદાતા, અકલકળાન યોગ ખાણીરેજી ટેક.
 પરથમ તો પેદા કરીયા, પવન જળ ને પાણી હોજી,
 બહુ નામી તારૂં બીજી બીરાજે, અનુભવે રમતો આણી-મેરે
 એક ખાડો બીજો બોળડો, એક દેવ દુજો દાણી હોજી,
 એકને માથે ચમર બીરાજે, દુજો ભરે ઘઠ પાણી-મેરે
 રાજતો ત્રિવણ્ણકુ દીજે, જરા મરણ નવ જાણીરે હોજી,
 વડી પળમા લકા પરજાળી, કહેવા ન રાખી કાણી-મેરે
 મુરતા રાખે તો એક શબ્દ સુણાવુ, વેદ સુણાવુ વાણીરે હોજી,
 દોષ કર જોડી લખમણ બોલ્યો, અનુભવે રમતો આણી-મેરે

૧૭૭ ભજન લાવણી

કહામે આયે કહા જાયગા, ખોજ કરે આગમ ધરકી,
 મીલે મતગુરૂ નાન બતાવે, ખોજ દેવે અતર ખડકી-ટેકો
 તીલક છાપ ધરમાળા મુદ્રા, તીરથ વ્રત ભરે મટકી,
 ગાય બજાવે લોક રીઝાવે, બજાર નહિ અપને ઘટકી-કહામે
 બાહીર બગ ધ્યાની હો બેઠો અતર મુરત ચલ ઘટકી,
 ઉપર બઢા બીતર ગઢા, મન મેલા મછલી નટકી-કહામે
 કાજી કુનાન કીતાબ બખાને, જીવ જતો કરતા જટકી,
 હરદમકી હીકમત નહિ ખુજે, પકડી મુરગીકો પડકી-કહામે
 હિંદુ તુ કા દોનુ ભુલે, પટપટ નહિ તારી ખડકી,
 જોગીજ ગમજતી સન્યાસી, લાલચમાહિ રહ્યા લટકી-કહામે

વિના સમજ સળ જીતની ન દોરે, ચિતનકી ન લહે ચટકી;
વેન્નુદાન બેહુદકે બાસી, આવરણે ન રહે અટકી-કહામે૦

૧૭૮ ભજન

દલ દરીય મા અખડ દીવો, દેખ્યા વિના મારૂ મન ડાલે,
બ્રાતિના ભુડ્યા ભવો ભવ ભુડ્યા, મતગુરૂ વિના તાળા કોણ બોલે ટેક
ગગન ગુફામાં ગુપ્ત ને ગેખી, ભાર બાનન ભિપર બેલે,
નુરતપ્ત પરનામ નીરજન, નુરતીને નુરતી કોઈ મત ખેલે-દલ૦
આ કાયામાં રતન અમુલ્ય, વસ્તુ લગેલ માહે વણુ તોલે,
સોહમ શબ્દકા કરી લે ગુબારા, મેગ મતગુરૂ માહે બોલે-દલ૦
પ્રીત જેની હશે પુણ્ય જનમની, ભુવા ધન્ય અનાથ ભેલે,
શેલી સધ્યાના ચેતો મેઝ ભાઈ, પૂળ આવ્યા જેમ વૃક્ષ વેલે-દલ૦
જેણે લખ વ્યા ધણી હમુરના, અખત' રે જીવ હવે કેમ ખીવે,
ઠહેરવીગમ ગુરૂ ભાણુ પ્રતાપે, અજર અપાલા કોઈ મત પીઠે-દલ૦

૧૭૯ રૂપિંગજના ભજન

જમ દે નીત્ય અપાટાવે, કોઈ ચેતણ હાન ચેતા-ટે૦
ઠીઠીઠીઠી દાન કાઢે શુ, પલમા બગડે પ્રિતિ,
દીઠી દીઠી પ્રાણી બગડી, ચડપ આવી ગઈ ચીઠી-૪૦
માત પીતા જાણે મુત મારો, થાશે નિ દિન મોટો,
મોત નજીક આવે છે એક દિન, થાશે ખેલ લઈ ખોટો-૪૦
બધુ જાણે બવવ મારો, જીવે જુગ જુગ જોડી,
કળ અચાનક આવી પકડશે, ત ત નાખશે નોડી-૪૦

મોળ અગ શણગાર મજરે, રોળડયા શુ રીળે,
 એડ દી લાલ વેરાગણુ ધનનુ, વેષ બદલો બીળે-૪૦
 દર્પણુ લગુ શુ સુખડુ દેખો, સમજે જમની શેહમા
 એડ દી ડરશે કાગ કુલહલ, ચડપ મુવાડે ચેહમા-૪૦
 દારા પુત્ર પરિવાર તજીને, તાવુ મીલકત મેલી,
 રૂપિયા રઘુનાથ વીના નથી, કોઈ બગાળર બેલી-૪૦

૧૮૦ નીર્મળના લજન

જ્ઞાની તો તેને કહીયેરે, ગુરુ ચણ રહે,
 નીત ઉડે જેની મુગ્ધારે, ખેચીને ગુરુ શણુ ગહે-ટેક૦
 જખમે શબ્દ કીયે ગુરુ સમણ, મિટ ગયે સકલ ણિડર,
 આઠ પ્રહર કીયે ચેમઠ ઘડીયા છુટે નહિ લગા
 મય તો તેની વૃત્તિરે, નીશ દિન લગી ગહે—જ્ઞાની૦
 જોત ન લાગી મો તન બાણે, ગુરુ શબ્દકી ખાત,
 રામ રામ રગ હોઈ રહ્ય રે રરકારકી માથ
 શબ્દમે ગુરતીરે, મણી જ્યુ નાગે મીઝે
 પોથી પઠ પઠ પડિતબુઝે દેખે નહિ કછુ સર,
 ચા-વેદ હુઢે નહિ પાવે, ખટ ફશન કે પ
 અપાર દેશ ન્યારોઁ કોડ સત વિરલા લહે—જ્ઞાની૦
 આદિ અનાદિ નામ ગુરુનુ નીરખી લો નિર્ધાર,
 નિરાલા વો સખહીમે ન્યાગ ગુરુ પડે સુખકાર,
 નિર્મળદાસ નિહાળેરે પ્રગટ ઘટ ઘટમા રહે—જ્ઞાની૦

૧૮૧ ભજન

રામ નામ ખ્યાલેરે, પિલાવે કોઈ ગુરુ સહી,
 સચરાચર વ્યાપીરે, દેખી તો કાઈ ખાતી નહિ-ટેક૦
 પિયા પીયાલા ભયા મતવાલા રામ રામ પ્રકાશ,
 ઓહ શોહ દોહ ધ્યાન ધરતહે, સત પુરુષકી પાસ,
 આનંદ ભયોં મનમારે, દુર્મતી દુર ગઈ-રામ૦
 જો કોઈ મિલે શબ્દ કે ભેદ, તો નીરખે નિગ્રહાર,
 નિનાદાર નીર્ગુણ અવિનાશી, જલકત જોત અપાર,
 અપાર દેશ ન્યારોરે, નામ ખીન કછુ નહિ-રામ૦
 ચર વેદ બટ શાસ્ત્ર પઢ ગએ, પઢ ગએ સકલ પુનાણ,
 વાદ વિવાદ કરે સતનએ, જયુ મરધા વનમાય,
 વન્તુ તો તેરી પાસેરે, જગલ ખીચ હુઠત ફીગ્હી-ગમ૦
 ચાર વેદ બ્રહ્માસે નીપજ્યા, ત્રીન હુ ન પાયા પાર,
 ઉનસે જ્યાદા કોન પઢેગા, નીકલ પડે જગ ખહા ,
 અકલ ગતિ તેનીરે, નીર્મળતાસે કહી-રામ૦

૧૮૨ તુલસીદાસની કાકી,

હોલો હોલી કહે છેરે, પ્રભુ મારી વારે ચડે,
 બચ્યા મારા માળેરે, તળે આવી લીલ ખડો-ટેક૦
 બાણ તાણીને ઉભો પારાધી, ઉપર આવ્યો બાજ,
 દરમાથી મરખ જો નીકળે તો વણસે અમારા કાજ,
 ગરૂડના ગામીરે આટી નાખી રખે રહો-હોલો૦

કહેતામા પ્રભુ પરવરીયા, તે સર્પ વીશે નીરવણુ,
 પારાધીને પગે ડશીને, તતક્ષણ લીધા પ્રાણુ,
 ત્યાથી બાણ છુટારે, બાજ આવી હેઠે પડયો -ડોલો.
 કઠણ વેળામા કામજ આવે, ભજન કરે ભય ભય,
 એવા મમરથ સ્વામી મુકીને, કોના પુણુ પાય,
 ગુનેગાર તારોરે, તુલમીદાસ ખરો, -ડોલો.

૧૮૩ ચેલૈયાનુ હાલરડું,

હેરી તારે હાલરડે હળતાળ બળા ચેલૈયા જીવો ભાઈ
 ચેલૈયા ખમા ખમા, ટેકો
 હેરી મા । નોધાગના આધારરે, બાળા ચેલૈયા જીવો ભાઈ, -ચેલૈયા
 હેરીમારા ચાખડીઓના છડીદારરેબાળા ચેલૈયાજીવોભાઈ-ચેલૈયા.
 હેરીમારે કણતો ખુટયા કોઠારરે,બાળા ચેલૈયા જીવો ભાઈ-ચેલૈયા
 એજી મારેહાલરડેહળતાળ,કુ વરચેલૈયા ખમાખમાભાઈ-ચેલૈયા
 એજી તારા મહેતાજી જીવે તારી વાટરે,
 કુ વર ચેલૈયા ખમા ખમા ભાઈ-ચેલૈયા

સાખી

અમે જાણ્યુ ચેલૈયાને પગણાવશુ જાડી જોડશુ જાન,
 પણ ઓચીતા મગણુ આવીયા,સ્વર્ગમાથી ઉતર્યા વેમાન બાળા.
 લીલી હોજો લીંબડી, એની ગીતળ હોજો છાય,
 બધવ રહેજો અમોલણો, તોય પોતાની બાય બાળા.
 કુવા ઢાકણુ પાવડું જગની ઢાકણુ બાર,
 બાપનુ ઢાકણુ ખેટડો, એમ ધરનુ ઢાકણુ નાર બાળા.

ફળ વિના ઝુરે પીપળી એમ, બધવ વિનાની ઝુરે ઊંન,
 પુત્ર વિના ઝુરે માવડી, એજ તારે પીગળે પડીયેવ જોટ માળાં
 હે ધર નમ્યુ તો લલે નમ્યુ, વળી તુ કા નમ્યો ધરનો મોલ,
 જેના ધન માથી ક પોતર ઉડયા, તેને જન્મો જનમનો શોડ આળાં
 હે મેલ મા મેલો દુભડો, તેથી મેલો લોલ
 તેથી મેલો સગળગા વાણીયો, એતો મુવે પામ્યો મોલ આળાં
 હાથે પોચી હેમની, વળી ગમે એકાવગ હાર,
 જેને આગણે નહીં દીડરો, હેરી તેના મનીગયા મુનકાં બ જાં
 જાગ વછોઈ માછલી, ટોળા વછોઈ ગાય,
 હગ્ગ વછોઈ મૃગલી, એમ પુત્ર વછોય માય, આળાં
 ભાય મરે ભવ હાગીએ, બેની મરે દશ જાય,
 બ જાપણામા જેના માવનર મરે, તેને ચોદગના વાવાય આળાં
 એલગ્યાને મજવન કીયો, લાગ્યો પ્રભુને પાય
 ભોજલના મ્વામીને ભેટતા, પડના પ્રાશ્વીત જાય આળાં

૧૮૪ પદ-૧૨૩ તુટતુ

તુટયો માગે તખુરાને તાન, ભજન અનુરે ગ્હુ ભગવાનનુ - તુ
 એડ તુટતા ખીજે તાન અનાર છે, જીવાળીમા નહિ હવેજીવજી,
 પાર પડ્યા પોચારે, નખલીયુ ન મનુ - તુ
 તગ્ગ પડી છે જાતલ તુળડે, લાગે નહિ કુટી જતા વાર,
 ખુટીતુ ખેચતુ રે, કાષ્ટ ન ડામનુ - તુટયો
 રગ ચડેને ડાચે રે ડહો તે કેમ નેડે ?

થોડી ઘણી પોચી રહી જાય, ખેલખગડતા ખામોરે, લાનનલાનનુ -તુ
 સ્વર મેળવીએ શેમારે, તાલ ખેતાલ છે, ઢોલકમા ધગુ કાઈ ન ઢગ,
 બધ થકુ તે બાડ રે હરી રસ પાનનુ -તુ૦
 ખરચી હવે ખુટીરે, ખુટી હવે ખીજીનથી, હરિ હવે ઝટ ઝાલો તમે હાથ,
 કહુ 'કુ કામ ન મારે રે, ધન જન ધામનુ -તુ૦
 કેશવ હગિની કરણીરે, કોઈ ન જાણી શકે, વાણી મન પાછા વળી જાય,
 બળ ચાલે નહિ એમારે, મહા બળવાનનુ -તુ૦

૧૮૫ લગવાનલાલ શર્માનુ લજન

ઘડપણુમા ગોવિદગાથુ ગુરૂરાજ, અમે ઘડપણુમા ગોવિદ ગાથુ,
 અમને હમણા નથી નવરાથુ ગુરૂ૦ ૧

ગુરૂજાન અમે સાલજ્યુ તમારૂ, મુખતપુગીનુ બતાવે છે બાડ
 પણ અમ રે કર્મે ચોટ્યુ કારભારૂ ગુરૂ૦ ૨

અમે મોટા કહેવાઈએ વેપારી, રાત દિવસ કચ્વી મગજમારી,
 કથા કથા ખાલણીએ તમારી ગુરૂ૦ ૩

અમારે ઘેરે ઝાકુ દુઝાણુ, નિત્ય માચવતુ મગાઓનુ ભાણુ,
 પ્રભુ રત્નની વાતો કયાથી જાણુ ગુરૂ૦ ૪

હજી બાધવા છે બાગમે માળા, હજી થાવુ હજાર મીલવાળા,
 કયાથી ફેરવીએ તમારી માળા ગુરૂ૦ ૫

ચાલ ખની પુજીમાથુ કરીએ, કોડ અબજ તીજેરીમા ભનીએ,
 પછી નાતમા મોટેગ થઈ ફરીએ ગુરૂ૦ ૬

પાચ ફીક । વિલાયત ગયા છે, વહુ દીકરીને કળ્યા થયા છે,
 એવા ધ મા ધમરોળા રહ્યા છે ગુરૂ૦ ૭

સાડો કરમે નીકળી, કળયળી, વળી ગામમા સાળાને સાળી,
નિત્ય મનાવવુ પડે ભમરાળી ગુરૂં ૮

ચાંદ વરસની ઉમર થઈ અમારી, તેશુ આખમા આવેછે તમારી,
હજી પગલુવી છે નવલી ના ૧ ગુરૂં ૯

ચર નાઈટના ખીતખો લઈશુ, વાઈસગેયને આવકાર દઈશુ,
ખીજી વાતો પાંચીથી કરીશુ ગુરૂં ૧૦

૧૮૬ રાગ—રામઝી

કોઈ શુધ લાવે મારા નાથની, તેને નવનિધ આપુ,
મોતીડે વધાવુ તેહને, કષ્ટ કોડેથી કાપુ ટેકં

અખી કોઈ સમજાવીને, ઘેર તેડી લાવે,
કઠણ હૈયાના કાનજી, નદેશે ન કહાવે—કોઈં ૧

કોઈ ગુણવતી ગોરડી, પ્રીતમજીને પુછે,
શા માટે રીમાઈ ગયા, તેનુ કાગણુ શુ છે—કોઈં ૨

મુજને મૂકીને જોગી થયા, કે કોઈએ ભરમાવ્યા,
કોને ભરૂં મે મૂકી ગયા, હજી ઘેર ન આવ્યા—કોઈં ૩

કાંઈ સમજણ પડતી નથી, રહુ નિત્ય ઉદાસી,
વનમુ લાગે મુને વિહવા, મથુના રેવાળી—કોઈં ૪

અનેક અપગધ લમા કીજીએ, કહુ છુ શિર નામી,
વાતમ બહેલા આવજો, જણોડના સ્વામી કોઈં ૫

૧૮૭ ચાખખો

પ્રાણીઆ લજી લેને કિંગ્તાર આતો ચવરુ છે નગાર ટેક
ધન દોલત અને મલ ખજાનો, પુત્ર અને પરીવાર

તે તો તમે જોશો એકલા, ખાશે જમના માંરે—પ્રા ૧
 ઉચી મેડીને અજબ ઝરૂખા ગોળ તણો નહી પાર
 છત્રપતિ તો ચાલ્યા ગયા, તેના બાધ્યા રહ્યા છે બારે—પ્રા ૨
 ઉપર કુટ્યા ફરકરે, ને હોંડે શ્રીફળ ચાર,
 ઠીક કરી એને ઠાઠડીમા ઘાલ્યો, પછી પુઠે પડે પોકારે—પ્રા, ૩
 સેજ તળાઈ વિના સુતો નહી ને, કપ્તો હુન્નર હજાર,
 ખોરી ખોરીને બાળશે જેમ, લોહુ ગાળે લુવ'રે—પ્રા ૪
 રમશાનમા જઈ ચેહુ ખડકી, તે ઉપર કાષ્ટનો ભાર,
 અગ્નિ મુકીને અળગા રહે, પછી અગે ઝરે અગારે—પ્રા ૫
 સ્નાન કંવા સૌ ચાલીયા, મળી નર સગાથે નાન,
 લોજા ભગત કહે દશ દહાડા રોઈને વળતી મુકયો વીસારે—પ્રા ૬

૧૮૮ ચાખખો

જીવને શ્વામ તણી મગાઈ વગમા ઘડી ન રાખે ભાઈ ટેક
 બાપ કહે છે બેટો અમારો, મતા મગળ ગાઈ,
 બેની કહે છે બધવ અમારો, ભીડ પડે ત્યારે ભાઈરે જીવને
 લીધુ ગુપ્તુ આગણુ ને કાઢ્યા વેળા થઈ,
 અડશો મા તમે અભડાશો, એમ લોક કરે ચતુરાઈરે જીવને
 ઘરની નારી ઘડી ન મુકે, અતે અળગી રહી,
 લોજો ભગત કહે કથ વળાવી, તરત ખીજને ગઈ રે જીવને

૧૮૯ ચાખખો

ભક્તિ શીશ તણુ સાટુ રે, આગળ વચમી છે વાટુ—ટેક
 એક દીવસ તો અવી બની, રાજ મુન્ધવજને માથે,

કાશીએ જઈને કરવત મુકાવ્યુ, હજિનને હાથેરે ભક્તિ,
સત્યને કાજે ત્રણે વેચાયા, રોહીદાસ ને રાણી,
ઋષિને વાન્તે રાત્ર વેચાણો, ભરવાને પાણીરે ભક્તિ
પેહેરે પટોળા પ્રેમના તમે શૂરવીર થઈ ચાલો,
ભોજે ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે અમગપુરી મહાલોરે ભક્તિ

૧૬૦ ચાબખો

દુનિયા દિવાની કહેવાશે, ભુડી ભાનોમા ભટકાશે—ટેક
પાપ જય રે એનુ પ્રગટ થશે, ત્યારે ભુવા જતી ઘેર જાશે
ધુણી ધુણી એની ડોકજ દુખશે, ને લેનારો લઈ જાશેરે દુનિયા ૧
સ્વર્ગમા નથી સુખડુ ને, નથી ખાડણીઓને ઘડી,
દુધ ચોખાના જમનારા તમે, કેમ કઠી જમશો બીરે દુનિયા ૨
ઢોગ કરી ધુતવાને આવે ત્યારે, હાથ બતાવવા માં જાશે
ક્યારે આના કર્મનુ પાનુ રે ફરશે, અનેકયારે પુત્રજ થાશેરે દુનિયા ૩
કીમીયાગર કાંઈ આવી મળે ત્યારે, ધનને વાન્તે ધાશે,
ભોજે ભગત કહે ભ્રમણામા ભમતા, ગાઠની મુડીગુમાશેરે-દુનિયા ૪

૧૬૧ ચાબખો

એવુ દુખ જગતમા ભાળીરે, પરણી નર પીયર પાછી વાળીરે ટેક
કડલા કરાવુ ત્યા કાળીએ વળગે, વીછીયા લેવરાવે મો વાળી,
ચાણીઓ શીવડાવુ ત્યાસાડલો માગે, કાપડુ કરાવે ગજાઆણીરે ૧
ધાર્યુ ન થાય તો કરે ધીગાણા, છાજા લેતી ચાલી,
તપ કર્યા વિના તરીયા નરનુ, પેટડુ નાખે પ્રજાળીરે એવુ ૨

બે ચાર બાળકાને બે ચાગ્બાળકી, પેટલા નાખે બાળી,
 બાવુ કરતા ખસવા દે નહી, જાતા રાખે આલીરે એવુ ૩
 એક કહે મને ગરીબો એક કહે મને આરી,
 ભુતડાની પેટે વળગે ભેગા થઇને, ગર્થ કરાવે ખાલીરે એવુ ૪
 ચેતે નહી તો સુખ ન પામે, પેટમા નાખી પાળી,
 ભોજોભગતડહે હરી ભજવા નદે તેને ધરમા રાખે કોણુધાલીરે એવુ ૫

૧૯૨ પદ

મન માને નહી, ઓ ફેગ સમજાવુ તોય શુ થાય,
 બળ કઠણુ કઠોર, ચચળ ચેર ચપલ ચિત ચાદસ ધાય
 મન ભુત તણી પેરે ભમતુ, ચાલે માયાની માથે રમતુ,
 એને હરી ભજવાનુ નથી ગમતુ મન
 મન નિર્લજને લજ્યા ન મળે, પીળુ ભાળે પોતાને કમળે,
 લઈ નાખે માયાને વમળે, મન ૩
 જેમ કુકર માથે માર પડે, તોય આવી ઉભુ દ્વાર ચડે,
 ફળ દેખીને મરકટ ઝાડ ચડે, મન ૪
 જે જમ કિકરુનુ હુ ખ જાણે, તો મિથ્યા સુખને સીદ માણે,
 ગયો અવસર ઉરમા નવ આણે મન ૫
 કહે પ્રીતમ પરપચ પ હરતા, શુધ ભાવે હરીનુ રમરણુ કરતા,
 ઝાઘ વાર નહી ભવજળ તરતા મન ૬

૧૯૩ પદ

હરી ભજન કરો, ભય ભાગે જમદુતનો, ભક્તિ ભાવે,
 અતકાળ સમે, હરીનુ બહાનુ હોયતો, જમ શીદ આવે ટેક.

જેને છાપ તીલક તુલસીની માળા, જેને મુખડે ગોવિંદ ગોપાળા,
તેને શુ કરશે જમડા કાળા હરી ભજન કરો ૧

જેને બાનાનો પરતાપ છે, જેને “ભગત” નામની છાપ છે,
તેને લખચોરાશી માફ છે, હરી ભજન કરો ૨

જેનું જાહેર છે જુગમા બાનુ, કે ચાંદએ લોકમા નહી છાનું,
ધર્મ રાજા શીઠ ખોળે પાનું, હરી ભજન ૩

હરીનું બાનું દેખી જમ ત્રસે, જમ દુર થકી નાવે પામે,
જીવ લેઈ જતા વળી ત્રામે, હરી ભજન ૪

એવું નાણી હરી સ્મરણ કરીએ, કાઈ અતરગત સાધન ધરીએ,
કહે પ્રીતમ ભવમાંગર તરીએ હરી ભજન કરો ૫

૧૬૪ પદ

સાચી કોની સગાઈ, સસારમા સાચી તે કોની સગાઈ ટેક
માત તાત કહે આતો મારો પુત્ર ખ્યારો, જ્યા ત્યાથી લાવે કમાઈ
બંધવ કહે એતો બેઢી છે મારો, ભેળા રણીશુ બે ભાઈ સ ૦ ૧

બેની કહે માફ પીપર છે પ્રાદુ, સ સરવામો કરવાની બડાત,
સ્ત્રી કહે અમીલાખ પૂરો મારો, બીજી નહી ચાલે ચતુરાઈ ૫ ૨

અતનમે અગજા રહેવાના, જ્યારે જમડા આવે ધાઈ,
દુશ્મુ ભજન વિના કેશનું તાપણું, ન રાખ નીચરે જરાઈ સ ૩

પ્રીય પરમા-થ મૂકી સ્વરથ, કર કર સતસંગ સુખદાઈ,
કહે પ્રીતમ તેને પ્રભુ પમાડે, પ્રેમનો ખ્યાલો પાઈ સસારમા ૪

પામર પ્રભુ રસ તે શુ પીએ, જુગમા હરીનારે જન,
 ખર શુ ખાઈ બાણે ખીરને, મલકે ઉકરડે મન,—પામર
 બગલા મોતીને શુ કરે, મોતી ચુગે મરાળ,
 પાનના બીડા શા પાડાને, પાડો શોધે પરાળ—પામર,
 અધા આગળ શી આરશી, સમજે છાણા સમાન,
 બેહરા આગળ શુ બોલવુ, કેમ કરી ઉઘડશે કાન—પામર
 ભમરે ગીગાને લોળવ્યો, બધો દેખાડ્યો બાગ,
 જોતા વાડીના ઝાડવા, ભળ્યો વિઝાનો ભાગ—પામર
 અનના ભાન શા ઉટને, રીઝે ઝાખરા જોઈ,
 ઇતડી વળગીરે ઓડણે, પીયે પય તણ લોહી,—પામર
 શ્વાન ના નમજેરે સપમા, અગણીત દે ઉપદેશ,
 નજરે નાતીલો નિહાળીને, દીલમા દાખવશે દ્વેશ—પામર
 પુરૂષારથ નહી છે પાવેયો, નામ એક લેતા જણાય,
 કાળી કામળને કરમજનો, રગ ન ચઢે રૂપીરાય—પામર
 ખાતા પીતા બોલતા, સુતા ખેમતા સાર,
 કહે પ્રીતમ તણએ નહી, અતમ તત્ત્વ વીચાર—પામર

૧૯૬ (લ્યો કુલની વેલી—એ રાહ)

‘બસી બજાને વાલા’ । [૨] બસી બજાઓ લાલારે । બ૦
 બસી મધૂરી વાગે, મીઠી શ્રવણને લાગે ।

મુણતા ત્રિભુવન બજેરે બસી૦

કામણુ લયુ' મુરલીમા, મોહ્યો મધૂર મુરલીમા !

ગાડો બન્યો મુરલીમારે ! બ સી૦

બ સી હૃદય લલચાવે, મુરલીધર નામ જપાવે !

શુણગાન શકર ગાવેરે બ સી૦

૧૬૭ ગઝલ

કનેયા કા'ન ઓ મહારા ! બબલો બાસરી ખ્યારા ! ટેક

મધુની બાસની વાગે, સુકોમળ કાનને લાગે,

રમીક હુ બાસરી રાગે, અજબ જ્યોતી હૃદય બાગે

ઢળે અતર અમીધારા ! બબલો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

ભૂલીને લાન હુ ભટકુ, સુણાયો શબ્દ આ કયાથી ?

દિવાની ચૈ દિશે દોડુ, ઝમકતો નાદ એ જ્યાથી,

દિયો દર્શન દયાવાળા ! બબલો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

કહે છે લોક કાનુડો, અજબ બદ્ જરૂર બાણે,

અહાહા ! ! બસીના નાદે, નગર નરનારીને તાણે,

ત્રિકમ તાબે—બનુ તારા ! બબલો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

ગમે તે લોક છે બોલે, તમે પર પ્રેમ છે મહારો,

ઉગારો આપની દામી, ભરૂં છે મને તારો,

નરોત્તમ ના થશો ન્યારા ! બબલો બાસરી ખ્યાગ !—કનૈયા

કહે શકર કનૈયાની, સુણીને 'બસી' હા ! સુદ્ધ !

બની ઘેલી સકળ ગોપી મધુરો નાદ એ મનહર !

વિભુ વસન્તે હૃદય મહારા ! બબલો બાસરી ખ્યારા !—કનૈયા

૧૯૮ તોટક-છદ

રટવા રણુછોડ તને ન ગમે, ઘરકાજ મહીં મન તારૂં લમે,
 નવ એક ઘડી ઇશન સમરે જગમા જનમી હરિને વિસરે !
 મુત નાર અને ઘરખાર મહીં, મન તહારૂં ફરે મશગૂલ થઈ,
 ચમનો લય શિગ પરે લટકે, પણ મૂરખને ન જરા ખટકે !
 ધન ધામ થકી મસતાન ફરે, નવ નાથ તણી દરકાર કરે,
 દુ ખ અ વી પડે વિભૂને સમરે, સુખમા કદીએ નવ યાદ કરે !
 રઘુનાથ ભજે ભવ દુ ખ જશે, સહુ પાપ ટળી મન શાત થશે,
 મનવ ! ભજને ભવતારકને, જગનાથ વિના નવ કાજ બને !
 હરિને સમરે સહુ દુ ખ ટળે, ઇશને સમરે મન ગહાય મળે,
 રણુછોડ વિના રણુ કોણુ હરે ? ઝિરતાર વિના કુણુ હાથ ધરે ?
 સુણુ શ કરની શિખ આ મનવા ! સુખ થાય હમેશ બતાવુ દવા
 રટજે રસથી જગનાથકને, કર યાદ સત મુખદાયકને !

૧૯૯ ગઝલ

હુગિ હરદમ ભજો ભાઈ ! 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !'
 કરો સતકમ તો કાઈ, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ
 સગા સસારના છોડી, જીવનના તારને તોડી,
 શરીર રૂપ કુલને ફેાડી, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ
 મુકી ધન માલ ને માળા, બગીચા બાગ ફૂલવાળા,
 તજ સનારની શાળા, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ
 ત્રીય તન માતને મેલી, પિતાના પ્રેમને ઠેલી,
 લઈ પુણ્ય પાપની થેલી, 'પલકમા પ્રાણુ જીવાનો !' હરિ

મૂરખને મીઠ પચ દીધુ, હઠીલે હાથ ના લીધુ,
 હળાહળ વીધ હા ! પીધુ, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ-
 ઘણી જહાલી ગણી માયા, હરિના ગુણ ના ગાયા,
 તણને કારમી કાયા, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ
 નથી ત્હે કોધને ટાળ્યો, ન પાપી કામને ખાળ્યો,
 બધો ભવ લોભમા ગાળ્યો, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ
 મનુષ્યા દેહ છે મોઘો, શુભાવો કા ગણી સોઘો ?
 અરે ! શુ ઉઘમા ઉઘો ? 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ-
 ગુણો ગોવિંદના ગા તુ ! ભરી લે ભકિતનુ ભાથુ,
 ખડ્ડ ફળ ખતથી ખાતુ ! 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ
 ભરે ત્યો અજ અતરની, સ્વિકારો શિખ શકરની,
 કરોને ભકિત ભૂધરની, 'પલકમા પ્રાણ જીવાનો' હરિ.

૨૦૦ [ઓધવળ સદેશો કહેજો શ્યામને-એ રાહ]

ત્રીકમળ તારો છે મારે આશરો,
 નેહ નજરથી નિરખો નટવરલાલ જો,
 ભવસાગરમા ભુલો ભટકુ ભૂધરા,
 શરણે લેજો જાણીને નિજ ખાળજો ! ત્રીકમળ
 નામ કદી નારાયણનુ લીધુ નથી,
 નથી કર્યું મ્હે પરોપકારી કામ જો,
 જપ તપ તિરથ દાન ધર્મ કીધા નથી,

માફ કરો રાધા વર શ્રી ઘનશ્યામ જો ! ત્રીકમજી
 માયામાં હું મસ્ત બનીને મહાલતો,
 હું પદમા શ્રી હરિ વિસાયા છોક જો,
 ધામ, ધરા, ધન, કાજ કપટ કૈ કૈ કર્યા,
 જ્યાં નહિ જગદીશ્વરને પળ એક જો ! ત્રીકમજી
 ધનવતાને માન દઇ બોલાવતો,
 નિર્ધન જનતુ કરતો હું અપમાન જો,
 મેળવવાને મોજ બહુ ધન વાવર્યું,
 નાથ રગમા મોજ ગ્રહો ગુલતાન જો ! ત્રીકમજી
 સત જનોની સેવાથી અગણો રહ્યો,
 નથી કર્યું મેં જ્ઞાન સુધારસ પાન જો,
 કામી થઈને કર્મ કર્યા મેં કૈ કુડા,
 થરથર કેપુ જ્યારે આવ્યું ભાન જો ! ત્રીકમજી
 અપગ જનને આશ્રય મેં આપ્યો નથી,
 દેશ હીતનું કાર્ય કર્યું નવ એક જો,
 ખર મિત્રોની મોજ મહી ધન વાવર્યું,
 ચૈવન મદમા છક્યો હતો હું છોક જો ! ત્રીકમજી
 દેવ તણે દર્શન જાતા પગ હું ખતા,
 ભજન મડળીમાં નવ લીધો ભાગ જો,
 નૃત્ય અને નાટકમાં સહુ પહેલો જતો,
 બોલ્યો મેં શ્રીનાથ સ્મરણનો લાગ જો ! ત્રીકમજી

અવિનાશી અરજી આ અતરમા ધરે,
 ભલિત માગુ ભવતારક ભગવાન જો,
 શકરના સ્વામિ સદ્બુધ્ધિ આપજો,
 તુજ ઈચ્છાથી ટળે મકળ તોફાન જો ! ત્રીકમળ
 ૨૦૧ [દિબુગી પ્યારે અગભાકા મુખડા—એ રાહ]

કાપોરે ! હુબુદ્ધિ દયાળુ ! [૨]

આપો ! આપો ! આપો ! આપો ! આપોરે ! મધુબુદ્ધિ દૃષ્ટાં કા
 મોહનવર છો ! શ્યામ સુદર છો !

ટાળો ! દુખ આ

મહારૂ ! મહારૂ ! મહારૂરે ! મોહનજી માયાળુ ! કાપોરે
 ભર દગ્યામા ભૂલો પડ્યો છું !

ડુબી મરૂ છું

તાગે ! તારો ! તારોરે ! ત્રીકમળ દૃષ્ટાળુ ! કાપોરે
 દીન શકરની અરજ મ્વીકારો !

જ્યા ત્યા તમને

ભાળુ ! ભાળુ ! ભાળુરે ! મર્વ નિહાળુ ! કાપોરે

૨૦૨ મહીરીપ-છંદ

જય ! જય જગનાથ ! હાથ આનીને ઉગારો !
 દુખ છે અનેક એક, આશરો તમારો !
 ભવનિધી વિષે તણાય, નાથ ! નાવ મહારૂ !
 કે નથી ઉપાય તાન ! શણું છે તમારૂ !

કામ ક્રોધ મોહ લોભ, નાવમા ભરાયા !
 પાપ કેરા પોટલા, અપાર ઉભગયા !
 જ્ઞાન શઢ તુટી ગયો, ગર્વ વાયુ વાયો !
 અજ્ઞાન અધકાર ઝટ, અતરે છવાયો !
 નાવ જો તણાઈ નરક ખડકમા કુટાશે !
 દુષ્ટ જીવ તણી હાય ! દુર્દશાજ થાશે !
 પાપ તો અમાપ આપ ! જન્મ ધરી કીધુ !
 મુક્તિની ન ચુકિત બાણી, વિષય વારી પીધુ !
 આપતુ લગાર વાર, નામ ના જપાયુ !
 મોજ શોખમાજ હાય ! આયુ સૌ ખપાયુ !
 પણ હવે દયાળુ દેવ ! દિલ દયા લાવો !
 જ્ઞાન હાથ આપી નાથ ! નાવને બચાવો !

૨૦૩ ગઝલ

સદા સસારથી છટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !
 બની બાવા બધે ભટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’
 બનારસ દ્વાન્ડા બટ્ટી, ગયા ગોકુળ મયુગના,
 અયોધ્યા આવીને અટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’ સ
 શુક્ર ગિરનારની ગોતી, હિમાલય ને હરિદ્વારે,
 ફરીને ટાટીયા ફટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’ સ
 અતિ તપ તાપમા કીધુ, ઘણુ દુખ દેહને દીધુ,
 આહા ! ઉવે શિરે ભટકયા ! ‘છતા જગનાથ ના જોયા !’ સ

નદીના નીરથી ન્હાયા, દમી ઊપવાસથી કાયા,
 પૂજામાં પ્રાણ છે પટકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ
 થયા જોગી જટાધારી, વિભૂતિ ભાવથી ચોળી,
 મરણ ભયથી નહિ ભડકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ
 પદયા પુરાણ રામાયણ, મહાભારત ભણ્યા ભાવે,
 અગ્નીતિને નહિ અડકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ
 કહે શકર તપાસી જો ! હૃદયમાં શ્રીહરિ રાચે,
 નકામાં ભવ વિષે ભટકયા ! 'છતા જગનાથ ના જોયા' સ

૨૦૪ ગઝલ

ફસાયો મોહને ફાસે બચાવો ! કો' કનૈયાને !
 સકળ ગોપી મળી ઘેર્યો ! છુડાવો કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 અરે ! અવળી વડે ગયા ! ચુડે નીર નેવના મોભે !
 ડુબે છે નાવમાં નદીઓ ! બતાવો કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 પ્રથમ જે કૃષ્ણને દેખી અડા ઘેલી થતી ગોપી !
 બન્યો તે ગોપીમાં ઘેલો ! જગાવો ! કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 મધુરી બમીના નાદે ! સકળ કુરબાન તન કગ્તી !
 પડી શુ બધ એ બસી ? જગાવો ! કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 હનો નિર્વેષ જે ચોળી ! બન્યો તે લુપ્થ લલનામાં !
 પરાધિન પિજરે પેઠો ! ઉડાવો ! કો' કનૈયાને ! ફસાયો
 કનૈયો નિજને ભુલી ! બન્યો સૌન્દર્યનો બદો !
 અલાકિક પ્રેમની બમી ! સુણાવો કો' કનૈયાને ! ફસાયો

કરે છે હાસ્ય સૌ ગોપી ! કનૈયાનુ હૃદય રોતુ !

કરાવી જ્યોતની આખી ! હસાવો કે' કનૈયાને ! ફસાવો,
કથે શકર સિતમ વરસે ! સળગતી આગ અતરમા !

અખડાનદનુ દર્શન કરાવો કે' કનૈયાને ! પૂસાવો
૨૦૫ સુદર શામળીયા નામ જપીશ નિત્ય તારૂ-એ રાહ.

હે ! મનડા મુગ્ધા ! માન કહ્યું રજ મ્હારૂ,

નાહક ના ધુળ ખા ! અરે ! થશે શુ ત્હારૂ ? ઓ
પાતાળે અચળ થઈ પેસે, પ્હાડ પર પળમા જઈ ખેસે,
આલની ખખરો પણ લેશે, પાણીમા પણ સ્કેજ પ્રવેશે,

હરિ ભજવુ નહિ પ્યારૂ ! ઓ મનડા મૂરખા !
ચેત ! ચેત ! અવગર આ જાણે, હરિ ભજવાયી દુખ દૂર થાયે
માયામા તુ કા લપટાયે ? 'શકર'ની જો શિખ મનાયે,
તો ભજ ! પરમ કૃપાળુ ! ઓ મનડા મુરખા ?

૨૦૬ ગઝલ સોરઠી-[હરિગીતમા પણ ગવાશે]

તેડુ થયુ કિરતારતુ, માન્યા વિના 'કયમ—ચાલશે ?'
આખી થઈ જમદૂતની, જાવા વિના 'કયમ--ચાલશે ?'
જાવુ મજલ મ્હોટી તહી ! તૈયારી કે કીધી નહિ !
ભાથુ ભર્યું ના સાથ કે ! ભાથા વિના 'કયમ—ચાલશે ?'
શણુગાર ધારી અગમા ! રમતે ત્રિયાથી રગમા !
રામા ન આવે સગમા ! રામા વિના 'કયમ—ચાલશે ?'
મિત્રો મહી તુ મ્હાલતો ! ફક્કડ બની ફરતો હતો !

ના એકલો કે એ જતો ! સોળત વિના ' કયમ—ચાલશે ? '
 સેવક તણા સહવાસમા ! હુકમે કર્યા હુત્રાસમા !
 નોકર મળે ના સાથમા ! ચાકર વિના ' કયમ—ચાલશે ? '
 સુખ ભોગના સાધન ઘણા ! હાજર હતા, ડા ના મણા !
 અતે ન કીધા આપણા ! તેના વિના ' કયમ—ચાલશે ? '
 માયા અને મિલકત ખરે ! મુકી જવું પડશે—અરે !
 નાણા નકામા આખરે ! નાણા વિના ' કયમ—ચાલશે ? '
 પરમાર્થ તો પ્રીતે કરે ! લકિત તણુ લથ્થુ ભરે !
 કદવાણુ—કાયાનુ કરે ! તેના વિના ' કયમ—ચાલશે ? '

૨૦૭

જય દેવ ! જય દેવ !

જય ! જય ! પરમાત્મા ! પ્રભુ જય ! જય ! પ-માત્મા !
 અશરણુ શરણુ વિભુજી (૨) શ્રીધર ધરમાત્મા ! જયદેવ !
 સુખ કર્તા, દુઃખ હર્તા, દીનબધુ દેવા—પ્રભુ દીનબધુ દેવા !
 ભવતારક ભુધર છો ! સદા કરૂં નેવા ! જયદેવ !
 વિશ્વ ભર, વનમાળી, સુખકર શામળીઆ—પ્રભુ સુખકર શામળીઆ !
 નરહરિ, નટવર, નાગર (૨) બળદાયક બળીઆ ! જયદેવ !
 જગકર્તા, જગનાયક, જગદીશ્વર સ્વામી—પ્રભુ જગદીશ્વર સ્વામી !
 અકળ કળા કરનાગ (૨) નમુ હુ બહુ નામી ! જયદેવ !
 દીન શરની અરજી, અતરમા ધરજો—પ્રભુ અતરમા ધરજો !
 સદ્ગુણુ લકિત ભરજો (૨) મમ દુર્ગુણુ હરજો ! જયદેવ !

કળીયુગમા કલ્પદ્રુમ યાને ભાગ્ય દેવીના ભેદ

ભાગ્યના ભેદ જાણવાને, દુખ રૂપ સમુદ્ર ઓળંગવાને
તથા દ્રવ્યોપાજન કરવાને, મનુષ્ય માનને જ્યોતિષ
શાસ્ત્ર વિના અન્ય એકપણ ત્રિપાય નથી

જ્યોતિષને લગતી સર્વ માહિતી
આપતું, રાશીઓ અને ગ્રહ
મંડળના ફેરવાથી શુશોભિત
સર્વ કામો પયોગી

અને જ્યોતિષ પ્રતિ માન યા
વહેમની દ્રષ્ટિ ધરાવતા સૌ
કાંઈને સરખુ લાભ દાયક

ભવિષ્યોદય પચાગ

ભવિષ્યોદય

ફક્ત બે આનાની ટીકીટ મોકલી આજેજ મગાવો

આરોગ્ય, લગ્ન, લક્ષ્મી લાભ, વ્યાપાર, સ સાર મુખ, રોગ,
શત્રુ, સતાન, અકસ્માત લાભ અર્થ કાર્ય સિદ્ધિ મારે ઇત્યાદિ

લખો યા મળો

ભવિષ્ય વેત્તા —

શ્રી ભવિષ્યોદય
જ્યોતિષ કાર્યાલય
છાપરીઆશેરી-મુરત.

રેવાશંકર
ભવાનિશંકર
જ્યોતિષી

૧ અશ્વીહારી રસીયા	૧	૨૩ પ્રભુ પાલવ પકડીને	૧૫
૨ વિવિધ હરન ગવરીક નદન	૨	૨૪ મારી હુડી રીકારો	૧૬
૩ ભજ મન ગોવીંદા ગોવીંદા	૨	૨૫ ખ્યારા ગોનીદના ગુણ	૧૭
૪ ભૂલી ભૂલી મુખ તુ	૨	૨૬ રાણાજી હુ તો ગીરધરને	૧૭
૫ મીતાપતી રામની મેવા	૩	૨૭ કાયા કારણ ભેખ લીયો	૧૮
૬ સાર છે માર છે સાર	૪	૨૮ પ્રેમ પીયાનો મે પીયો	૧૮
૭ મીતા અને રામજીરે	૪	૨૯ ભજનનો વેપાર	૧૯
૮ રતીનાળા ડપાળારે	૪	૩૦ દન તો લાગ્યોરે કુગરીયે	૧૯
૯ મન રાખ સદા તુજ હાથ	૫	૩૧ દીનનો દયાળ છોડી	૨૦
૧૦ પ્રભુ છોટે, મુખકારક	૫	૩૨ દામોદર દુ ખડા કાપો	૨૦
૧૧ રે રે ગીવ મોરાગી	૬	૩૩ કર પ્રભુ મગાયે દ્રઢ	૨૧
૧૨ જય જય ગીવ ભોગા	૭	૩૪ દેહ મનુષ્ય ધરી	૨૧
૧૩ નગ નારાયણ પ્રભુ ખ્યારા	૭	૩૫ મન મોહ લીચા	૨૨
૧૪ રડા ધનુષ્ઠ ધારી	૮	૩૬ મુઝે હૈ કામ હશ્વરમે	૨૨
૧૫ મારા વહાનાના નનમાય	૯	૩૭ કેનુ તે વાગે વાણુ	૨૩
૧૬ મોગ્ધી નાગી મને	૧૧	૩૮ ગોકુળીયુનાનુ ગામડીયુ	૨૩
૧૭ તજ નહાનુરે નૃંદ નહા	૧૧	૩૯ વ્યાપુ પધાર્યા અનધામમા	૨૪
૧૮ મન જાણુ દેખાડોરે	૧૨	૪૦ મનજી મુનાદરે આયો	૨૪
૧૯ ગોરીદો પ્રાણુ હમારોરે	૧૩	૪૧ ભાર્ગ નામ સમજીને	૨૫
૨૦ મુખડા પી માયા લાગીરે	૧૪	૪૨ હરી હુ તુ કર રે	૨૬
૨૧ અરજ કરે છે મીરા	૧૪	૪૩ તરણા આયે કુગરરે	૨૬
૨૨ નીત્ય નીત્ય ભજીએ	૧૫	૪૪ જીનનુ ગીદને ચીતા ધરે	૨૭

૪૫ રાખોને તમ પામ પીતા	૨૮	૬૯ મ્યાનકા વાયદા કરડે	૪૦
૪૬ એ હરી સુદર	૨૮	૭૦ નાથ વિના સકટ કોણુ	૪૦
૪૭ ગગને આજ પ્રેમની	૨૯	૭૧ મકટ સનહરો, ભવપતી	૪૧
૪૮ સતો અમે વહેવારીયા	૨૯	૭૨ જગ મુસાફરી દેખ	૪૧
૪૯ દેખ્યા હોય તો કહી	૨૯	૭૩ પરણુ પ્રહ્ન મનાતન તુ	૪૨
૫૦ તુ અગાધ તુ અગાધ	૩૦	૭૪ મીરા મન મોહન તુ	૪૨
૫૧ અમા દેશ હમાગ માધો	૩૦	૭૫ પખીતો મેજો ભેજો	૪૬
૫૨ કળણુ વર નદકે આપે	૩૧	૭૬ અમે તો આજ તમારા	૪૬
૫૩ મે ભરોમે અપને રામકે	૩૨	૭૭ રે મનમા આવે તો	૪૭
૫૪ રામ રતન ધન પાયો	૩૨	૭૮ અતરના કાયા કેમ	૪૭
૫૫ નામ હરીમ લીના નહિ	૩૨	૭૯ રામનુ રામનુ રામનુ	૪૭
૫૬ હરીનામ ખીના નરઐસા	૩૩	૮૦ ભડમે શુ રહ્યા ભલી	૪૮
૫૭ નામ લીયા હરીકા જીમને	૩૩	૮૧ ચાને ચાવ ચતુર નર	૪૯
૫૮ કાયા છે ત્યા સુધી કર	૩૩	૮૨ ભકતી વડે નશ થાય	૪૯
૫૯ દીન દયાળ દયા પ્રકે	૩૪	૮૩ દીના નાથ દયાળ નટવર	૫૦
૬૦ ભજ મન રામચરણુ	૩૪	૮૪ ભવમય ભાગો ભાગે	૫૧
૬૧ કયા દુનીયાકો દેખ	૩૫	૮૫ મારી લાજ નમારે હાથે	૫૧
૬૨ જન્મ જન્મકો મે	૩૭	૮૬ હડલછ બેઠાજો હરીગય	૫૧
૬૩ નાથ દીયો અગ દરમ	૩૭	૮૭ શામળીયા છોડી દેશો	૫૨
૬૪ જય શકર કૈલાસપતી	૩૮	૮૮ અગર હૈ પ્રેમ મીલનેકા	૫૨
૬૫ જગ જગ જગ મોહ	૩૮	૮૯ ખીના હરી નામકે સુમરે	૫૩
૬૬ નજર ભર દેખને મુઝકો	૩૯	૯૦ દીલાદે નાથ અજ ફર્શન	૫૩
૬૭ જીનુ તો થયુ રે દેવળ	૩૯	૯૧ કયા ભૂલીયા દીવાને	૫૪
૬૮ સખી જન જગત	૪૦	૯૨ ગારીલ તુ શોચ મનમે	૫૪

૯૩ મેરો મનરે બજલ ચરણુ	૫૫	૧૧૭ જુવત રા'પાસગ ગીરધર	૬૪
૯૪ મેરી મતીયા ડગ કર હરી	૫૫	૧૧૮ તુમ ખીન કોન ખખર બે	૬૪
૯૫ નાથ કેમે ગજકો બધ	૫૫	૧૧૯ કાણુ કરો જજમાન	૬૫
૯૬ કાયકુ દેહ ધરી	૫૬	૧૨૦ કુમળને બાદુ ડાગ	૬૫
૯૭ કોઇ મેરે કામન આયો	૫૭	૧૨૧ અમ તો મેરે રામ	૬૫
૯૮ મન તુ સ્યામસો કર હેત	૫૭	૧૨૨ મેરી લાજ તુમ રખ ભૈયા	૬૬
૯૯ રાખો તેમે રહુ જોસે	૫૮	૧૨૩ નાડો વાળી બેકારે	૬૬
૧૦૦ મન તોયે બુબે ભકતી	૫૮	૧૨૪ કળીજુગ તો આગ્યોરે	૬૭
૧૦૧ દુનીયા દીનાતી કે	૫૮	૧૨૫ માયાનો મર્મ મોટારે	૬૭
૧૦૨ જ્યા દખો મો ટ ખીયા	૫૯	૧૨૬ ધા સુણી ધાખેરે	૬૮
૧૦૩ કયુર નીદખર માયા	૫૯	૧૨૭ ખલસ સખ રેનકા મપના	૬૯
૧૦૪ દરમ નીના તરમત	૫૯	૧૨૮ હરીમ કાઇ નહિ બડા	૬૯
૧૦૫ કમ સુમરોગે રામ	૬૦	૧૨૯ ભજોરે ભૈયા રામ ગોનાદ	૭૦
૧૦૬ તજો અખ નીલે	૬૦	૧૩૦ નીરબનકો ધન રામ	૭૦
૧૦૭ મન સોના મુસાફીર	૬૦	૧૩૧ મુણુ ચરખેનાલી	૭૦
૧૦૮ મુન્નાફીર ક્યામોવે અખ	૬૧	૧૩૨ પાણીમે મીન પીયાસી	૭૧
૧૦૯ ભજન ખીન ખીરથા	૬૧	૧૩૩ ચાર હૈ જીની	૭૧
૧૧૦ મુઝે દેદર્શન ગીરધારીરે	૬૧	૧૩૪ હારે કાળજની વાત	૭૨
૧૧૧ રામ સુમર રામ ઉમર	૬૨	૧૩૫ દયા ધરમ નહી મનમે	૭૩
૧૧૨ માઇ મેને લીયો પ્રતૈયા	૬૨	૧૩૬ જમરો નાળ કપાટોરે	૭૩
૧૧૩ જો તુમ તોડો પીયા	૬૩	૧૩૭ જીને ઇશ્કમે શીર ના દીયા	૭૪
૧૧૪ માઇ મેને ગોરીદલીન્હો	૬૩	૧૩૮ પુ'યો ગુ ફરે ગરે	૭૫
૧૧૫ નાથ તુમ જનત હો	૬૩	૧૩૯ ખમરદાર મન સુઆજી	૭૫
૧૧૬ મેરે તો ગીરીધર ગોપાળ	૬૪	૧૪૦ જોને રામ રાખેરે	૭૬

